XXXII. ÉVFOLYAM, 46. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1976. NOVEMBER 11.

Ludas Matyi

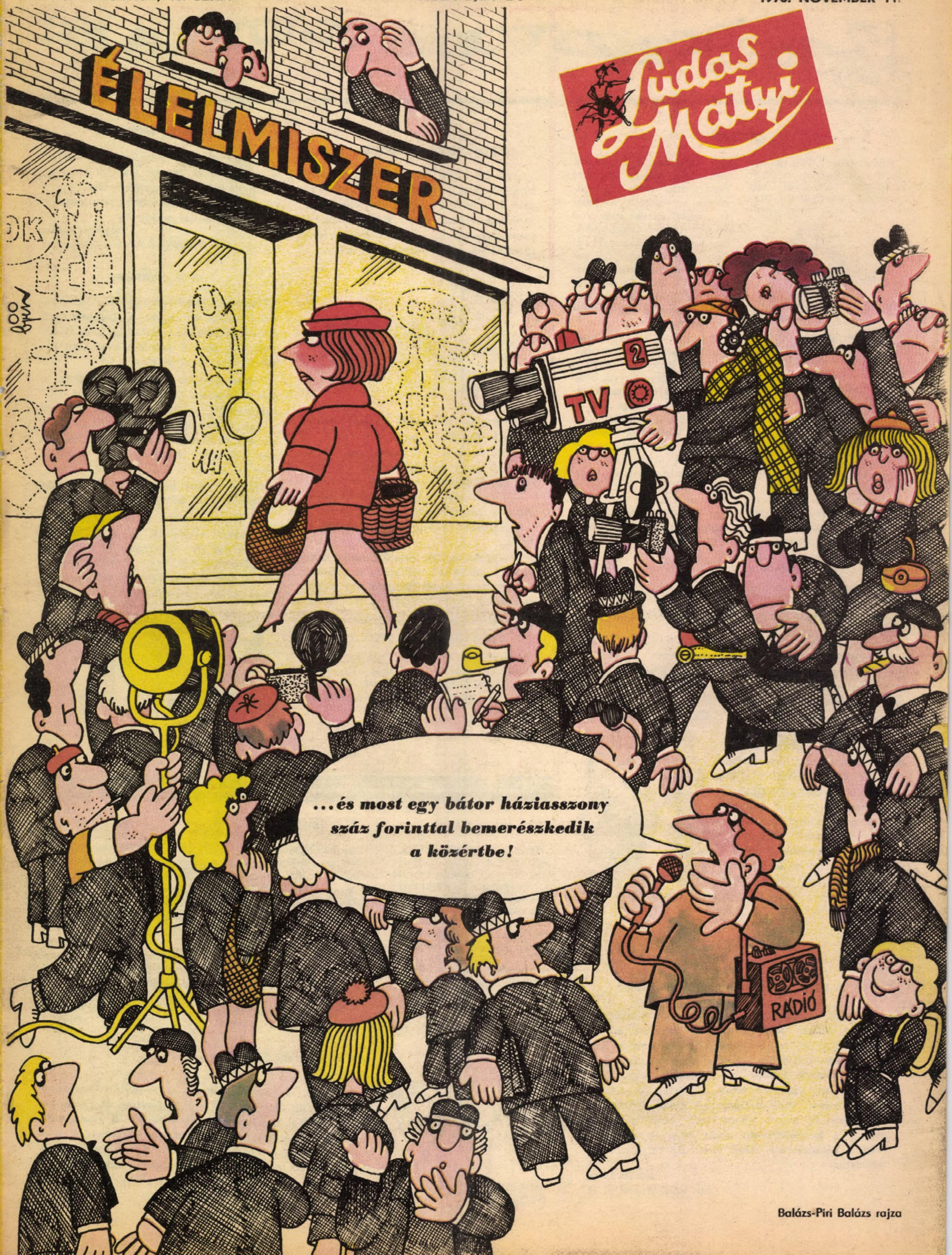
ÉLELMISZER
TV
2
RÁDIÓ
...és most egy bátor háziasszony száz forinttal bemerészkedik a közértbe!

Balázs-Piri Balázs rajza

KEDVES LUDAS!

ZACSKÓ

Színe: fehér. Külseje: áttetsző. Minősége: vékony. Feladata: teljesíteni egy bizonyos utasítást. Az utasítás úgy szól, hogy bizonyos árufajtákat kötelező zacskóba csomagolni. Milyen zacskóba? Ezt az utasítás nem részletezi.

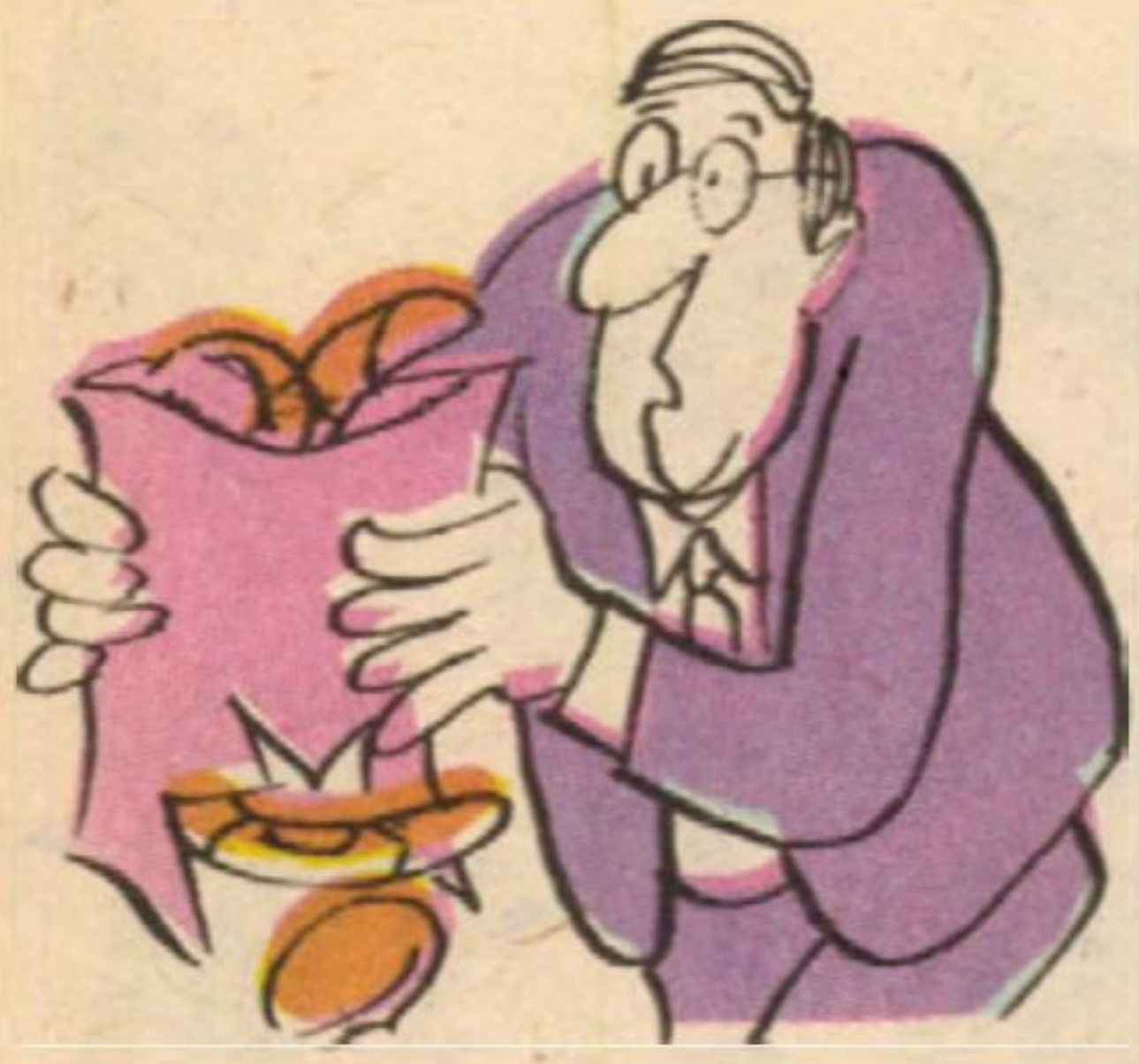

Az üzletben használt zacskó élettartama néhány pillanat. Ennyi azonban elég ahhoz, hogy az elárusító elhelyezze benne a zsemlyét, kiflit, sőt a vevő kérésére a tojást, vajat, sajtot is. Vevő átveszi a zacskót, amely azonnal repedni kezd.

Ez a folyamat mindaddig tart, amíg a zacskó szét nem megy, semmivé nem oszlik. Mire vevő átrakná a holmit a saját szatyrába, zacskó már volt — nincs. Vevő visszamenne egy másik zacskóért, de rájön, hogy teljesen felesleges, minden zacskó egyforma. Vevő berakja a pucér árut a szatyrába és dohogva távozik. Reklamálni felesleges.

Zacskó — zacskó. Nem gyárthatják őket vasból, acélból, bronzból. Esetleg azon lehet töprengeni, hogy a vevőkkel rövid tanfolyamokon ismertetnék a pókháló zacskók kezelési utasítását. Kiderülne, ezek a zacskók nem azt a célt szolgálják, hogy árut rakjanak bele. Ezeket vevőnek haza kell vinni és be kell keretezni úgy, mint egy utasítás sikeres megvalósításának bizonyítékát.

Mert ez a lényeg.

(bende)

NINCS FŐ A FOTÓN, FŐFOTÓ!

Három jó negatívomat tette tönkre a FŐFOTÓ. (Színes, Agfacolor filmek voltak.) A képmezők kellős közepére ragasztotta ugyanis az ellenőrző bélyeget. Három, külföldön készült megismételhetetlen felvételem vált használhatatlanná. Az egyiken a lefotózott ismerősöm fejére ragasztották bélyegüket. „Sötétben dolgoznak” — mentegetőztek. — „Megesik, hogy a bélyeg néhány milliméterrel elcsúszik.” Az elrontott kockákért kártérítést ajánlottak fel. Sajnos, képeimen nem néhány milli-, hanem néhány centimétert tévedtek, s ha az általuk tönkretett filmkockák nyersanyag értékét meg is kapom forintban, ettől a tönkretett fotóim még nem kelnek újra életre.

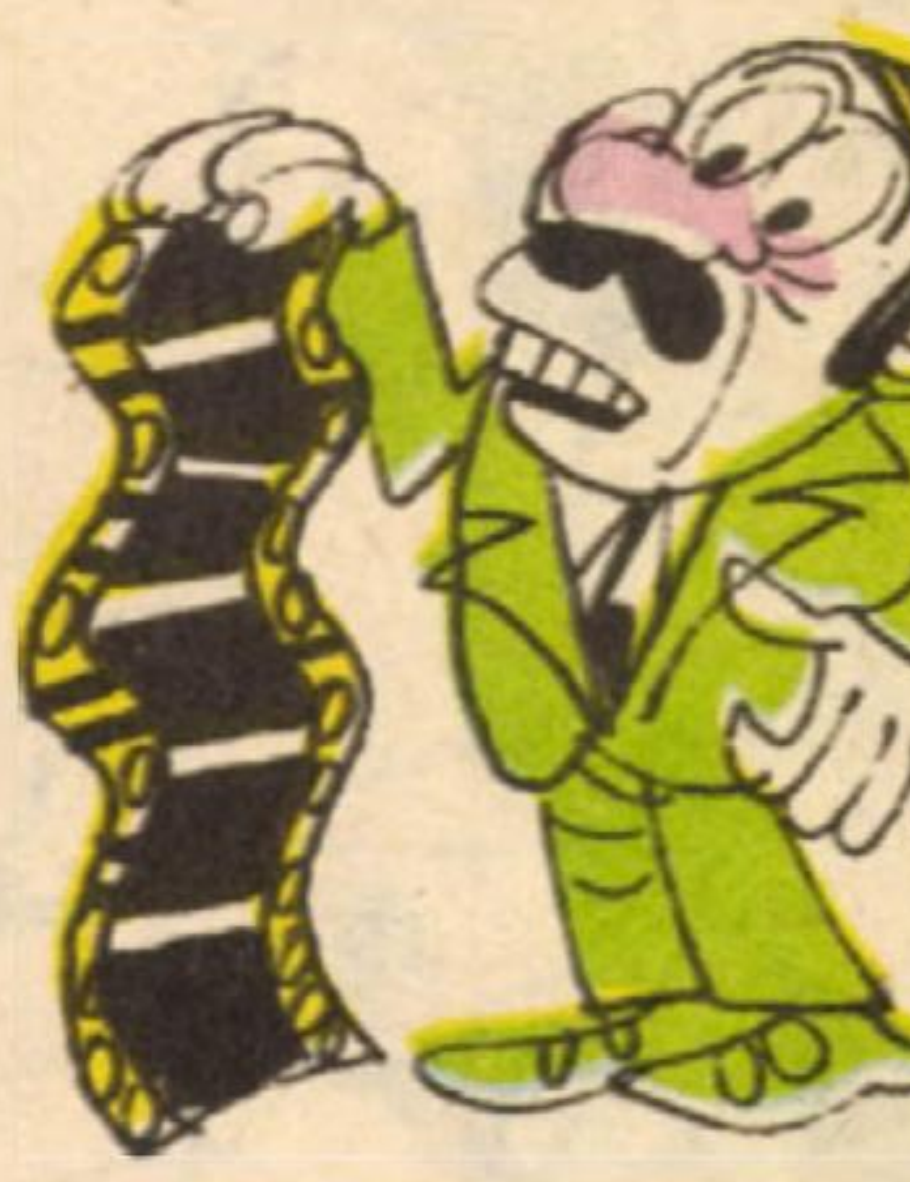

ZS. K.

A GELKÁNAK VETTEM MAGNÓT?

Lengyel gyártmányú, MK 125-ös, hordozható magnót vettem 2400 forintért a fiamnak. A készülék egy hét múlva elromlott. Beadtam a hatvani Gelka-szervizbe. Hetek múltak el. Többszöri érdeklődésemre közölték: a készülék anyaghibás, de alkatrész egyelőre nincs. A Gelkának vettem én a magnót, vagy a fiamnak? Meddig várjak a javításra? És miért importálnak (nem a Gelka, hanem a kereskedelem) olyan magnót, amelyhez még a jótállási idő alatt sem tudnak alkatrészt biztosítani?

Erdélyi Dávid
3014 Hort, Tűzoltó út 18.

SZEMÜVEGET AZ ÚSZÓKNAK!

Szeretek úszni, de kötőhártya-gyulladásom miatt — sajnos — tartózkodnom kell az uszodáktól. Ha lenne egy úszószemüvegem, ismét hódolhatnék a szenvedélyemnek. Hiánycikkek megszerzésében edzett vagyok. És szívós.

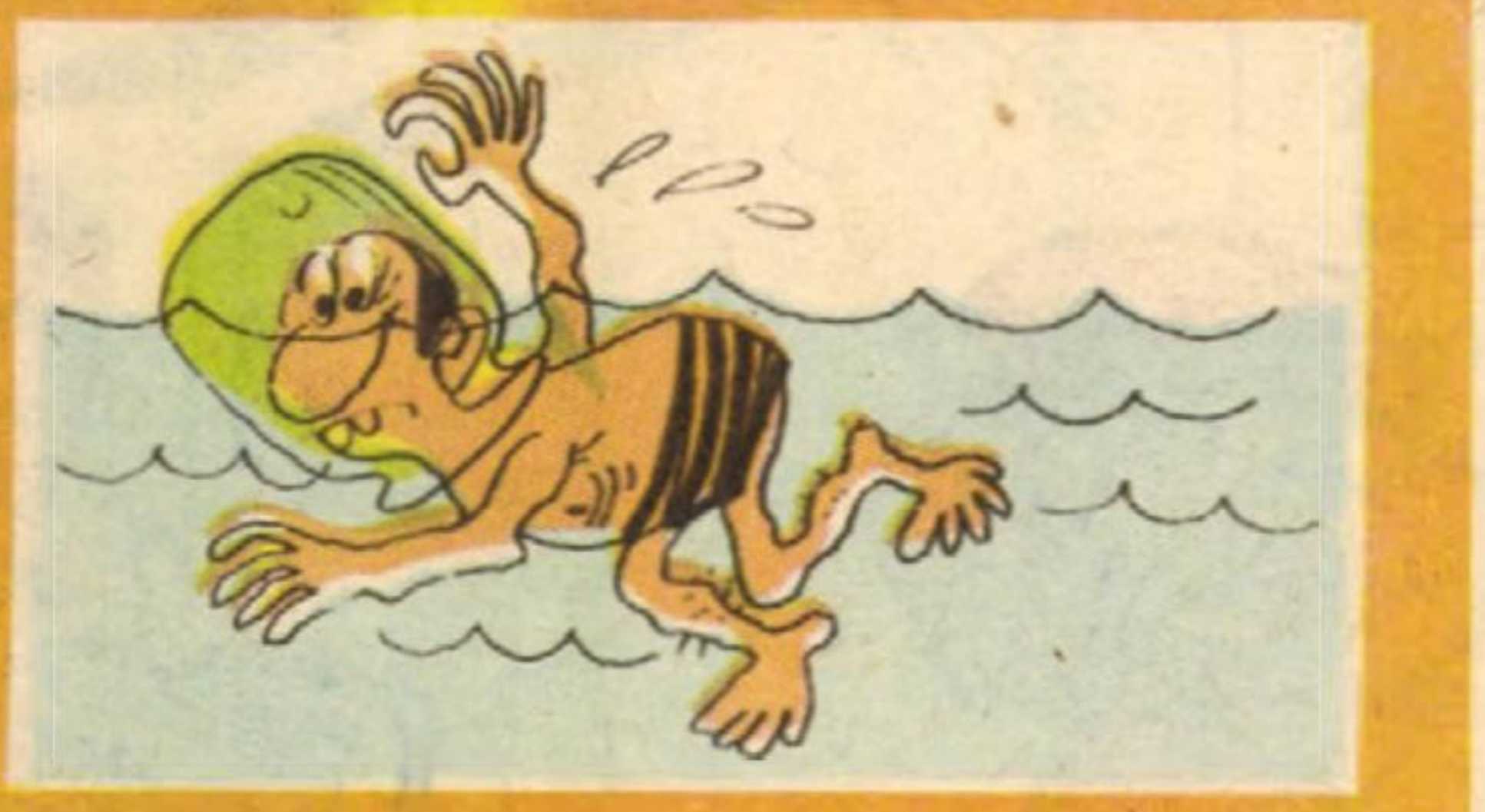

Nyakamba vettem a várost. Sportszerbolt, Ofotért — sehol semmi.

— Hazánkban úszószemüveg nem kapható — világosítottak fel. A FŐBUHA telefonhívásomra így válaszolt:

— Tudomásunk szerint úszószemüveg nincs a bolthálózatban.

Tárcsáztam a nagyker vállalatot, a Triált:

— Sajnos, a kért árucikk nincs raktáron — mondta szívélyesen az előadó, s hozzátette: — A fiamnak van úszószemüvege, de külföldről kapta...

— Talán nincs rá igény nálunk?

— Volna, de nincs behozatal.

Akkor hát az IBUSZ külföldi prospektusait fogom tanulmányozni. Bécsben, Párizsban, vagy a Kanári-szigeteken talán el lehet csípni egy úszószemüveget.

(f. i.)

KAZÁN KERESTETIK

Szovjet, lengyel vagy magyar szenes-kazánt keresek tavasz óta, sikertelenül, központi fűtéses lakásunkba. Hathónapos kisgyermekünk egészségéért is aggódunk. Hátha valaki tud segíteni?

Nagyidai Mihály
3561 Felsőzsolca, Mátyás király u. 9.

NINCS PARDON?

Fiamnak, harmincadik születénapjára dísztáviratot adtam fel a balatonfüredi postahivatalban és kifizettem érte 17 forintot. A távirat azonban soha sem érkezett meg a címzetthez.

Balatonfüreden járva reklamáltam a postahivatalban és kiállítottam egy „tudakozványt”, amire válaszként kaptam is egy postaszolgálati levelezőlapot, miszerint *„A távirat kézbesítését kimutatni nem lehetett.”* Közli továbbá a Posta, hogy a távirat díját hivatalból visszatéríti és azt egy hónapon belül bármely postahivatalnál felvehetem.

Jó. Rendben van. A lónak négy lába van, mégis megbotlik. De a Posta nem ló. A Posta írni és beszélni is tud. Mégsem mondja azt, hogy: Bocsánat, elnézést kérek kedves ügyfelünktől, máskor majd jobban dolgozunk!

B. Gy.

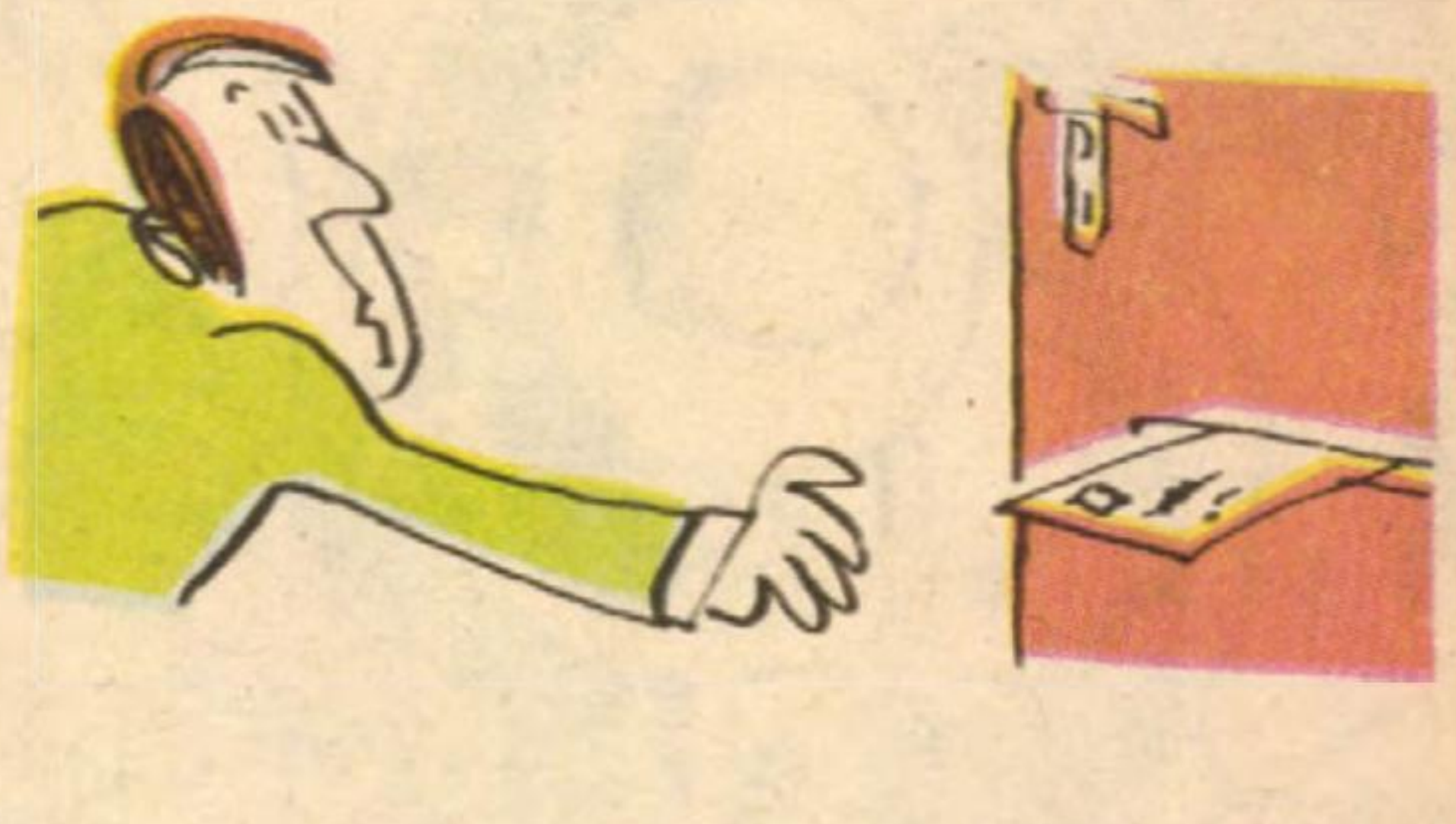

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

Kié a Zsuk?

Roncsautók címmel jelent meg a lapban egy olvasó levele, amely szerint a Fővárosi Köztisztasági Hivatal tulajdonát képező elhagyott Zsuk-gépkocsi áll a Jósika u. 12. számú ház előtt, hosszú idő óta. Megállapítottuk, hogy a kocsi nem a mi tulajdonunk, rendszáma alapján feltételezhető, hogy szövetkezeté lehetett.

Dr. Hajdú György
igazgató
Fővárosi Köztisztasági Hivatal

Fülhallgató

Lapjuk 39. számának Levélváltás című cikkére válaszolva közöljük: a 14,60 Ft-os és az 53 Ft-os fülhallgatók külsőleg hasonlóak ugyan, de nem azonosak, jellemzőikben eltérnek egymástól.

Dr. Jáki László
főosztvez.
Nagy Árpád
osztvez.
Keravill Kiskereskedelmi Vállalat

Forint

Nagy ötlet című, szeptember 23-i számukban megjelent cikkükre válaszolva közöljük: a Felszabadulás téri aluljáróban megnyitott Souvenir boltunk kirakatából kivettük a „Forintért árusítunk” táblát, mert annak odahelyezése csakugyan helytelen volt.

Urbán György
igazgatóh.
FŐBUHA

TÍZ DOBOZ OLAJOSHAL

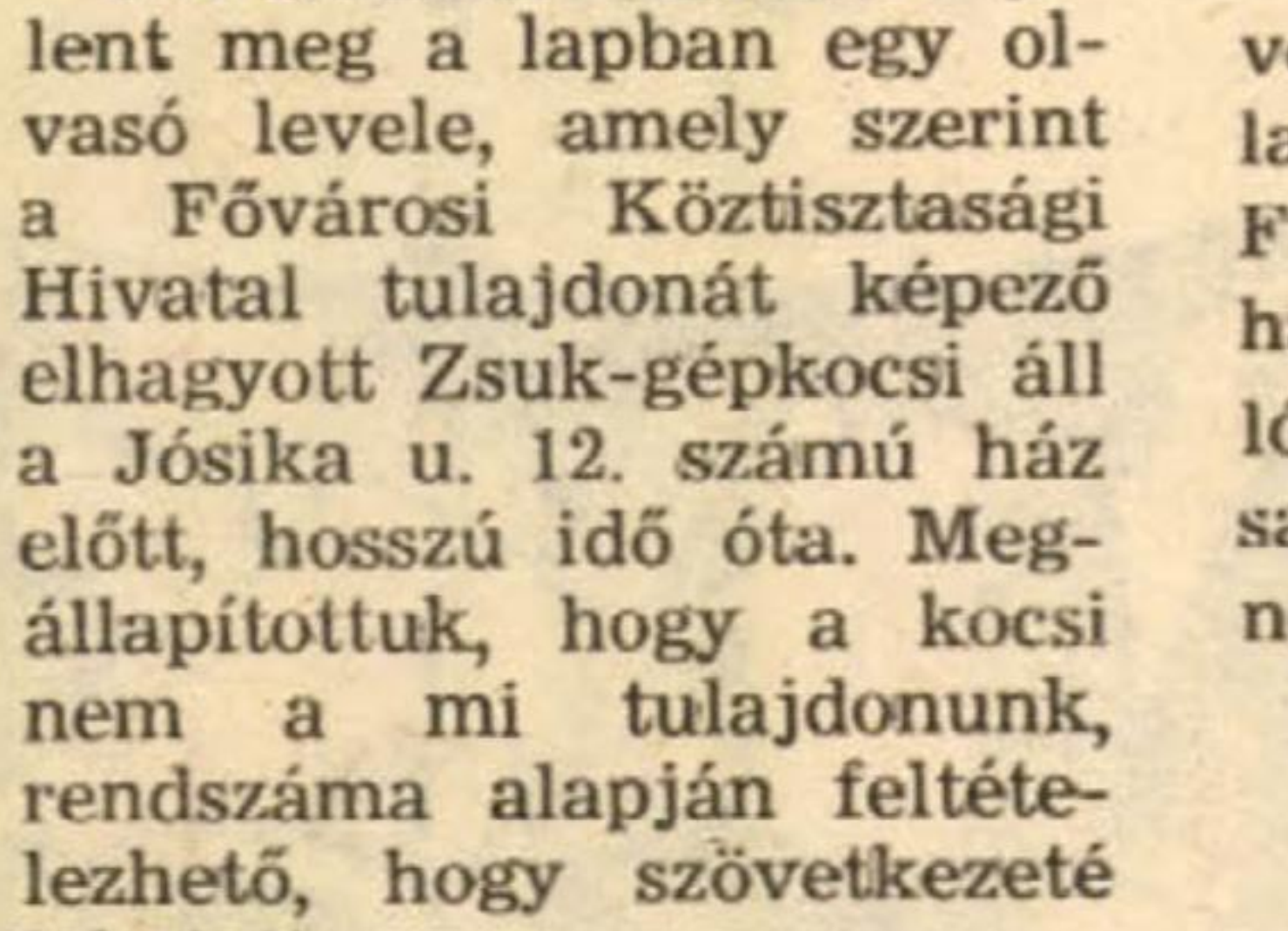

Tíz doboz olajoshalat vettem, a Szegedi Konzervgyár készítette. Az első dobozban, a tekintélyes olajmező közepén egyetlen parányi haldarab árválkodott. Gondoltam: véletlen. Ám sajnos, mind a tíz doboz ilyen volt. S nemcsak a csekélyke adagot panaszlom, de az íze is mindegyiknek más volt, némelyiken enyhén mosószerízűnek találtam az olajat. Import halkonzervekkel kapcsolatban még soha nem értek ilyen csalódások.

Pecsenya Lajos
4455 Tiszadob, Felszabadulás út 24.

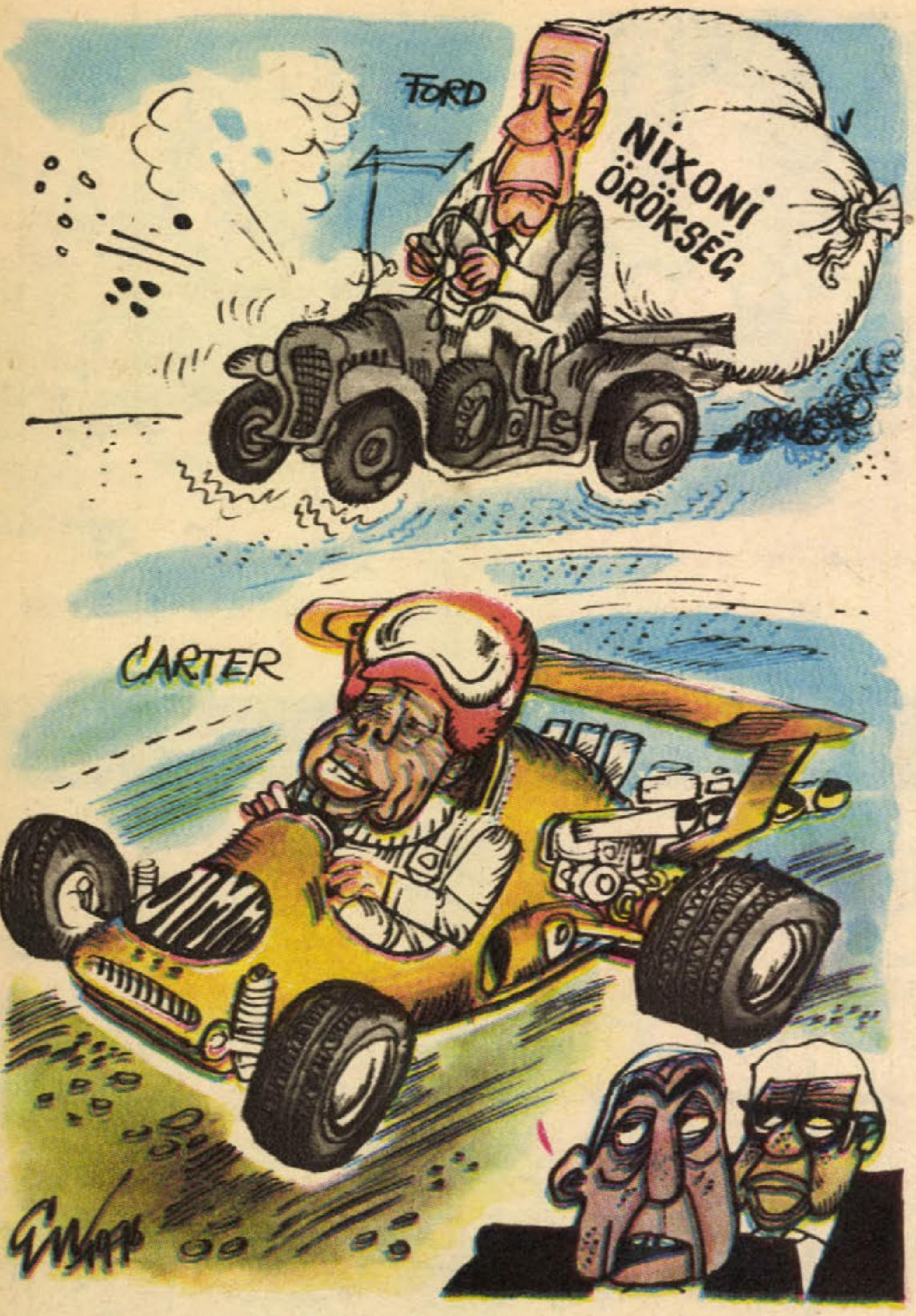

– Fordnak már rég ki kellett volna dobnia a ballasztot!

RHODESIAI HOMOKÓRA

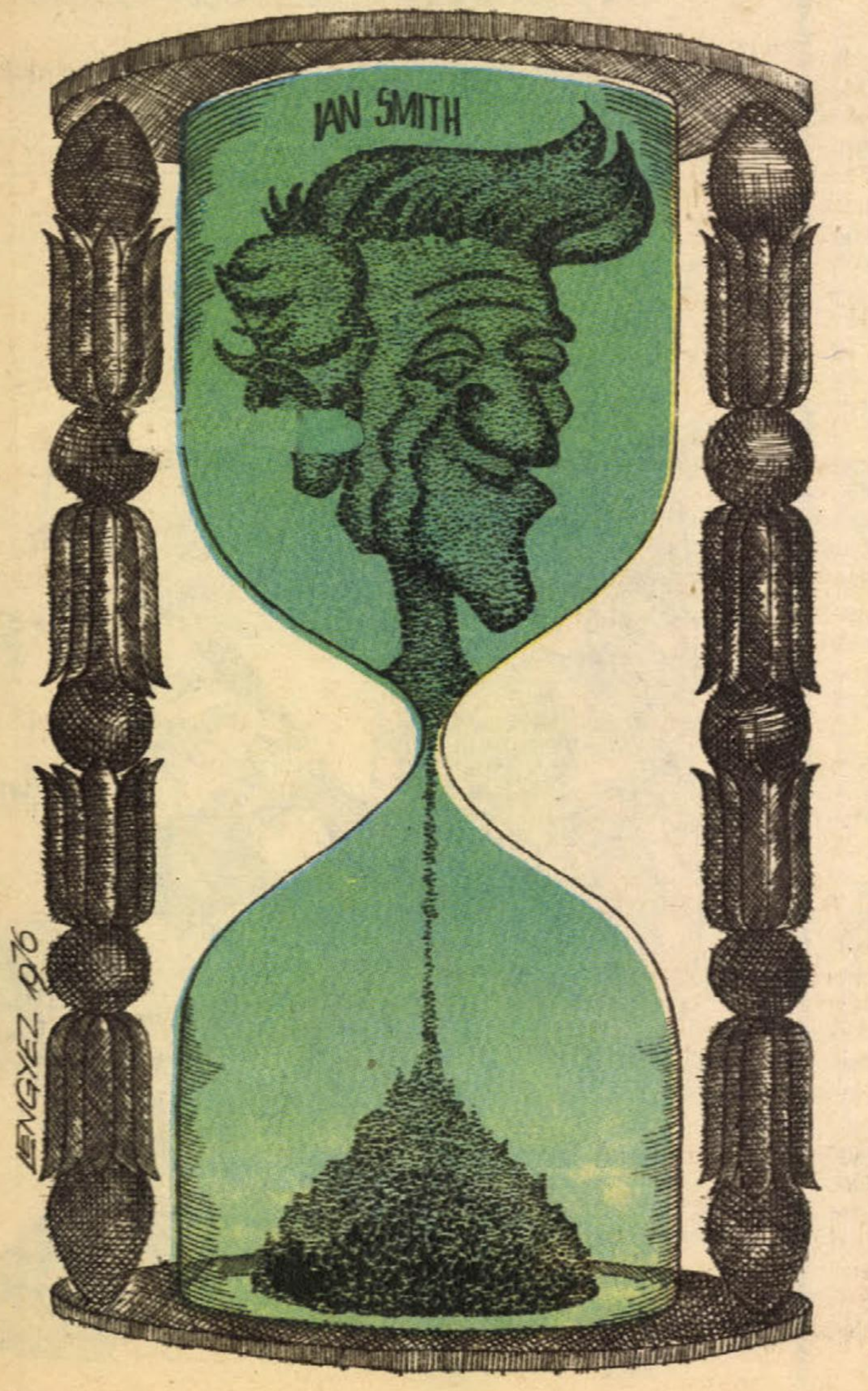

A MEGLECKÉZTETETT OSKOLAMESTER

Olvasom, milyen ádáz ellenségeskedés folyt egy borsodi faluban a tanácselnök és az iskolaigazgató között. A cikkben szerepel a falu neve, sőt az elnök és az igazgató keresztneve is, de családnevüknek már csak a kezdőbetűjét írták ki, nehogy rájuk ismerjenek. Én még óvatosabb leszek, mint a szóban forgó újság, a N.szabadság cikkírója, elhallgatom a falu nevét is, illetve Felsőzsolca helyett csak F.zsolcát írok, ravaszságból, hogy nehezebben lehessen kitalálni.

A cikk szerint a tanácselnök tíz fillérekért meghurcoltatta, bíróság elé idéztette az iskolaigazgatót, indokolatlanul súlyos fegyelmi eljárást indíttatott ellene, „tévedésből" elbocsátotta állásából. Az elnök és az igazgató többször élesen összekülönbözött az iskolai ügyvitel dolgaiban, sőt pedagógiai elvekben is. A tanácselnök keresztülhajszolt olyan oktatási intézkedést is — így olvasom —, amelyet nemcsak az igazgató helytelenített, hanem maga az Oktatásügyi Minisztérium és a megyei művelődési osztály is.

Ennyi, amit az újságban olvastam, ami alább következik, az már a fantázia szüleménye . . .

* * *

Nehéz, nagy álma volt a f.zs.-i iskolaigazgatónak.

Álmában középkori oskolamester volt, akit színe elé rendelt a környék hűbérura, feddésre. Másfél napi járóföldre volt a hűbérúr várkastélya, és gyalog kellett megtennie az utat, hév melegben, úttalan utakon.

Levett föveggel, reszkető inakkal állt meg a nagyúr előtt, s hallgatta a szigorú dorgatóriumot:

— Mely dolog az, hogy kend olyan ostobaságokra oktatja az oskolagyermekeket, miszerint a t betűnek csak egy függőleges szára van, holottan annak két szárat kell húzni, méghozzá alulról fölfelé, nem pedig fordítva!

A megpirongatott oskolamester védekezni próbált. Kis kerekded előadásban ismertette pedagógiai és ortográfiai nézeteit, hivatkozott Pestalozzira, Comeniusra, Czabán Samura és Lőrincze Lajosra.

A nagyúr fölényesen leintette:

— Azt a Lodzi Pestát, meg a többi urakat én nem ösmérem, ők nekem se nem mulatócimboráim, se nem solymászótársaim, mi dolgom vélök?

Az oskolamester nyelt egyet, aztán rátérvén a t betű írásának mikéntjére, bátorkodott felemlíteni a maga mentségére a királyi kancellária, valamint az udvari kamara e tárgyban kibocsátott elvi állásfoglalásait.

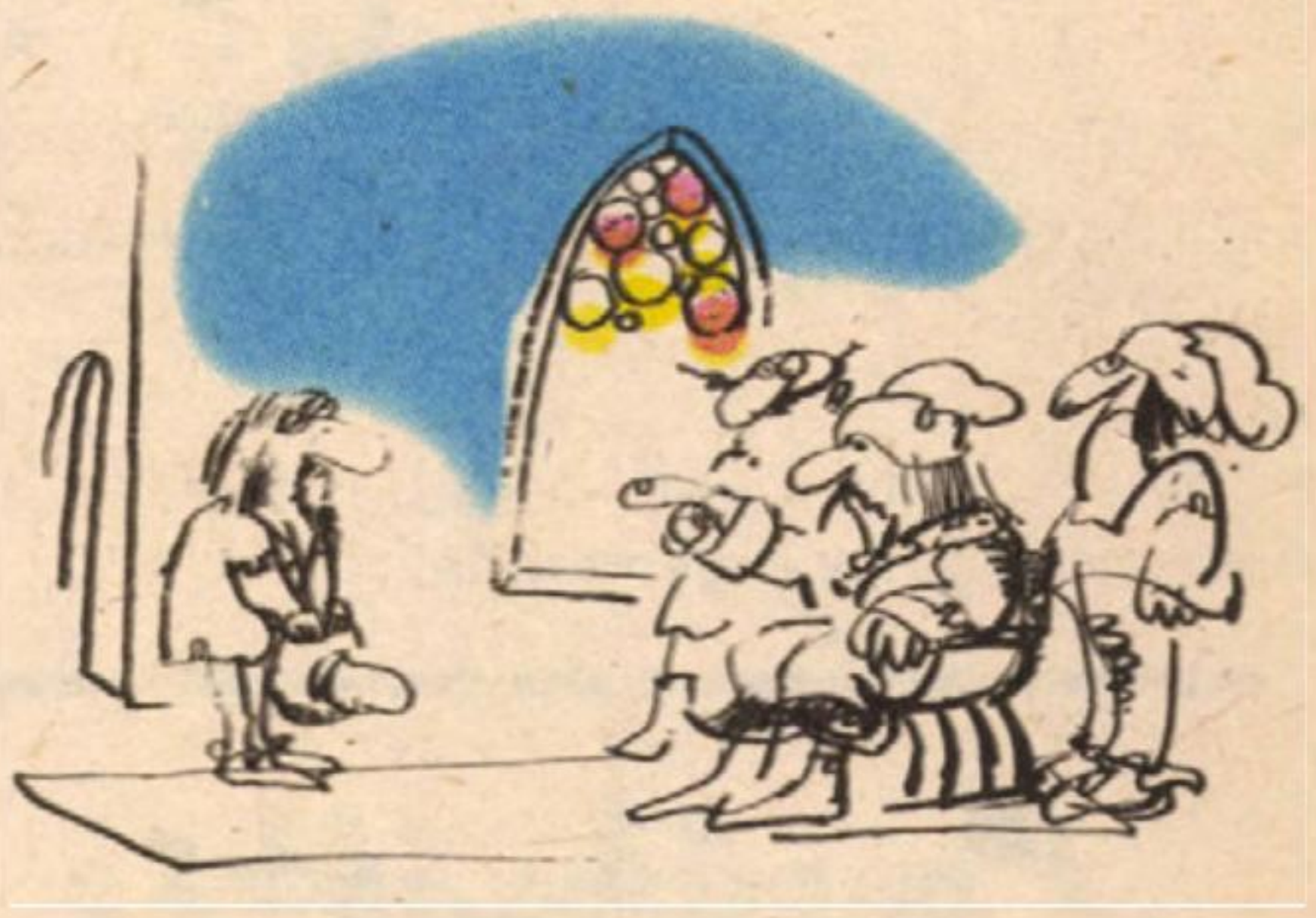

A nagyúr tajtékozott:

— Hallja kend, oskolamester, engem az udvarral hiába rémisztget, én még király urunknak is figét mutatok, nemhogy a kancelláriájának. Budavára messzire van innen, itt én vagyok az úr, ergo: én parancsolok. És most idesüssön kend, erre a papirosra, ez itt az én kezem írása. Jól láthatja, hogy én mindig két szárat kanyarítok a t betűnek. Én így írom, ergo: ez a rend, ez a törvény. Aki ezt megszegi, átalhágja vagy kijátssza, az körméről lekapatik, kalodába zárattatik, kizsupoltatik, . . . tatik . . . tatik . . . tatik . . . tatik . . . Elmehet kend!

És a megleckéztetett oskolamester nagy szomorúan hazakullogott másfél napi járóföldre levő falujába, hév melegben, úttalan utakon, az apostolok lován: *gyalogosan* . . .

* * *

Verejtékezve ébredt álmaiból a f . . . . a-i iskolaigazgató.

Milyen jó is, gondolta megkönnyebbülten, hogy nem a középkorban élünk, hogy nagyot lódult azóta a világ előre.

Felkelt hát, megmosakodott, felöltözött, s elindult a fegyelmi tárgyalásra: *autóbuszon* . . .

Radványi Barna

HÁTRÁNYOS HELYZETŰ GYERMEK

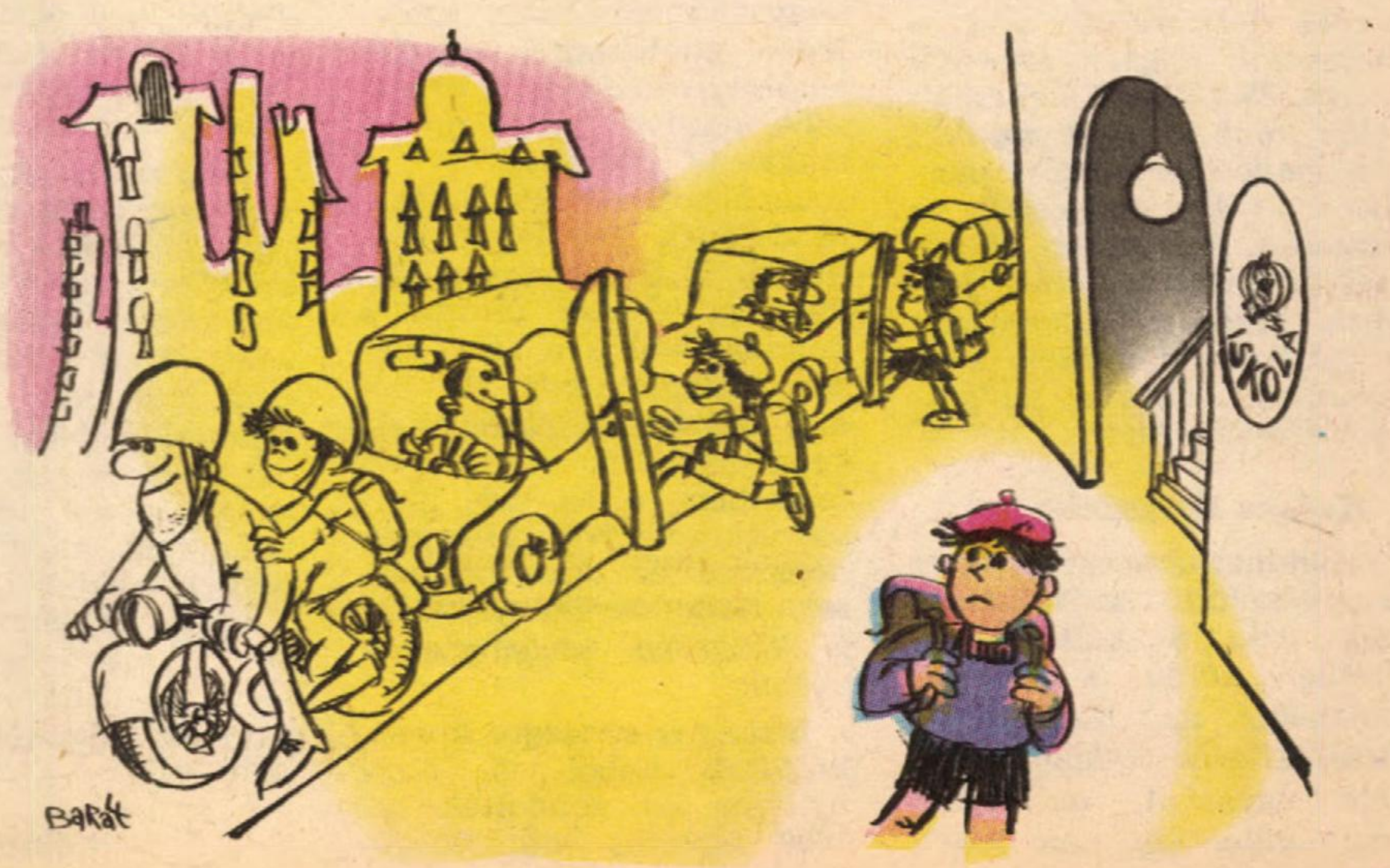

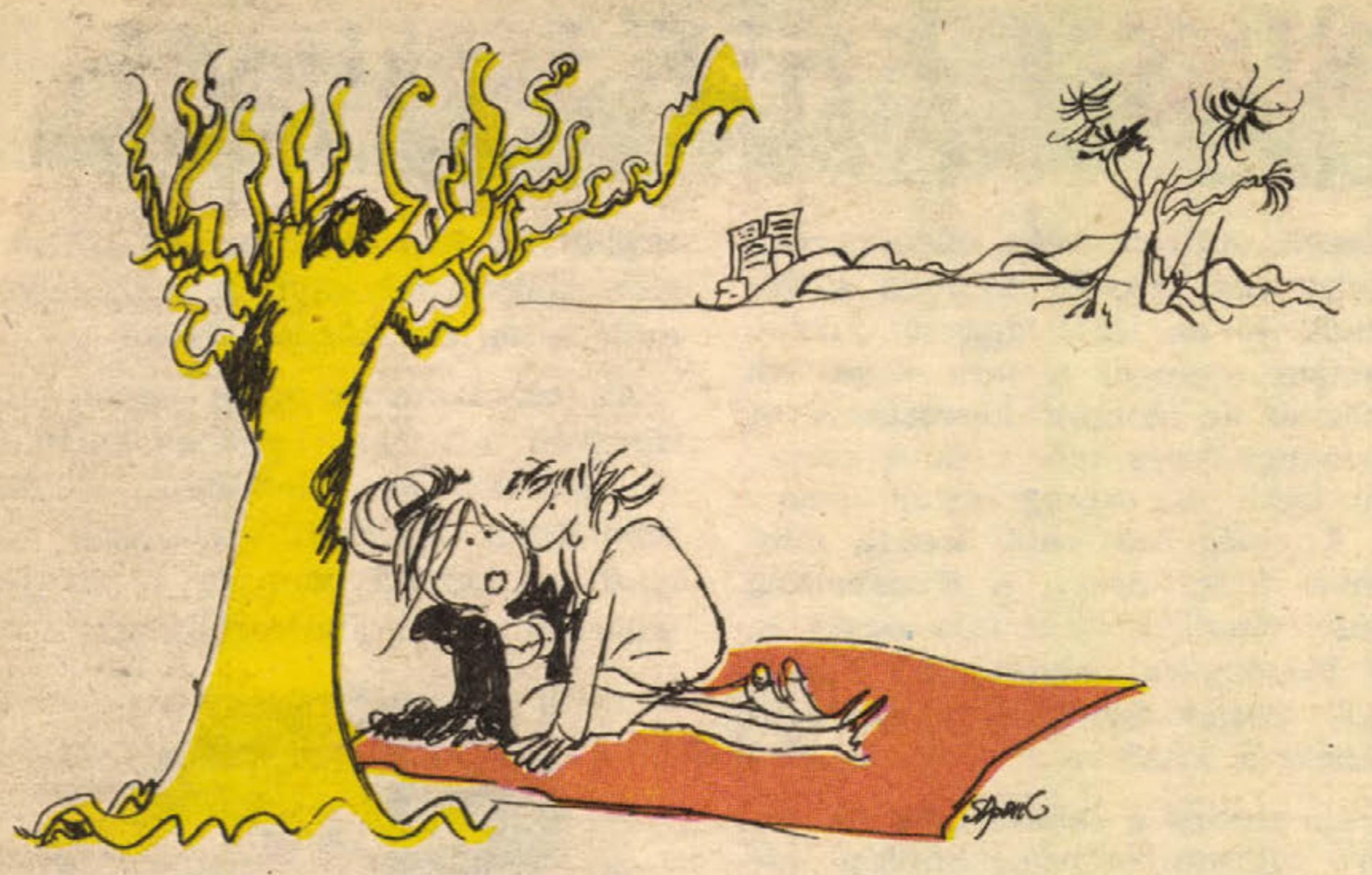

– Mért nem mondta, Jenőke, hogy erről van szó? Akkor nem kellett volna ennyit gyalogolni . . .

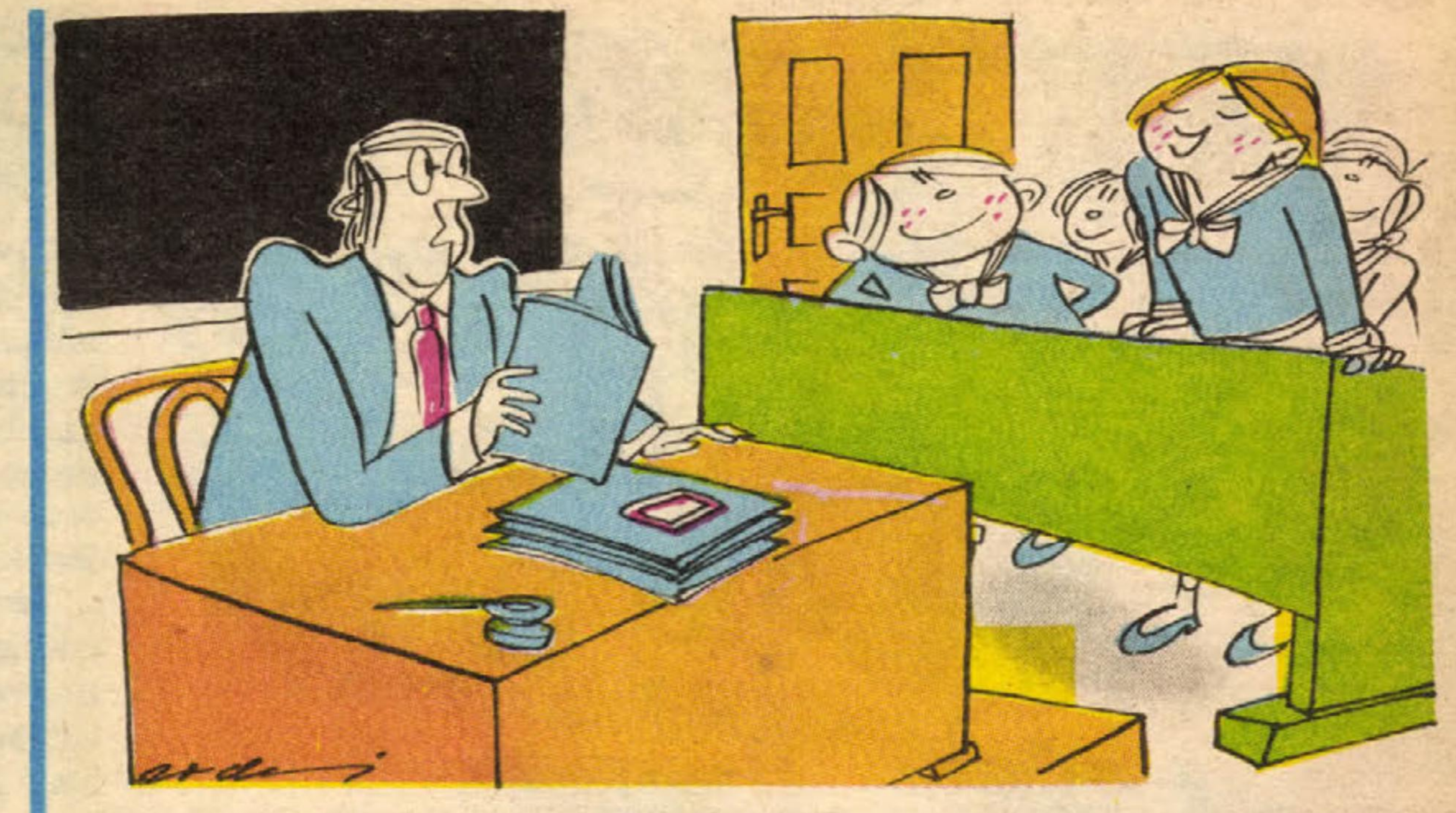

– Mi történt, Pistike? Az utóbbi időben kitűnő a dolgozatod!
– Új apukám van.

Levélváltás AZ ÁRKALKULÁCIÓRÓL

Tisztelt Szerkesztő úr!

Az egyik Keravill boltban 10 literes konyhai melegvíztárolót vásároltam, és felkértem az általános villamosipari szolgáltató szövetkezetet, hogy a lakásomon, a konyhában szerelje fel. Kijöttek „felmérni" és ajánlatuk szerint 1338 forint 60 fillérbe került volna a tároló felszerelése. Telefonon közöltem a szövetkezettel, hogy kalkulációjukat túlzottnak tartom, más szerelőtől kérek ellenajánlatot. Ekkor közölték, hogy még 250 forintot számítsak az ajánlati összeghez, mert a felmérésnél tévedtek, és ha nem náluk fogom megrendelni a felszerelést, akkor meg kell fizetnem a kiszállási költséget.

Ált. vill. szolgáltató szöv.

A Javszer Magyar utcai központjához fordultam. Tájékoztattak, hogy szabott áraik vannak, felmérőt tehát nem küldenek ki. A tároló felszerelési díja a munkától függően 500—700 forint. Ennél csak kevesebb lehet, több nem. A munkát a megadott határidőre pontosan és jól elvégezték, és összesen 369 forint 80 fillért számláztak érte. Hogyan kérhetett ugyanazért a munkáért majdnem 1000 forinttal többet a szolgáltató szövetkezet?

Kedves Olvasónk!

Mondhatnám azt is, hogy a szolgáltató szövetkezetnek más a kalkulációja amiben volna is igazság: mégpedig az, hogy lehet némi eltérés fölfelé — lefelé egyaránt, de ilyen nagy különbség nem lehet. Nem gondolhatok tehát másra, mint hogy az ön víztárolója esetében a szövetkezet egy egészen kivételes *elvi* álláspontból kalkulált, a lakosság szolgálatában. A „felmérés" eredményét, mint azt az ön által részemre küldött iratokból látom, a szövetkezet 29 tételben részletezte. Köztük például ilyen tételek szerepelnek: 39,90; 12,80; 241,40; 196,40 és más hasonló, egymás alatt sorakozó, fillérre pontos számok, melyeknek indokoltságában és az 1338 forintos végösszegében nem illik kételkedni. Sőt, ez a lenyűgöző precizitás elvi alapon vizsgálva, tökéletesen megnyugtatja a megrendelőt.

Az ön gondolatvilága azonban nem tudott ilyen magas elvi síkra emelkedni, inkább megmaradt a hétköznapok anyagiasságában. Arra gondolt tehát, hogy ez a részletekre kiterjedő pontosság nagyobb adminisztrációval, magasabb rezsivel jár, amit — magyarul mondva — a „cugehörrel együtt" a megrendelőnek fel lehet számítani. E figyelmesség nélkül úgy tűnnék, mintha a lakosság volna a szövetkezet szolgálatában. Ez pedig, ugyancsak elvileg, elképzelhetetlen, mert ellentétben állna az ipari szövetkezetekről elterjedt, népszerű és igaz mondással, hogy tevékenységüket a *közönség szolgálatában* végzik.

Bizonyos elviségre következtetek abból is, hogy nyilván azt gondolták: az 1000 forintos többletbevételnek jobb helye lenne a szövetkezet kasszájában, mint az OTP-ben. Ott már úgyis van majdnem 90 milliárd forint. A hatalmas betétállomány mellett a megrendelő igazán csekély 1000 forintja nem oszt és nem szoroz, de az 1338 forintos számlánál kevés híján 70 százalékos bevételi többletet jelent a szövetkezetnek. Még az is előfordulhatna, hogy a megrendelő a megtakarított ezresét nem az OTP-be teszi, hanem elkártyázza, esetleg részegre issza magát: inkább legyen a pénz, közérdekből, a szövetkezeté.

A Javszernél egészen más lehet a helyzet. Ők is éppen úgy az anyagi oldaláról fogják fel a tároló felszerelésének az ügyét, mint ön. Nem küldenek ki „felmérőt" a helyszínre, mert az olyan szabvány munkánál, mint a víztároló (bojler), általános és egységes kalkulációval dolgoznak. Magas irányszámot mondanak a megrendelőnek, ami még így is a fele annak, amit a szövetkezet kalkulált, és megadott irányszámuknak csak a felét számlázzák. *Ez esetben* ugyanis a tényleges költség ennyire rúgott. Továbbá: nem 29 tételben sorolják fel a szereléshez szükséges anyagot, munkabért, rezsit, hanem csak 9 tételben. A mellőzött 20 tételre a megrendelő nem is kíváncsi, hogy ha 1338 forint helyett 369 forintért szerelték fel a víztárolóját.

Nekem ebben az ügyben leginkább az tetszik, hogy amikor a megrendelő sokallta a szövetkezet költségvetését, akkor közölték vele, hogy 250 forinttal még több lesz, mert kifelejtettek néhány tételt. Lehet, hogy a sok tétel mégiscsak sokra megy? Vagy talán nem akarták a megrendelőt egyből elriasztani? Ez az, amit egyelőre nem látok elégge világosan, de annyi bizonyos, hogy az ellenajánlat sohasem árt.

Földes György

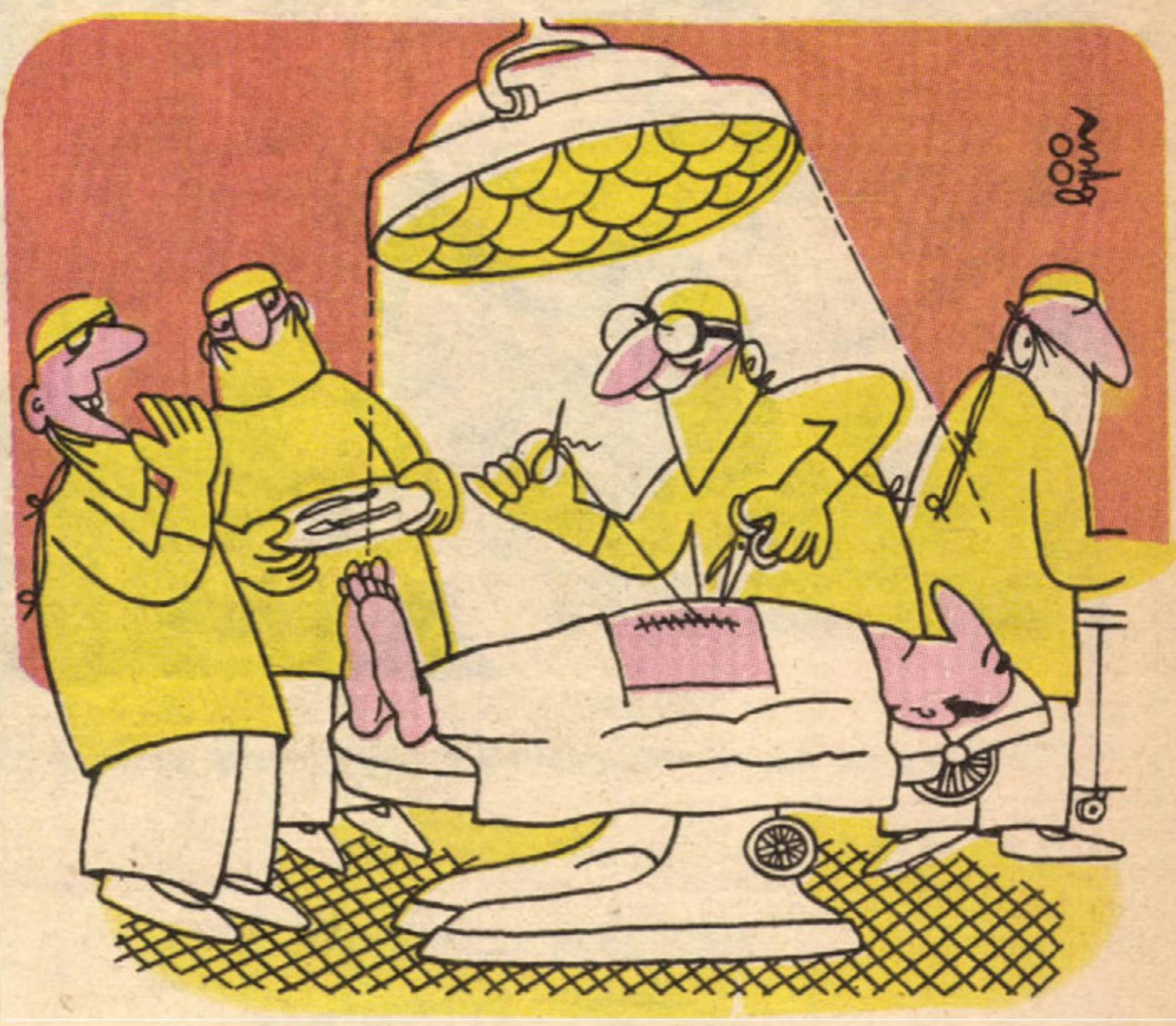

– Zseniálisan bánik a tűvel az öreg. Az inggombjait is mindig maga varrja fel . . .

SZIGORÚ KRITIKUS . . .

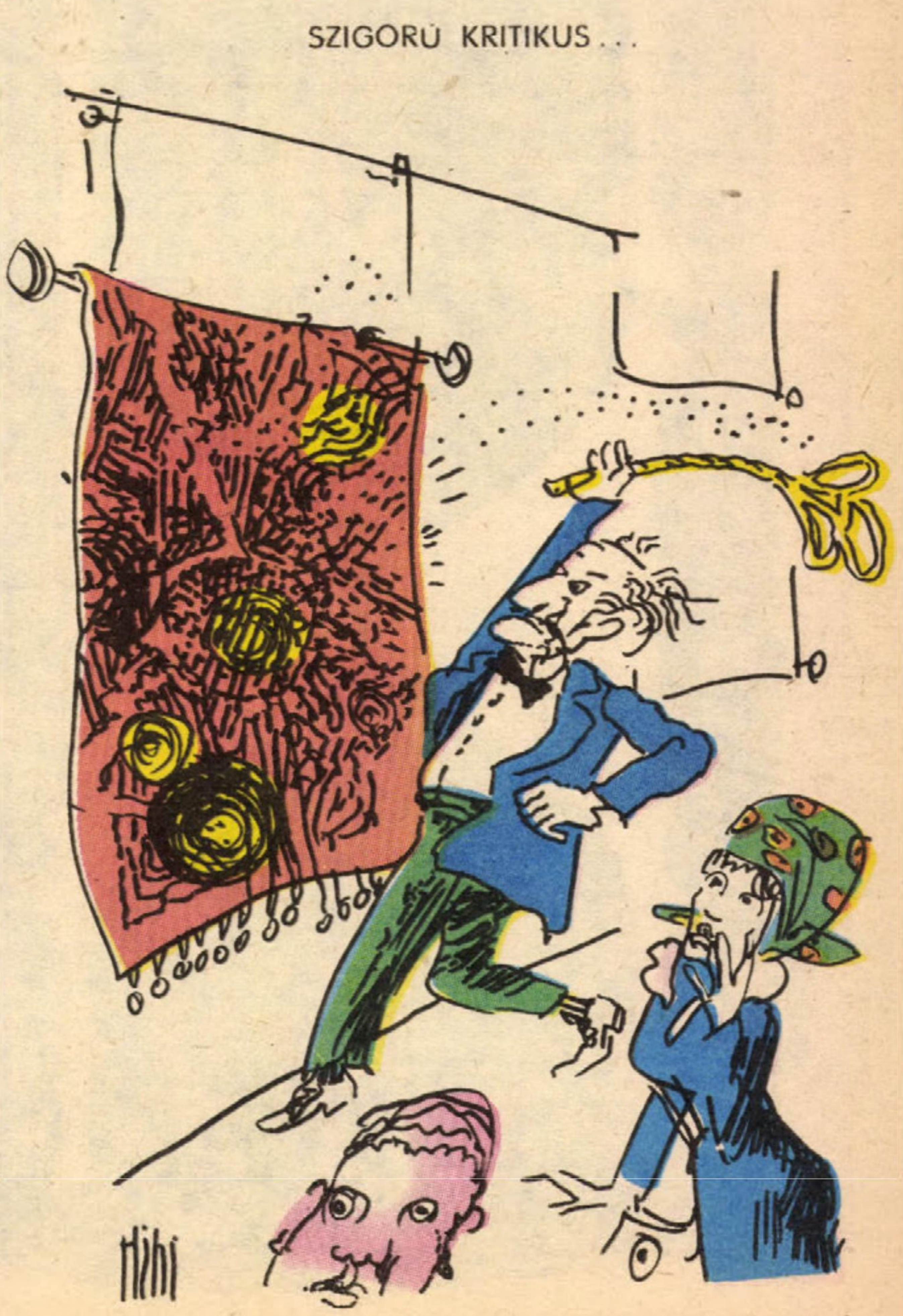

. . . a textilművészeti kiállításon.

AHÁNY HÁZ, ANNYI SZOKÁS

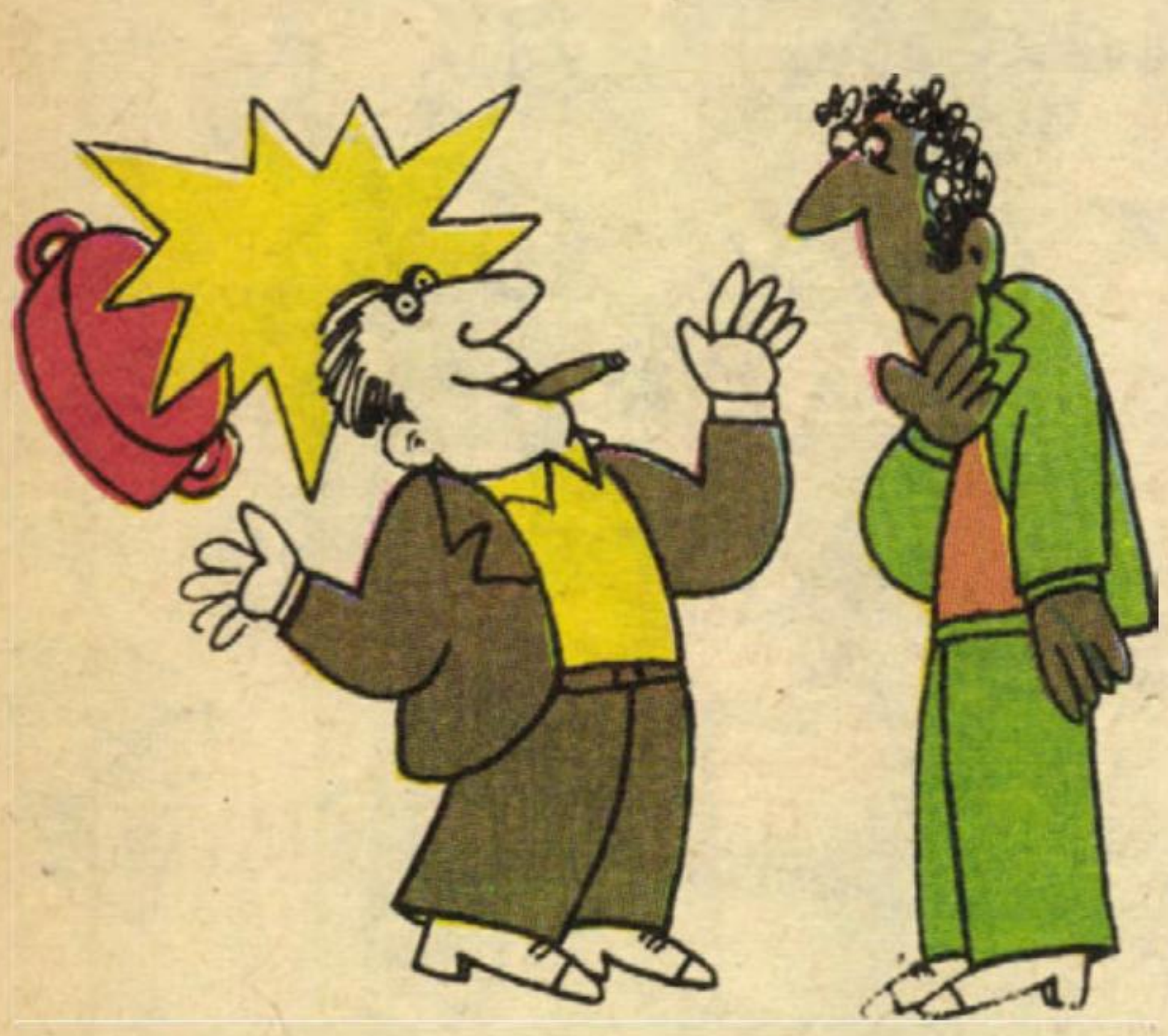

Vasárnap, a hétvégi veszekedések csúcsideje, délelőtt tizenegy és tizenkét óra között. Erzsébet éppen egy lábost vágott a falhoz, a fejem helyett. Ekkor csengettek az előszobánk ajtaján. Erzsébet belerúgott a falról lehullott lábosba:

— Ebben a házban még beszélgetni sem lehet veled két percig — fakadt ki bosszúsan és mérgesen felrántotta az előszobaajtót. A lélegzetem is elállt: a küszöbön szinyor Puccinó állt egy bőrönddel és a feleségével. Puccinóékkal az elmúlt évben ismerkedtünk meg, Dél-Olaszországban, ahol három napig együtt laktunk egy kis penzióban, Brindisiben, s azzal búcsúztunk el, hogy ha egyszer Budapestre jönnek, feltétlenül látogassanak meg. Ki vette ezt komolyan? Úgy látszik, Puccinóék.

Erzsébet úgy mosolygott, mint egy vadalma, amikor a kezét nyújtotta, s kéjesen így szólt hozzám:

— Kérd meg a vendégeidet, hogy ágyazzanak be, mert én ugyan nem fogok még rájuk *is* dolgozni.

És gúnyosan kitárta előttük a rendetlen hálószobát.

Kényelmetlen helyzetekben az ember agya gyorsabban dolgozik. Amikor beléptek a szobába, így szóltam Puccinóékhoz:

— Van egy régi magyar szokás: az igazán kedves vendéget vetetlen ággyal várják. Ezzel azt akarják jelezni, hogy nem vendégnek tekintik őt, hanem családtagjuknak. Érezzék otthon magukat!

Puccinó úr délolasz hevességgel szorongatta a kezemet:

— Molto grazie! — kiáltotta — igazán kedves asszony, gratulálok önnek és meghatott vagyok!

Áradozását hatalmas puffanás, csörömpölés szakította félbe. A robaj a konyha felől érkezett, én tudtam a megfejtését: Erzsébet ismét a láboson vezette le a dühét. Szinyor és szinyorina Puccinó azonban nem értették, meg kellett hát magyaráznom:

— Amikor az igazán kedves vendég a szobában van — mosolyogtam rájuk —, a háziasszony nagy zajt üt a konyhában, csörömpöl az edényekkel, azt jelezve: azt sem tudja, hogyan igyekezzék a vendég kedvében járni!

— Magnifico, grazie! — kiáltozott a vendég, majd kétségbeesett: — Hogyan tudjuk ezt önöknek viszonozni?

Lázasan nyitni kezdte a bőröndjét és egy nagy darab sajtot emelt ki belőle, felém nyújtotta, szenvedő tekintettel:

— Scuzi, perdona! — esedezett. — Ég az arcom, hogy egy kis sajttal jöttem, de úgy emlékszem, nagyon szerette ezt a gorgonzolát... és ezer bocsánat érte...

Ekkor lépett be a konyhából Erzsébet. Egy pillantást vetett a sajtra és foghegyről odavetette nekem:

— Nagyon jó! Ez lesz az ebédetek, mert én most elmegyek az anyámhoz, és délután moziba és este is elmegyek valahova, és az sem érdekel, hogy mit csinálsz és mondj, amit akarsz!

Azzal kiviharzott a szobából. Puccinóék kíváncsian néztek rám.

— Magam is csudálkozom most már — csóváltam elégedetten a fejemet —, hogy ennyire kedves az önök látogatása az én Erzsébetemnek. Ugyanis csak a legeslegkedvesebb vendégnek jár az a fogadtatás, amikor az asszony szégyenében, hogy ilyen szerény körülmények között találta a vendég, sírva világgá megy.

— Madonna mia! — kiáltott Puccinó úr és Erzsébet után akart futni, hogy visszatartsa őt, de nem engedtem.

— Nem szabad, hogy megsértse őt! — figyelmeztettem. — Ez nem lenne szép öntől. Inkább együk meg a sajtot. Mert ez azt jelenti, hogy nincs finomabb étel annál, mint amit a vendég hozott!

Ebben egyébként nem is mondtam valótlanságot.

Somogyi Pál

RÉGÉSZETI LELET

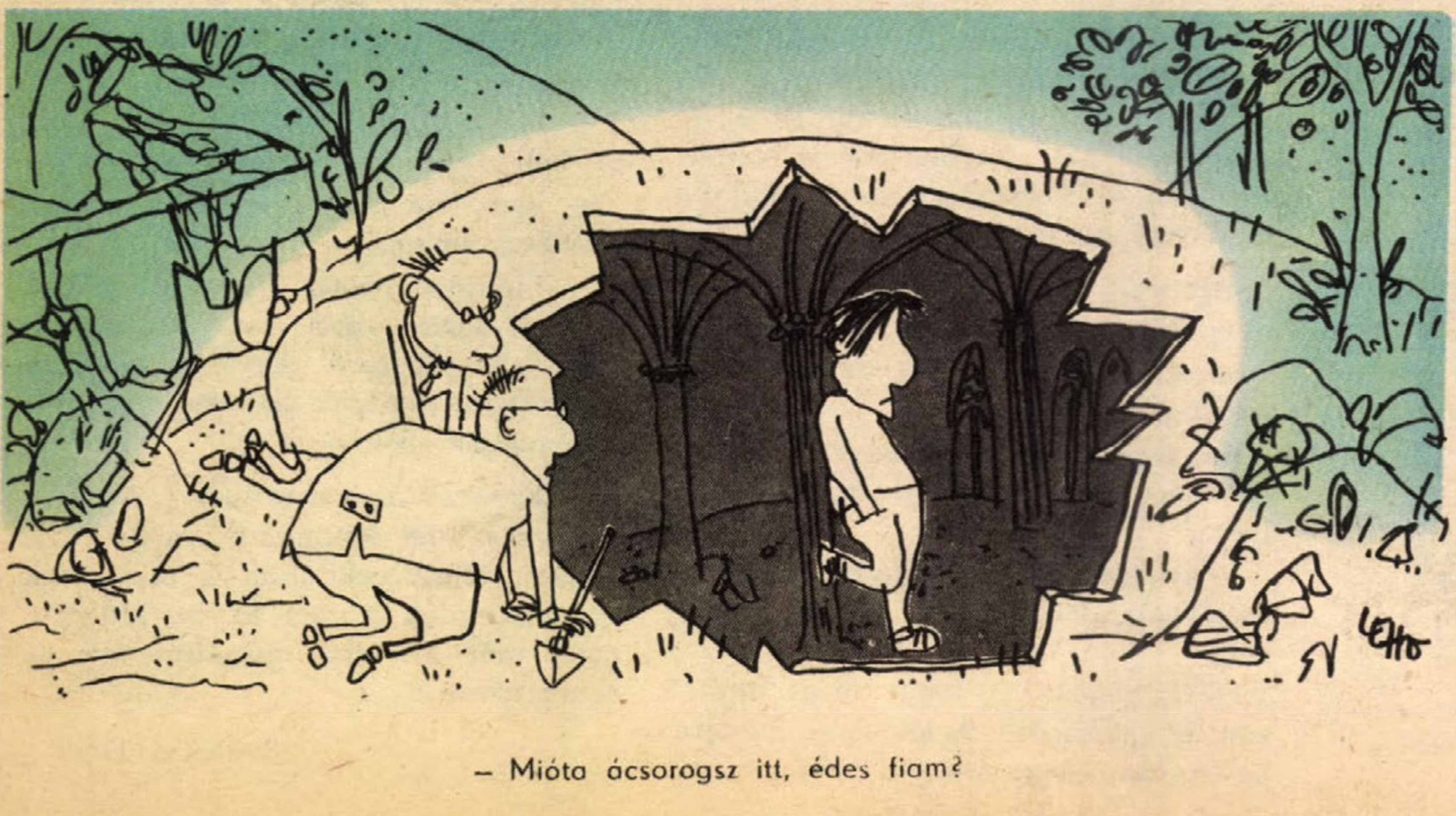

– Mióta ácsorogsz itt, édes fiam?

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

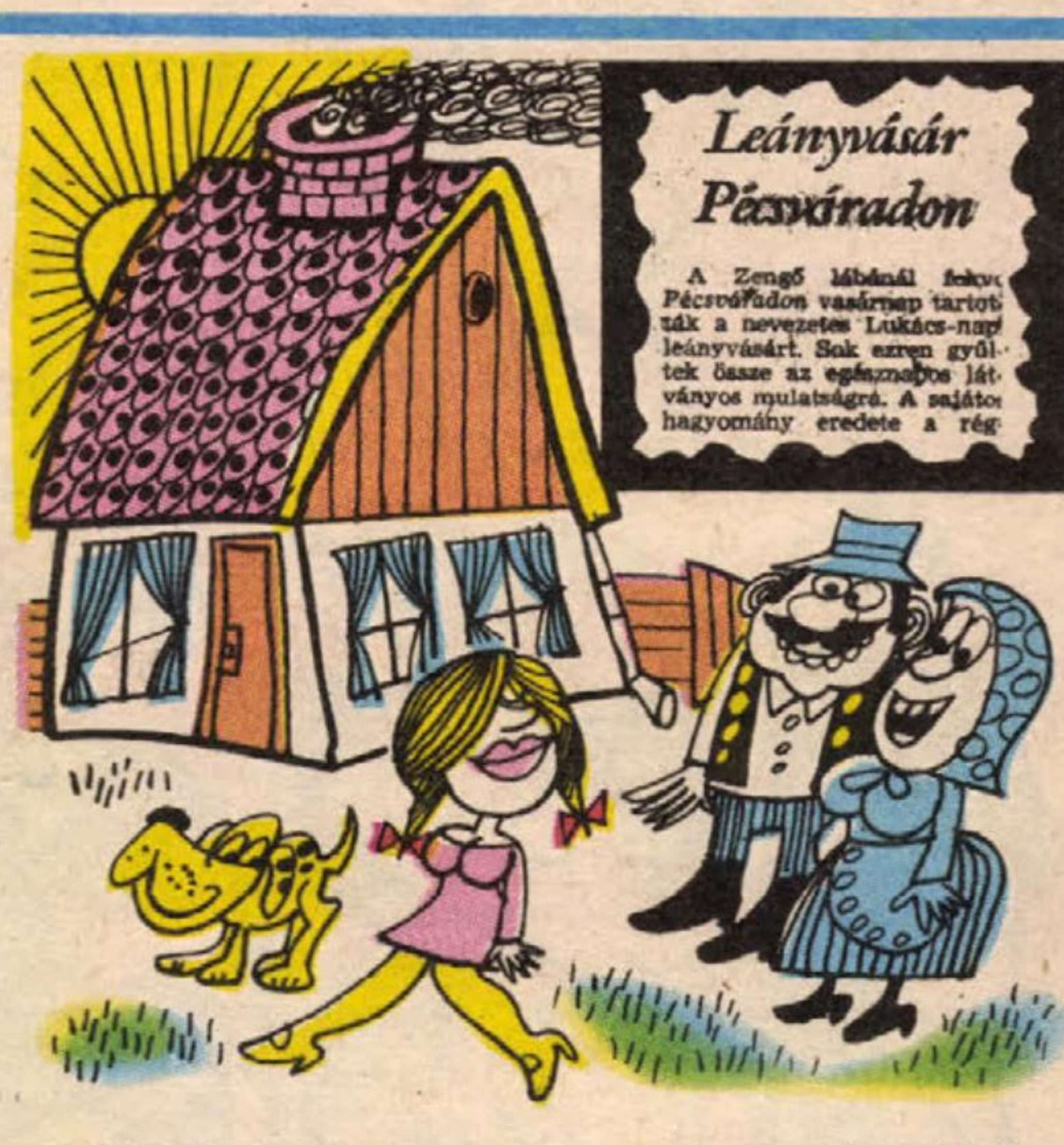
Leányvásár Pécsváradon
A Zengő lábánál fekvő Pécsváradon vasárnap tartották a nevezetes Lukács-napi leányvásárt. Sok ezren gyűltek össze az egésznapos látványos mulatságra. A sajátos hagyomány eredete a rég

– Eredj, kislányom, de ne hozz vásárfiát!

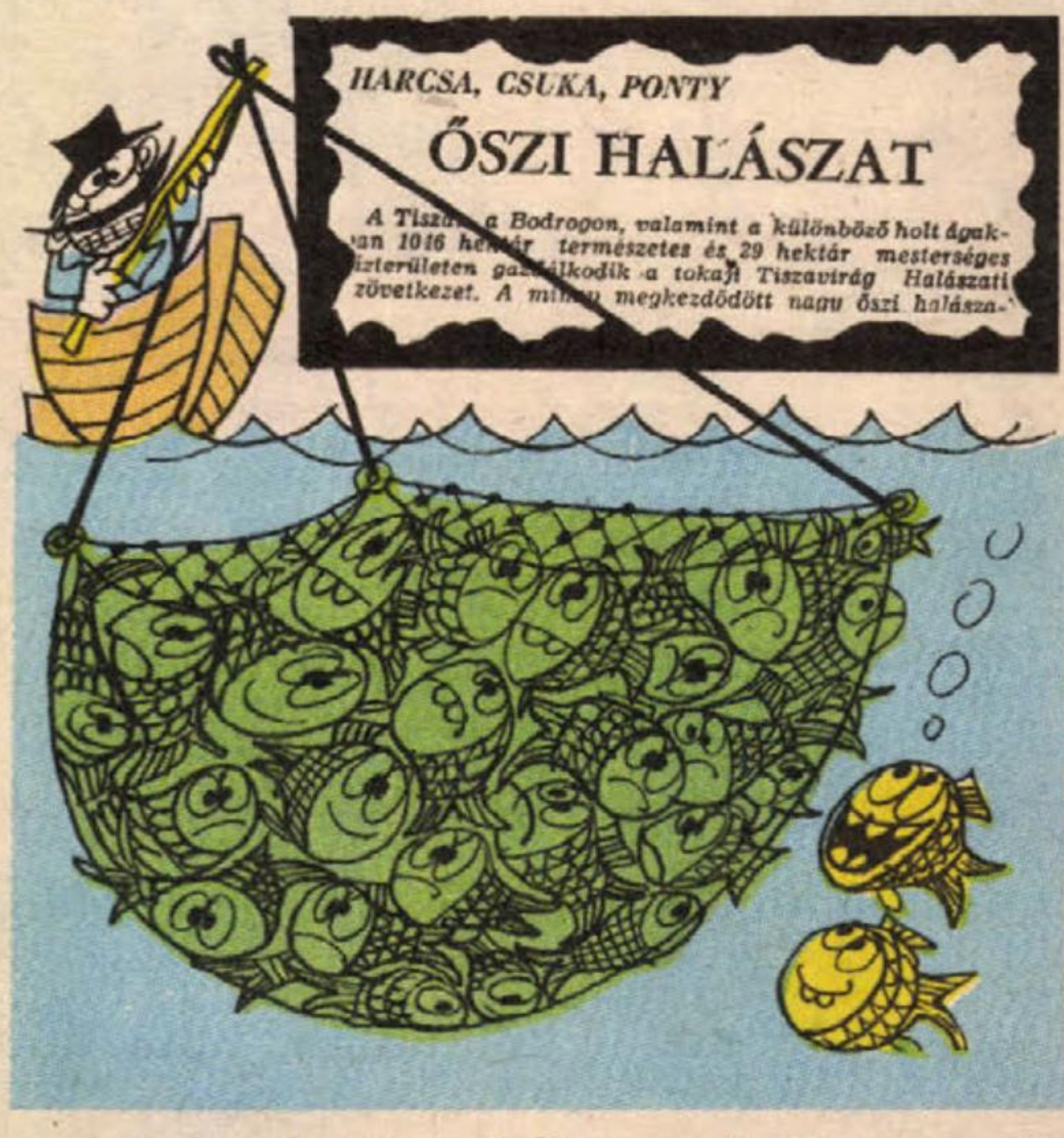
HARCSA, CSUKA, PONTY
ŐSZI HALÁSZAT
A Tiszán, a Bodrogon, valamint a különböző holt ágakban 1016 hektár természetes és 29 hektár mesterséges vízterületen gazdálkodik a tokaji Tiszavirág Halászati Szövetkezet. A minap megkezdődött nagy őszi halásza-

– Micsoda tömeg! Gyere, nézzük meg, mit lehet ott látni...

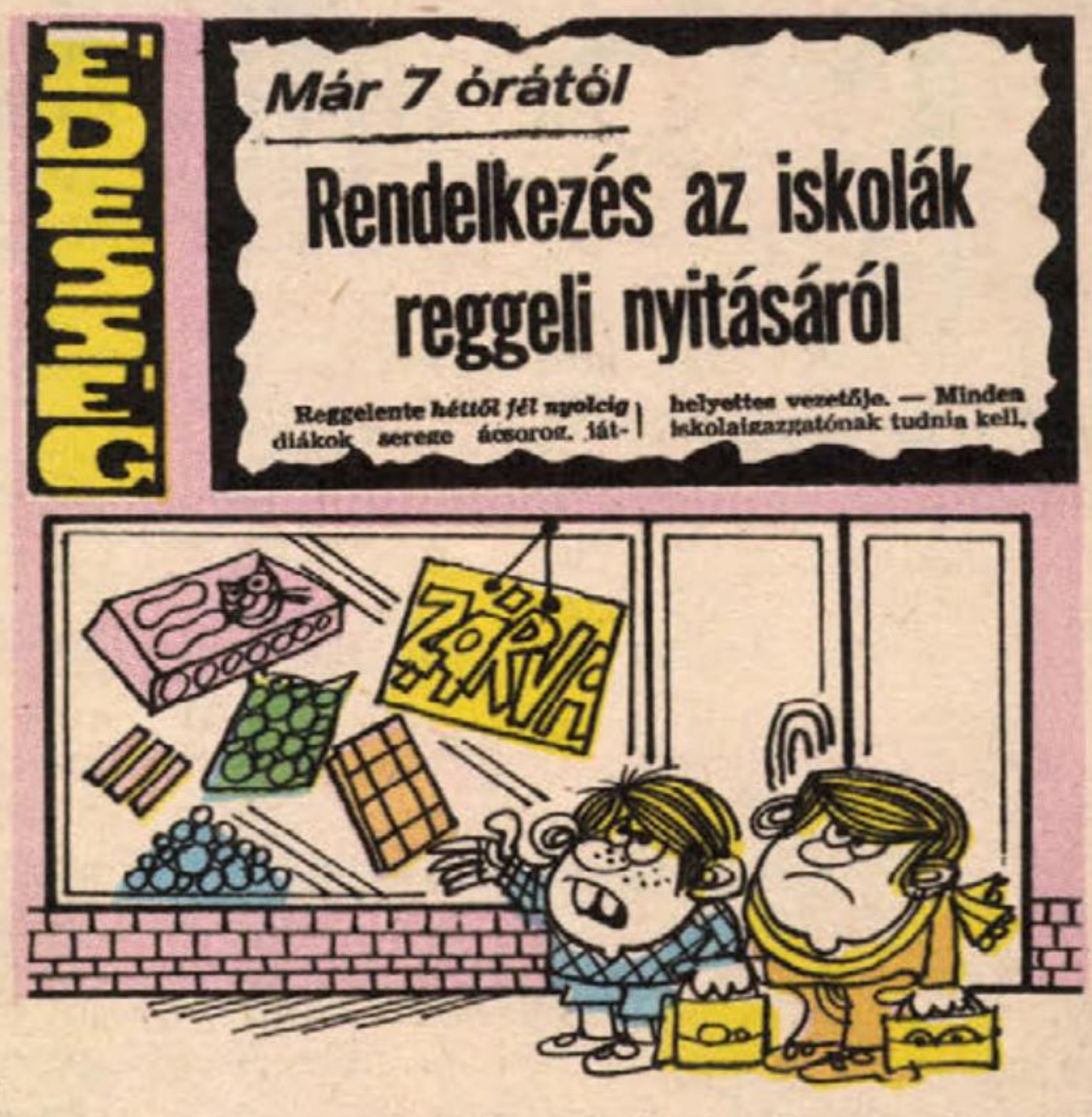
ÉDESSÉG
Már 7 órától
Rendelkezés az iskolák reggeli nyitásáról
Reggelente héttől fél nyolcig diákok serege ácsorog, lát-
helyettes vezetője. — Minden iskolaigazgatónak tudnia kell.
ZÁRVA

– Bezzeg az iskolák már hajnalban nyitnak!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Könyvet olvas a férj, az újságot lapozgatja a feleség.

— Ezt hallgasd meg! — kiált fel hirtelen az asszony. — New Yorkban egy férfi délben megismerkedett egy nővel, estére feleségül vette, másnap reggel pedig megölte!

— Nincs ebben semmi különös — vonja meg a vállát a férj. — A közmondás is azt tartja: „A reggel okosabb, mint az este”.

IDEGEN A CSEHÓBAN

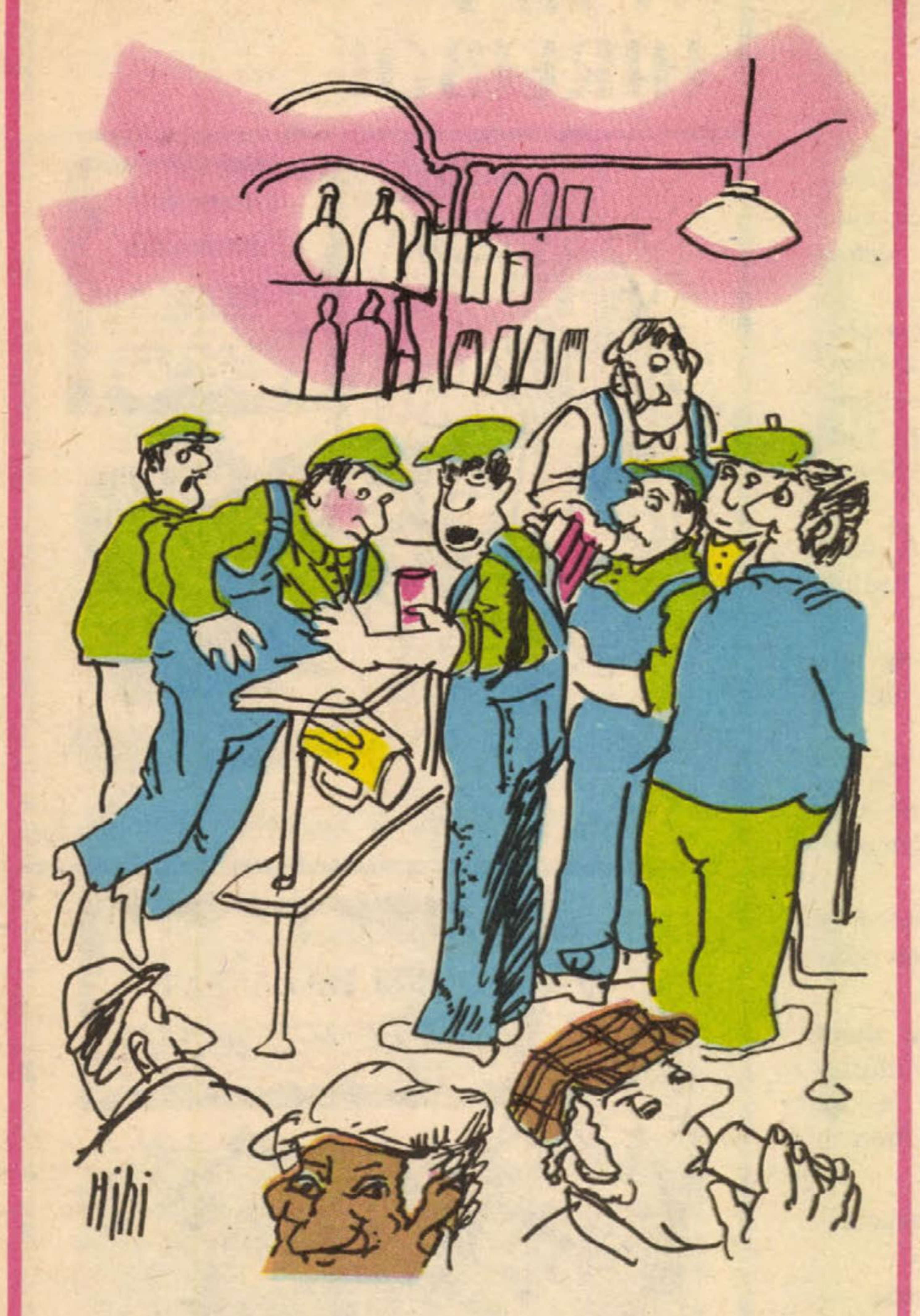

– Vigyázat, egy álruhás szociológus!

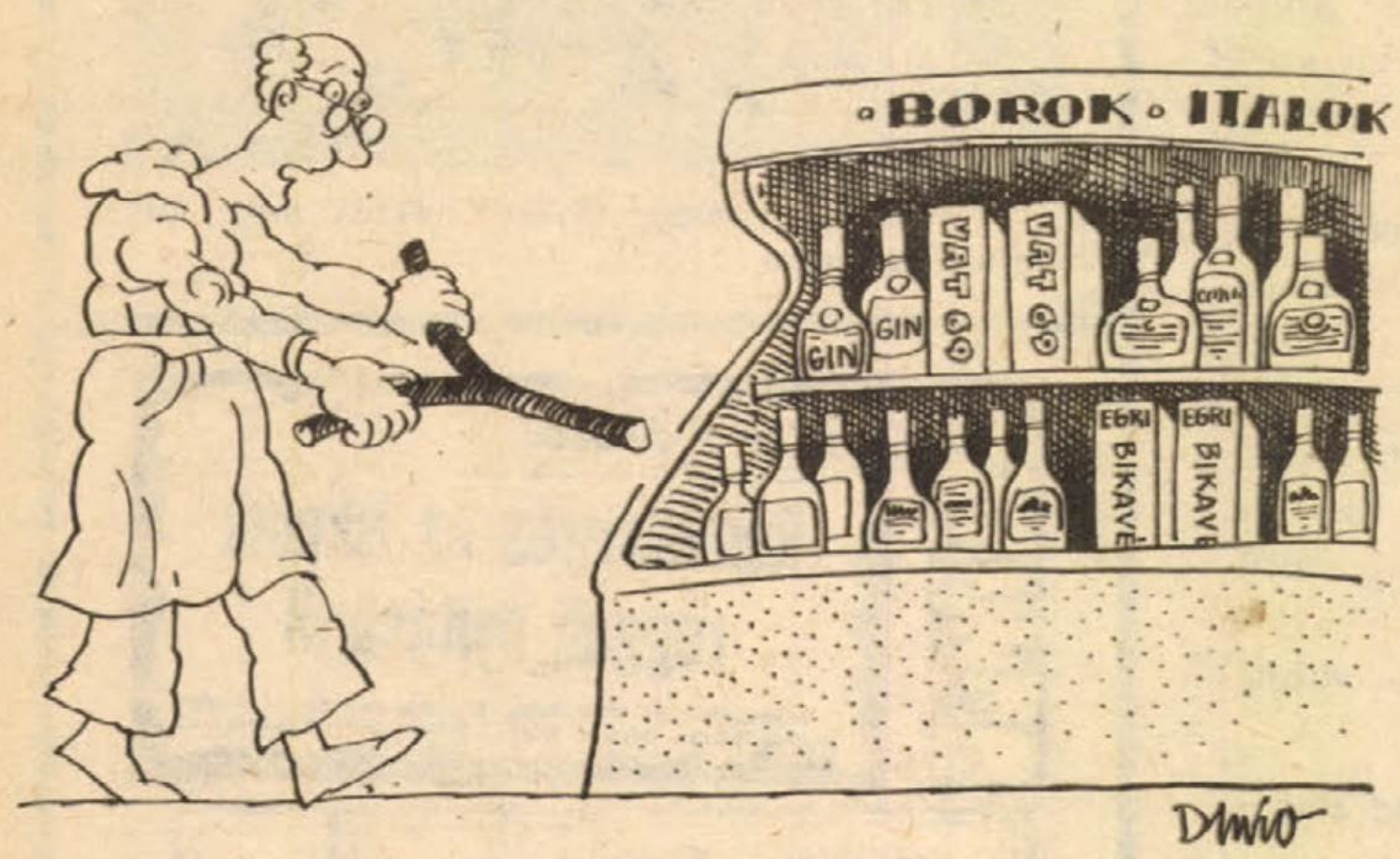

– Vajon merre van az ásványvíz?

ARUHÁZI MEGŐRZŐBEN

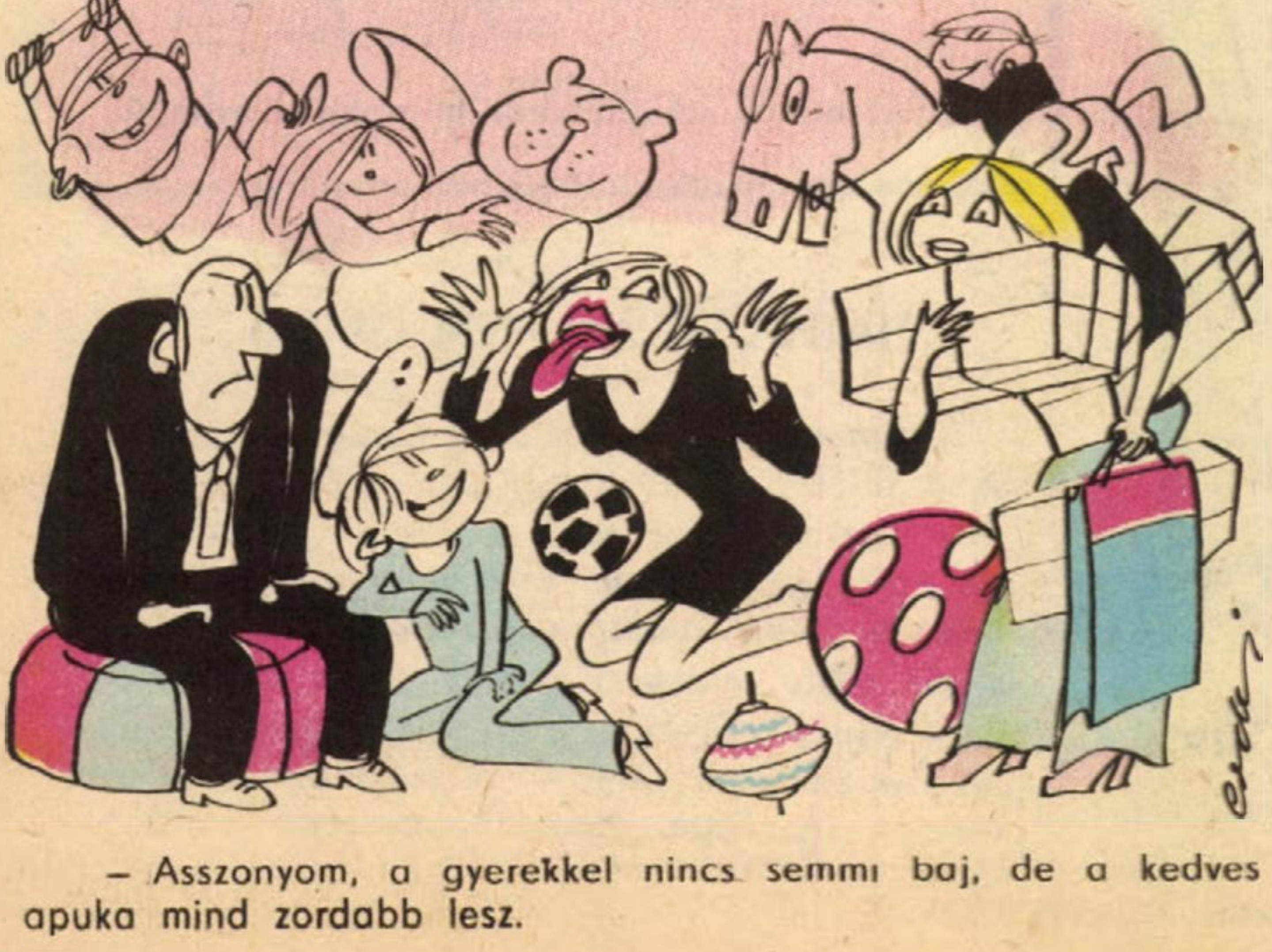

– Asszonyom, a gyerekkel nincs semmi baj, de a kedves apuka mind zordabb lesz.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Panaszkodik a hivatásos jégkorongjátékos a barátjának:

— Két bordám megrepedt, összezúzták a térdkalácsomat, tokszalagszakadásom is van.

— Hja, ez a profi jégkoronggal együtt jár.

— Mi köze ennek a jégkoronghoz?! Szabadságon vagyok s a feleségem bevásárolni küldött le az áruházba. Ott meg éppen valami kedvezményes kiárusítás folyt . . .

NAGY TÁSKA A DIVAT

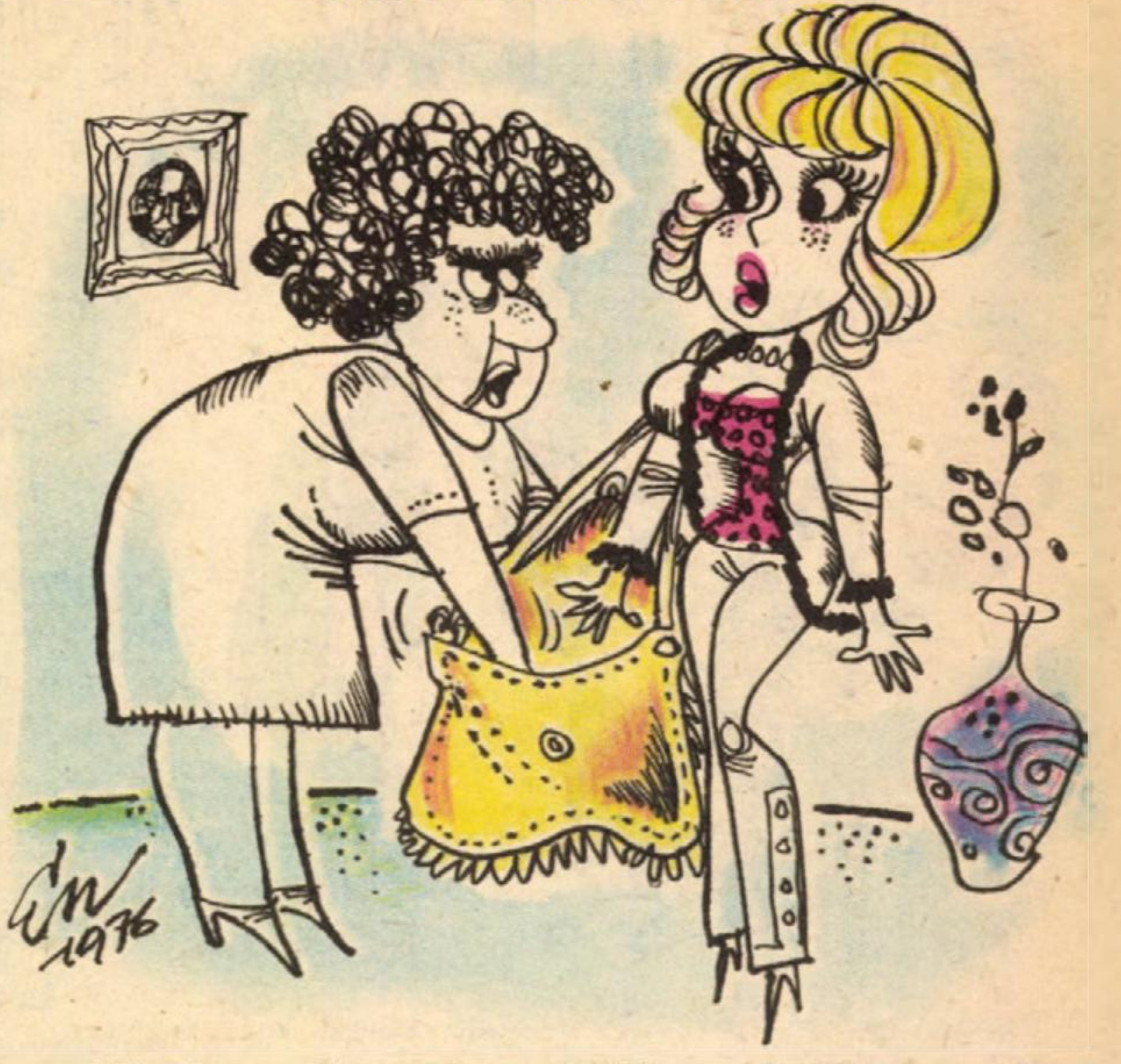

– Ne haragudjon, de a múltkori albérlő is a táskájában csempészte be a férfiakat a lakásba!

A SZÁGULDÓ EMBER

— Hagyjanak, hagyjanak! Nem érek rá! — kiáltozta Zomacsák, miközben átszáguldott a szobán. Féktelen futásával levert néhány iratkupacot, felborított három széket, két szemétkosarat, és egy gyanútlan ügyfelet, aki már harmadik napja várta, hogy végre szóba álljanak vele.

Az íróasztaloknál ülők összesúgtak.

— Ez ki lehetett?

— Sose láttam, biztosan valami új fejes.

Zavartan igyekeztek rendet csinálni. Jókedvüket mindenesetre elrontotta az őrjöngő ismeretlen, egyedül Katika lett vidám, mert a felborított iratkupac közepében megtalálta több hónapja elveszettnek hitt körömreszelőjét.

Lassan megnyugodtak volna, amikor újra kivágódott az ajtó, és megjelent Zomacsák. Haját tépte. Öles léptekkel nekicsapódott a szerény ügyfélnek, aki megismételte esésének korábbi ívét, és helyet foglalt az egyik szekrényben. Zomacsák tajtékzott.

— Ne tartson fel! Meghalni sincs időm, maga meg csak ácsorog?! Dolgozzon! — rivallt rá a türelmes ügyfélre, aki ijedtében mentegetőzni kezdett volna, de torkán akadt a szó, ezért csak kezeit tárta szét és a szekrényajtót.

— Nem érdekelnek a kifogásai. Időm sincs rá, rohannom kell! Merről is jöttem? — kérdezte váratlanul az egyik előadótól, aki tisztelettudóan felfelé mutatott. — Persze, persze — kiáltotta Zomacsák és elviharzott.

Mindenki dermedten nézett maga elé.

— Hűha! Ez egy őrült!

— A szakszervezethez kéne fordulni segítségért.

Az ügyfél a portól kicsit köhögve előmászott és visszaállt korábbi helyére.

— Szerencsétlen. Magára pikkel a legjobban, legközelebb egyenesen kirúgja.

— Gyerekek, mentsük meg! Intézzük el gyorsan az ügyét, hogy ha újra bejön, már ne találja itt.

— De mi lesz velünk? Ránk is sor kerülhet!

— Csináljunk úgy, mintha dolgoznánk. Nyakig temetkezzünk bele az aktákba!

Amikor néhány perc múlva Zomacsák vérben forgó szemekkel ismételten megjelent, az egész irodát lázas munkában találta.

— Na tessék, most mehetek az igazgatóságra. Egyszerűen nem jutok levegőhöz. Szétszakítanak! — morogta tébolyultan. Átfutott a szobán, majd a lépcsőházon, egyenesen az igazgató irodájába.

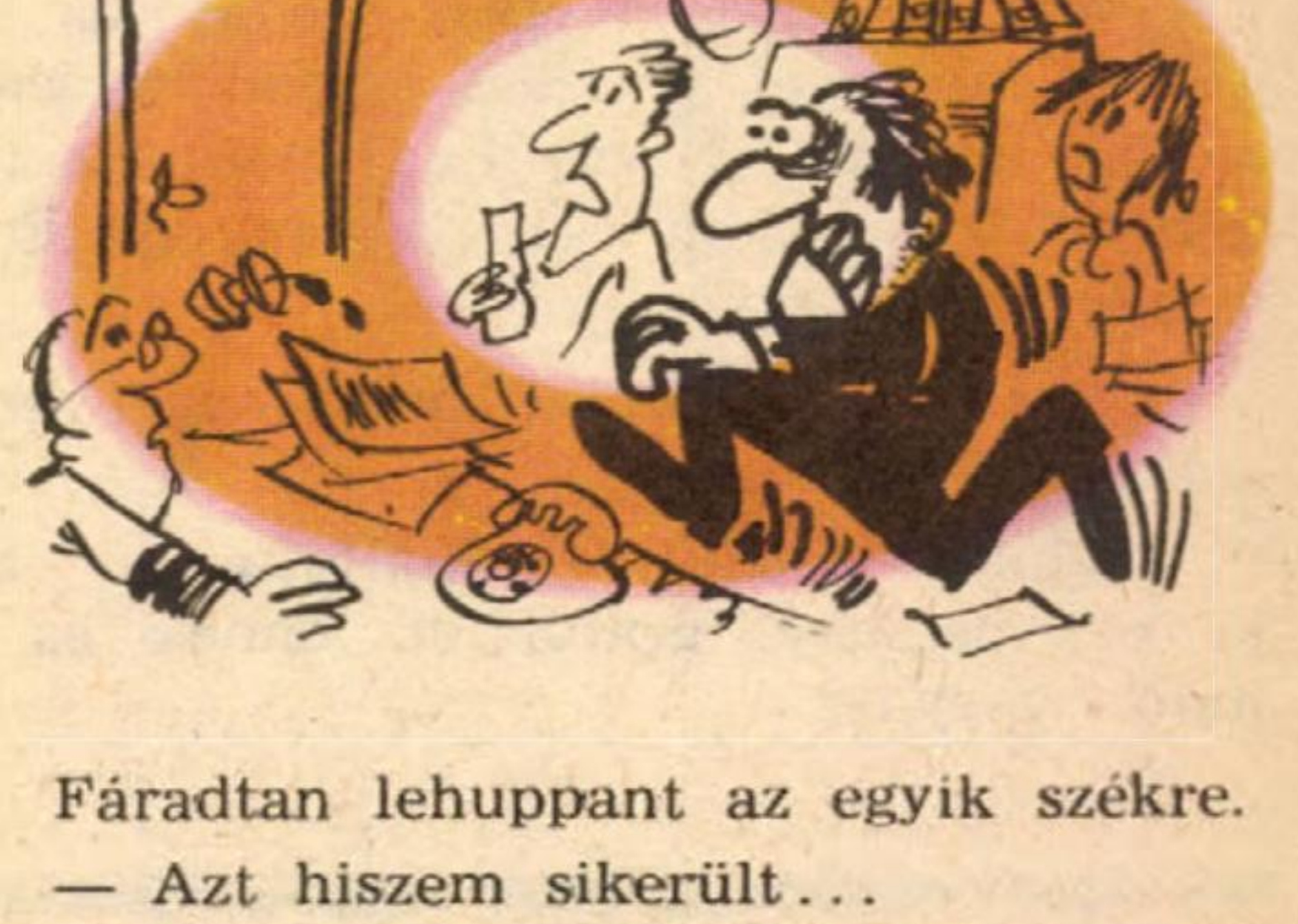

Fáradtan lehuppant az egyik székre.

— Azt hiszem sikerült . . .

— Gratulálok. Már több helyről jelentették az eredményt. Az egész házban dolgoznak, mint a megszállottak.

Zomacsák elmosolyodott, az igazgató folytatta:

— Maga aranyat ér. Sajnálom, hogy el kell búcsúznunk egymástól.

— Igen, ma még két vállalatot kell meglátogatnom.

— Tulajdonképpen irigylem magát, érdekes foglalkozása van, ha nem is túlzottan népszerű. Egyszer majd a dolgozók is hálásak lesznek magának.

Zomacsák elkomorodott.

— Ez egyáltalán nem biztos. A múltkor is rendet csináltam valahol, de amikor végre nekiláttak a munkának és előkerültek a régi akták, kiderült, hogy már tíz éve megszüntették az egész hivatalt . . .

Selmeczi Tibor

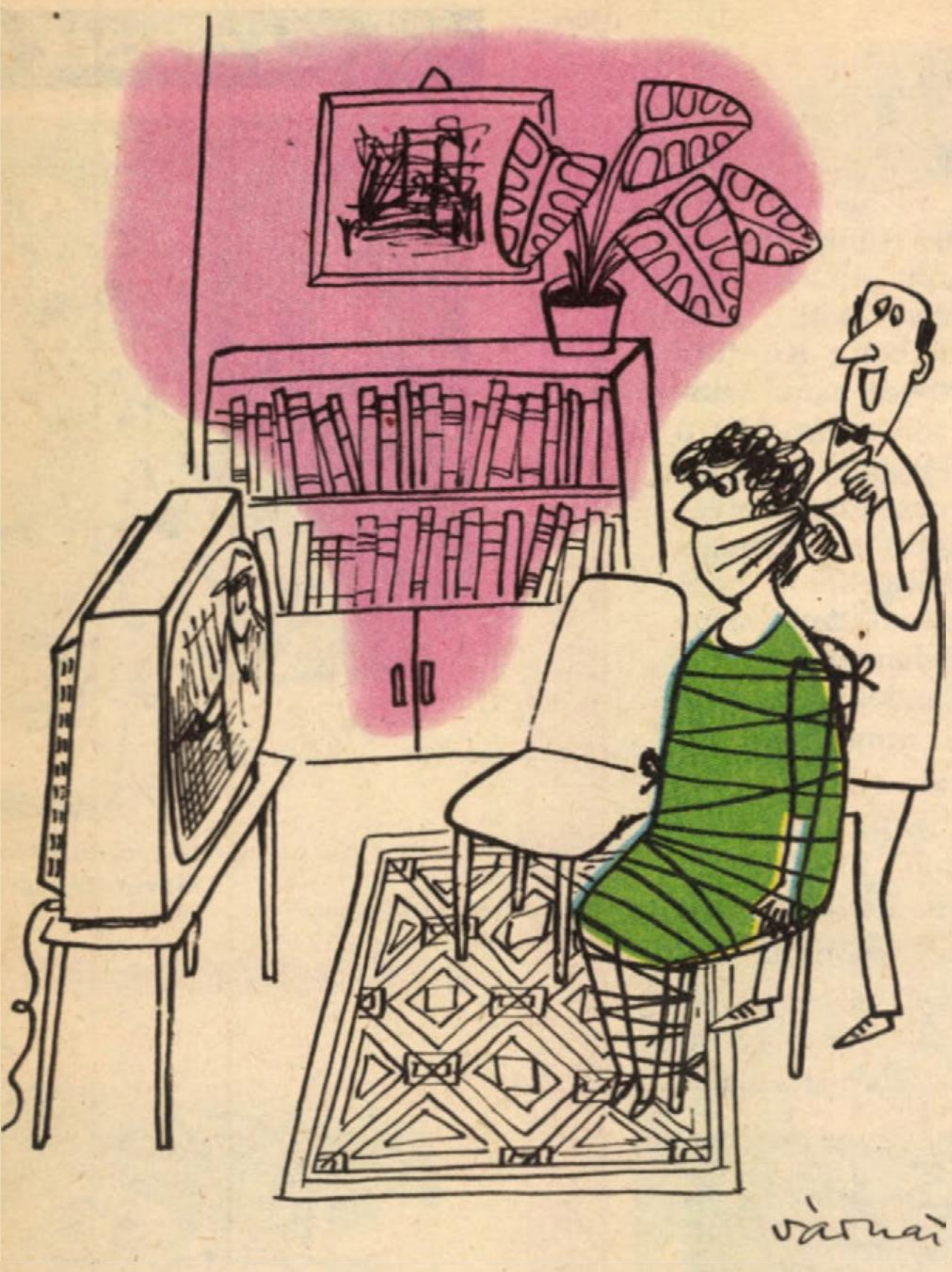

– Így legalább nem kérdezheted meg percenként, hogy ki a gyilkos!

A FŐNÖK DUBLŐRJE

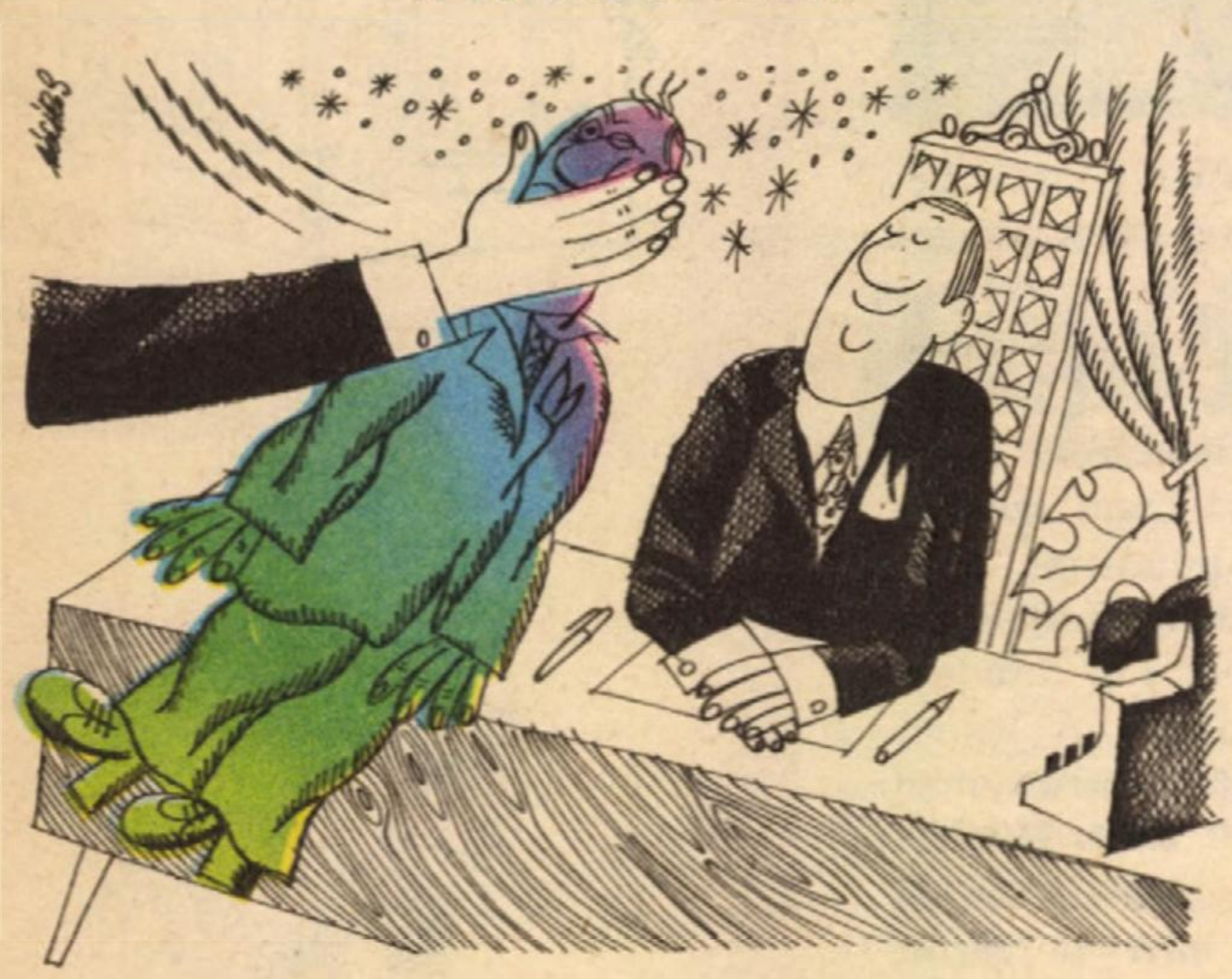

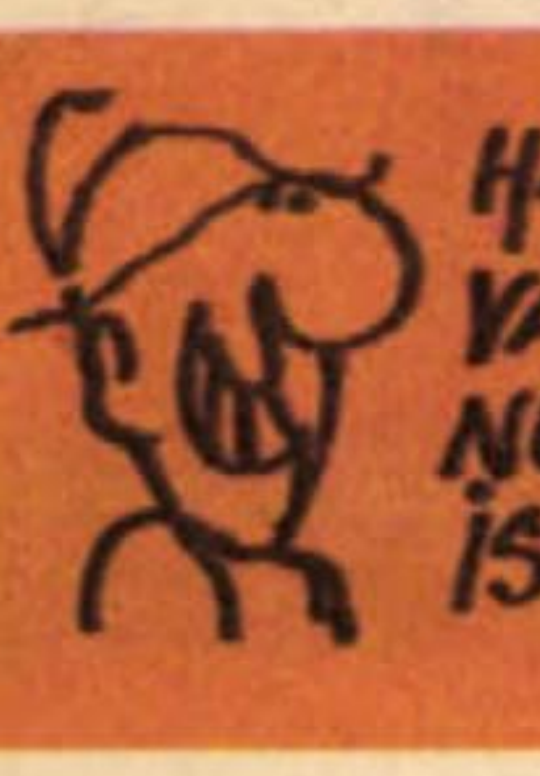

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Milyen bútort veszel a lányodnak?

— Teljesen mindegy, csak drágább legyen, mint a szomszédéké ...

ALKU

Aztán hadd halljam — mondta a nagybeteg elhaló hangon —, mennyit szántok a síremlékemre?

— Menjen már, Jani bátyám — tiltakozott az elnök. — Méghogy síremlék. Szilveszterkor már együtt hajkurásszuk a lányokat, meglássa.

— Öregapádat tartsd bolonddá, Lajcsi — mondta a nagybeteg. — Többre is mégy vele, mert világéletében nyomott volt, nyugodjék, akár a csíki káposzta. Tegnap te bennjártál a főorvosnál, s ő elmondta, hogy annyi reményem sincs, mint békán a toll.

— Ezt meg honnét tudja, Jani bátyám? — ámult el az elnök.

— Kispekuláltam, fiam. Ismerlek benneteket, az énekes koldus tékozló fiú hozzátok, olyan fukarok vagytok. Ti aztán nem hoznátok kétszer virágot ugyanannak az embernek, mi? Ti aztán soha. Most meg egy szálat se látok a kezetekben, hát tudom, hogy a viszontlátásra tartogatják. A Szent Mihály lovára, mi?

Próbált felkönyökölni, köhögni kezdett.

— Kispekuláltam a síremléket is — mondta később, fáradtan. — Fehér márványból lesz az egész, sok-sok galamb fényesre smirglizve, középen egy bukott angyal és körül a tizenkét apostol.

— Tizenkét apostol! — kiáltott fel a főkönyvelő. — Jó, hogy az egész május elsejei felvonulást nem akarja megfaragtatni. Hogyan számolom el én azt a tizenkét apostolt, arra nem gondol?

— Jól van, alkudjunk — mondta a nagybeteg. — Érdemes volt ilyen soká húznom, ezt is megértem. De hiszen nem baj, te, Bandi, megértelek én téged, nem tehetsz róla. Zsugori kupcihér volt már a dédapád is, nyugodjék. Hát, nem bánom, legyen tizenkét apostol helyett csak a négy evangélista. Máris megspóroltál 66,6 százalékot.

— Értse meg, evangélistákra nincs keretem.

— Jó, legyen a három grácia.

— Gráciákra sincs.

— No, hát álljon meg a menet — mondta a nagybeteg. — Világéletemben első ember voltam a téeszben. Én, Bandi, sose kupeckodtam, pecérkedtem, ha rá kellett tenni öt-hat-hét-nyolc órát a szőlőben, vagy a gyümölcsösben. És te most azt a három vacak gráciát is sajnálnád tőlem, mi? Gyönyörű. Megérte. Érdemes volt. A becsületes munka mindig elnyeri büntetését. Bezzeg Kopac Balog Pétörnek kijárt a kilenc múzsa, mi? Csalt, hazudott, kilopta a tehénből a bornyút, de most ott a kilenc múzsa a sírján, mi?

— Nade, Jani bátyám, Kopac Balog Pétör síremlékét a családja emeltette.

— Na és? Nekem nincs családom? Panka megveszi a színes tévét, a sztereót, az infrakonyhát, akkor is marad nekije kilencvenezer a menyasszonytáncból. Azzal beszáll a síremlékembe, és megvan a három grácia fele-fele alapon. Na?

— Nem megy — mondta a főkönyvelő. — Nekem azt a síremléket leltárba kell vennem, azonossági számmal kell ellátnom. Hogyan magyarázom meg a revizornak, hogy másfél grácia háztáji, másfél pedig a közösből van?

— Rendben van — zihálta a nagybeteg. — Legyen akkor csak két figura. Ádám és Éva. De ez az utolsó szavam.

— Ádám és Éva — töprengett a főkönyvelő. — Nem bánom. Ezt még kiszorítjuk valahogyan. Ádám és Éva életnagyságban, műkőből.

— Műkőből?! — ordított a nagybeteg. — Gyönyörű! Rászáll egy varjú, egyből letörik Ádám karja. Miért nem állítsz két madárijesztőt a síromra? Az még olcsóbb. Vagy két hóembert. Idehallgass, ha nem márványból van az az Ádám és Éva, akkor ...

— Helyes — mondta az elnök. — Kap Jani bátyám egy Ádám és Évát tiszta márványból. Legfeljebb valamivel kisebbek lesznek, nem igaz?

— Kisebbek?! — tajtékzott a nagybeteg. — No, hát most van végem. Most dobom fel a bocskoromat. Harminc évet szolgál az ember becsülettel, és mi a jutalma? Kerti törpéket raknak a sírjára. Ki innen! Látni se akarlak benneteket! Mars!

Halálosan megsértődve fordult a fal felé, és attól fogva őrületes iramban gyógyulni kezdett.

Peterdi Pál

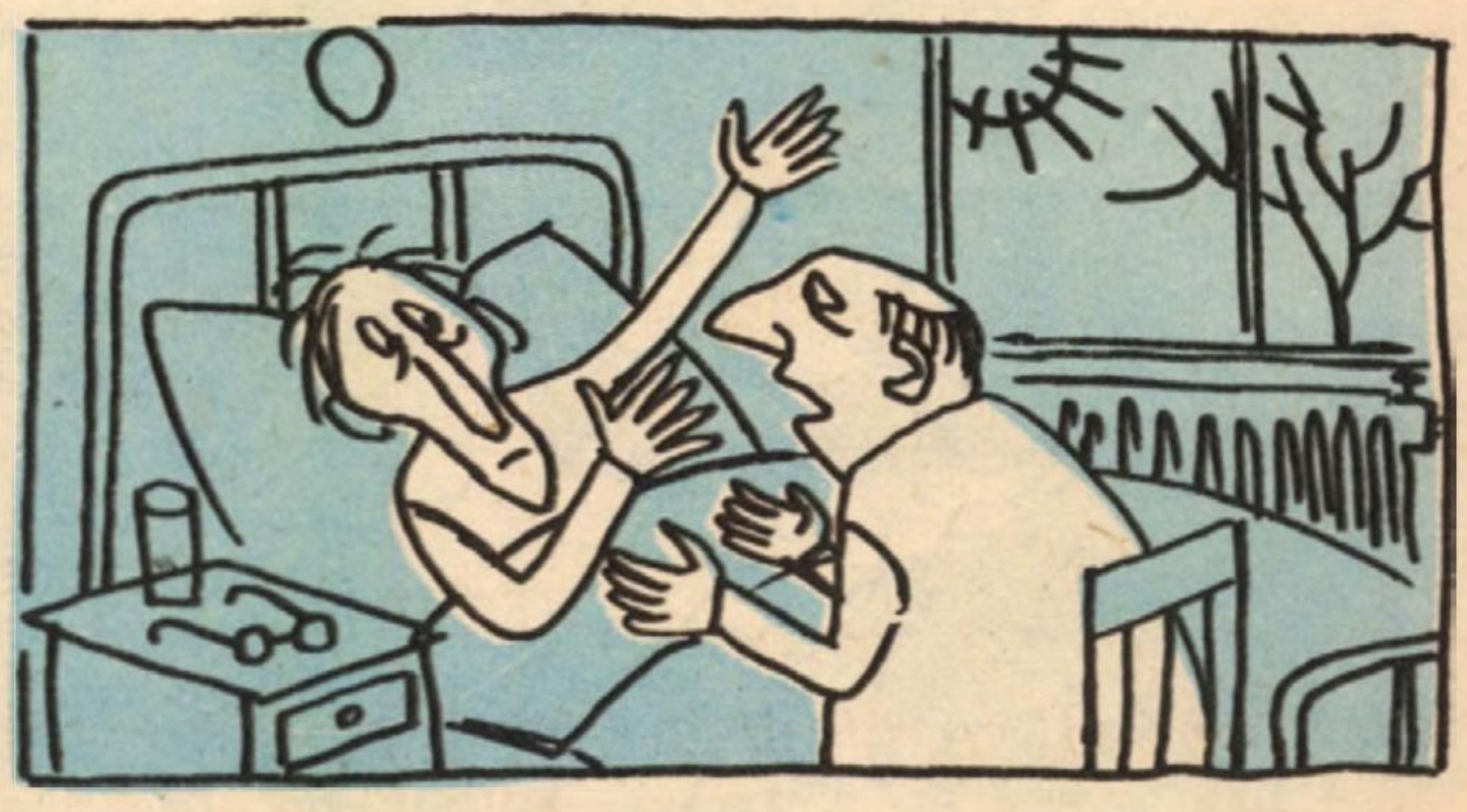

MAGÁNÉPÍTTETŐ

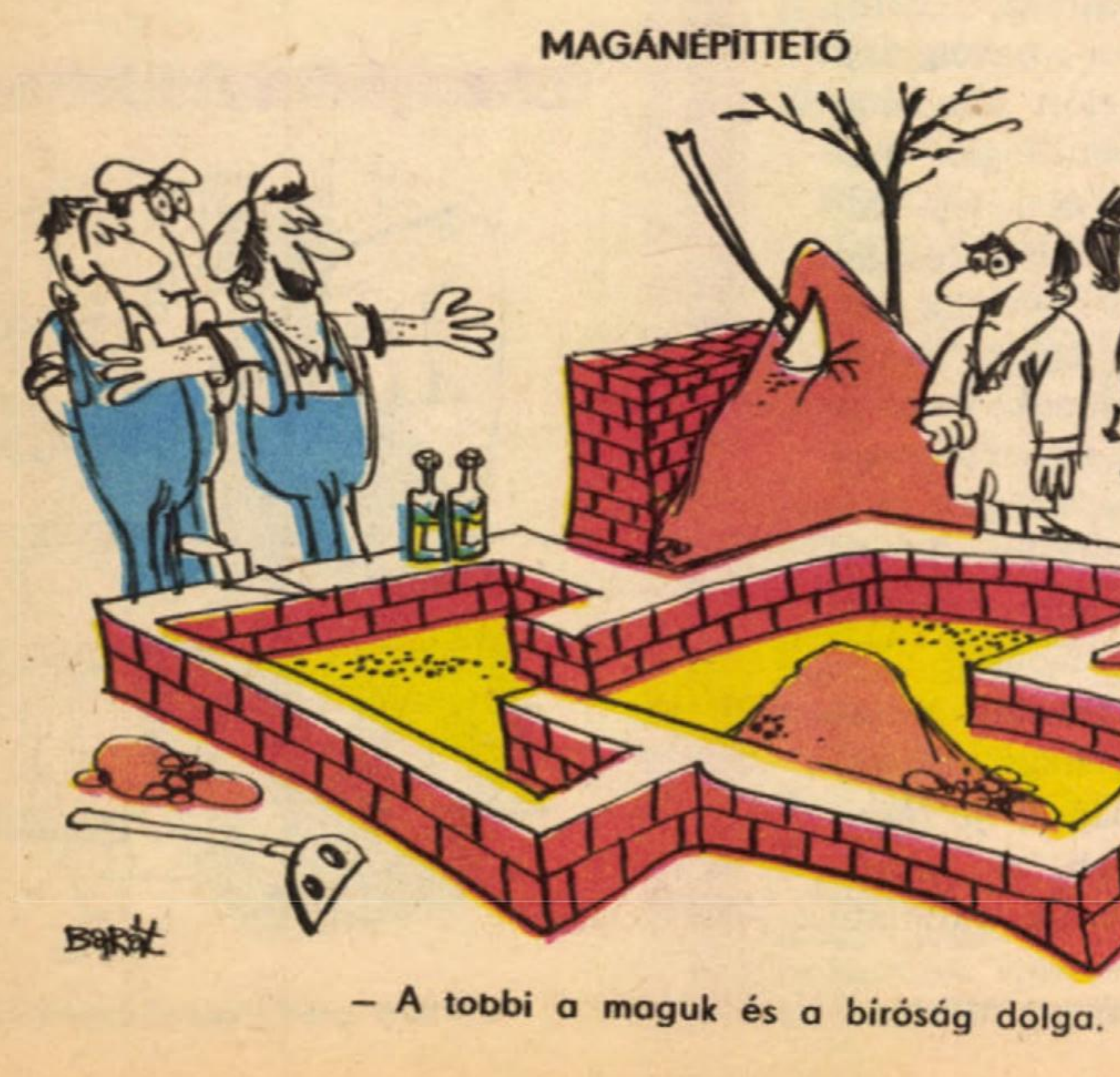

– A tobbi a maguk és a bíróság dolga.

MODERN FALU

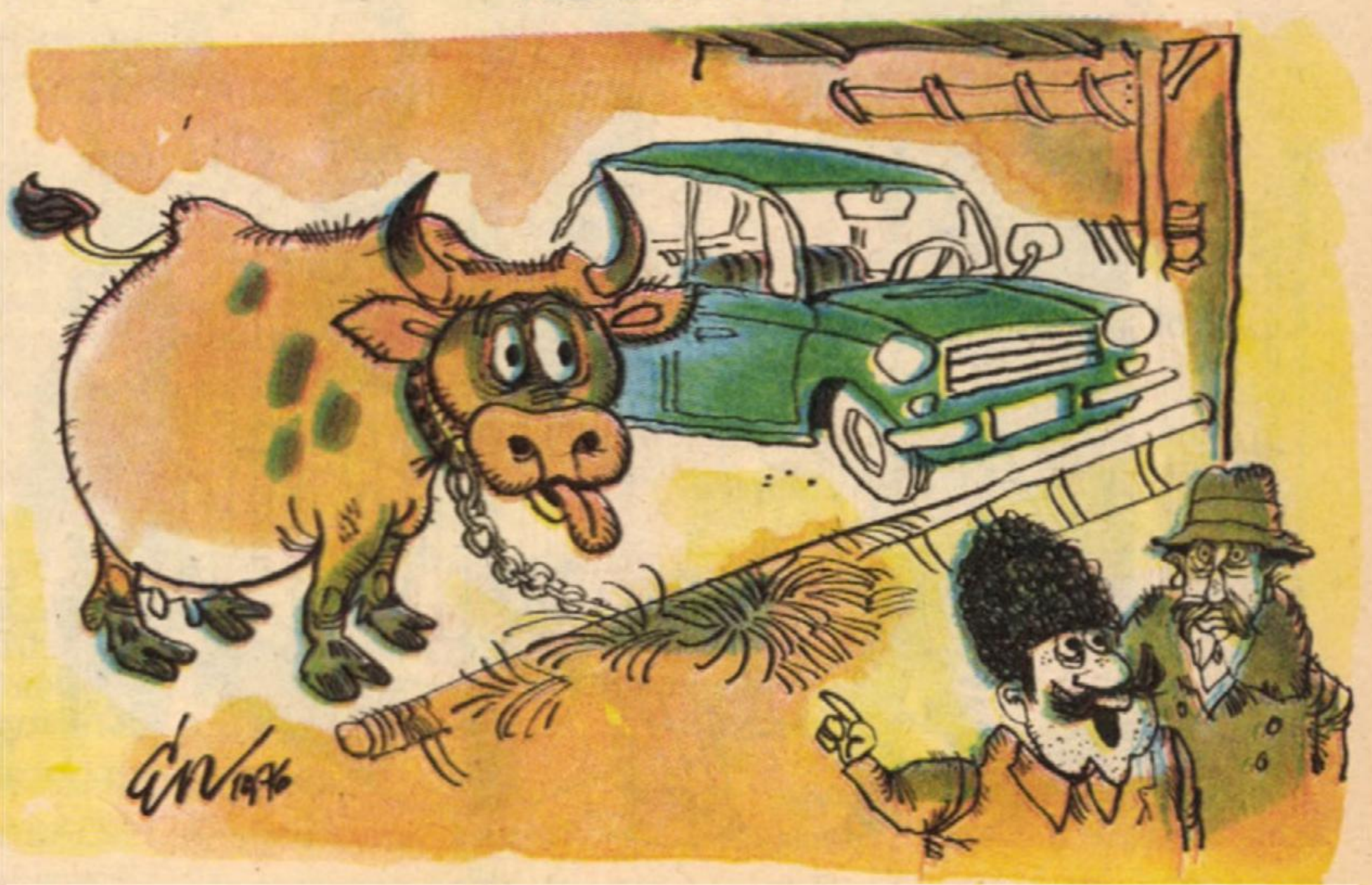

– Az egyik tizenkét litert ad, a másik tizenkét litert fogyaszt naponta.

KISKOCSI-FORMATERVEK

DOHÁNYOSOKNAK

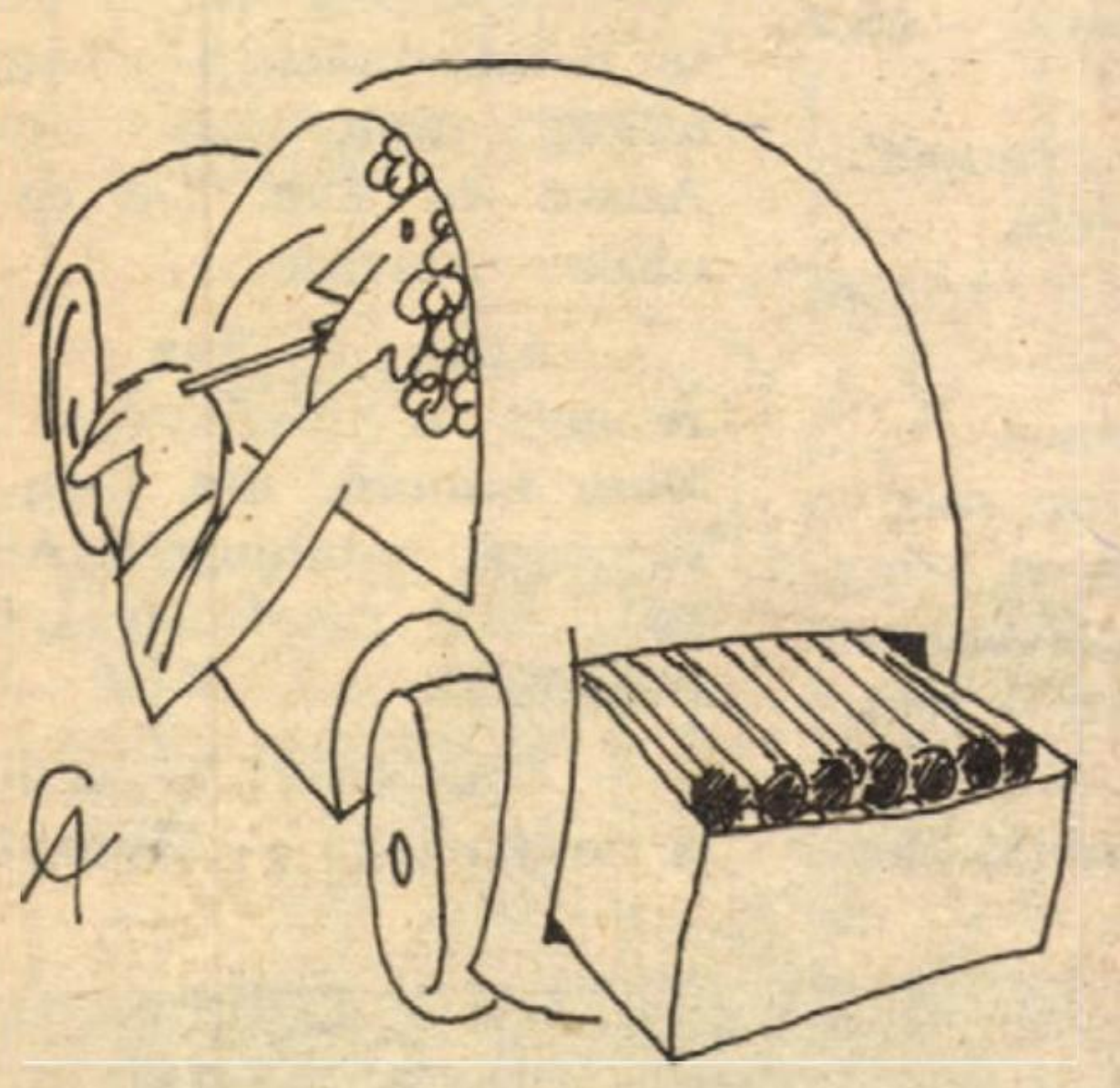

BEVÁSÁRLÁSHOZ

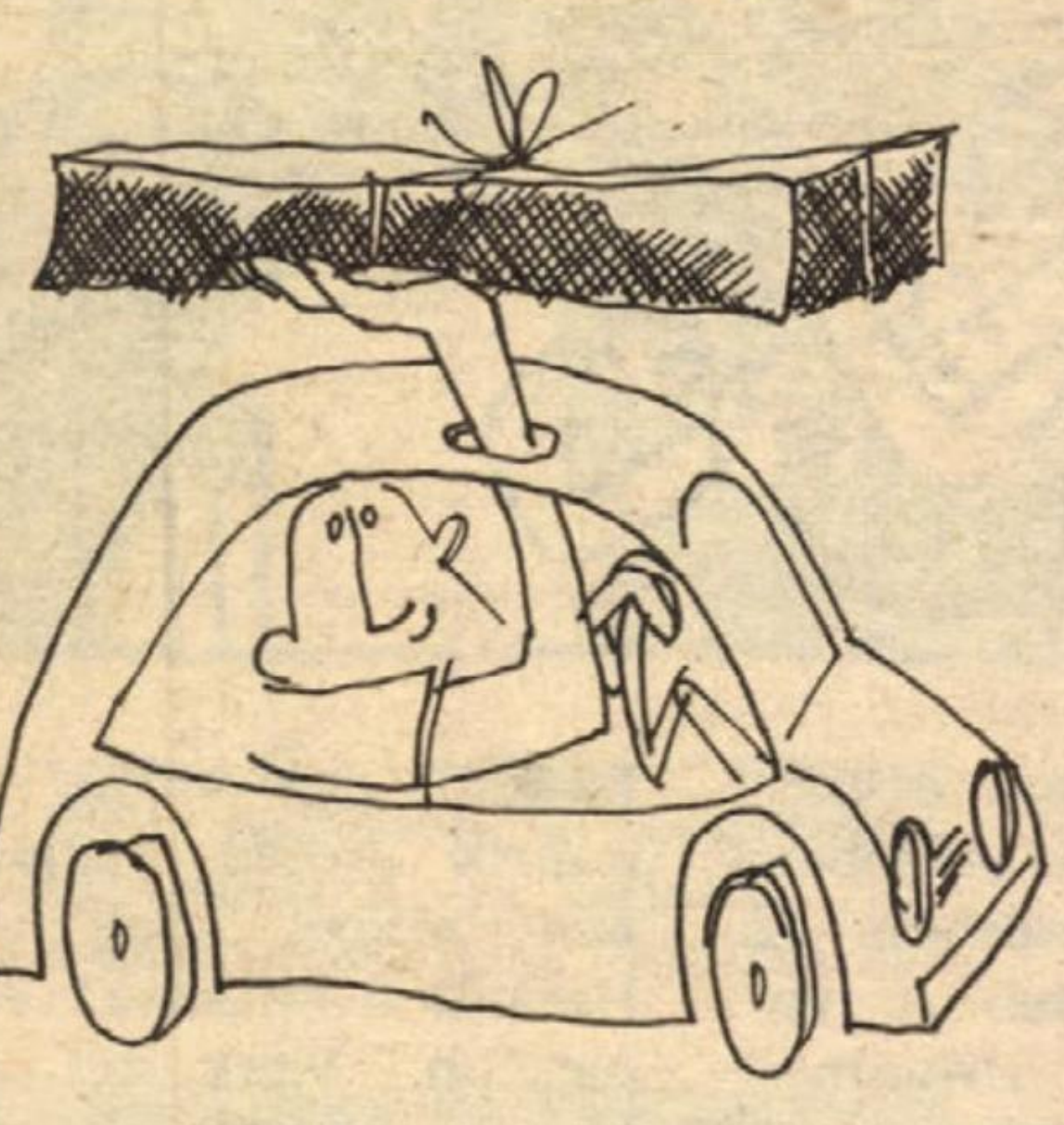

SZÍNHÁZI RUHATÁRHOZ

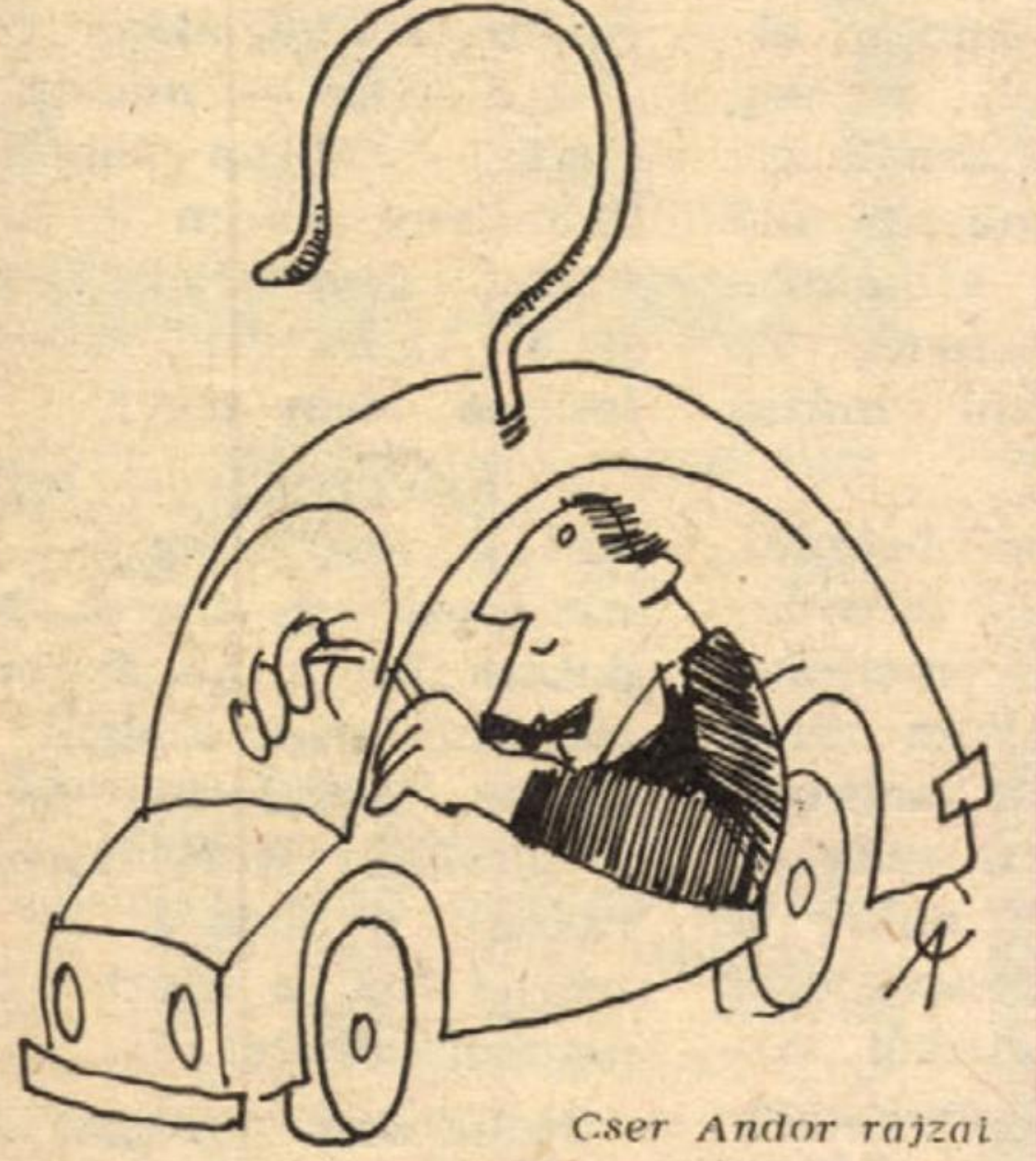

Cser Andor rajzai

REFORM

— Minek tulajdonítja, hogy az önök vállalatánál az országos átlag többszörösével nőtt a termelékenység? — kérdeztük meg Utólag Edét, a Sziklaaprító- és Kőzúzó Tröszt igazgatóját.

— Sikereink titka: a bedolgozók racionális foglalkoztatása.

— Bedolgozók? Önöknél? — csodálkoztunk. — Hazaviszik a sziklákat darabolni?

— Nem. Trösztünk 1600 irodai és 400 fizikai munkaerőt foglalkoztat. Statisztikáink szerint fejenként napi 2 óra 40 percet töltenek magánügyekkel. A bedolgozókat tehát azon magánügyek elvégzésére alkalmaztuk, amelyeket más is elvégezhet.

— Mondana néhány példát?

— Szívesen. Elsőnek a kávéfőzést említeném, mellyel idáig mind a 74 titkárnőnk értékes órákat vesztegetett el. E műveletet most centralizáltuk: Drebelka néni reggel 6-ra bejön és fél 9-re telefőzi az összes termoszt. Napközben pedig egyetlen telefonhívásra bármelyik osztályon utántölti lerakatait. Világos?

— Valami már dereng. Kérjük, folytassa!

— Köztudomású, hogy a nődolgozók mennyit törődnek a külsejükkel. Fésülgetik, manikűrözik, öltöztetik egymást; ruhákat próbálnak átalakítanak, néhol még szabnak is. E műveletekhez idáig legalább két nő volt szükséges: a kuncsaft és aki szépíti őt. Nos, mi fölvettük az ezermester Kalinka Mayát, azóta ő tupíroz, igazít fazont, gombolyít fonalat, másol ételreceptet és szed szemet egész nap, alig győzi. Segítségével 50 százalékos időmegtakarítást értünk el, mert mindebben a kolléganőket helyettesíti.

— Természetesen a férfiakról sem feledkeztünk meg — folytatta a vezér —, háromtagú brigád helyettesíti őket privát teendőikben. Közülük az öreg Modrovics bácsi szinte mindenkit tehermentesít: ő tölti ki, szedi össze és értékeli a szerencsejáték-szelvényeket; a gyűjtők számára leáztatja a bélyegeket a napi postáról, rejtvényt fejt, szipkát tisztít. Beléndek a különböző vetélkedők szavazólapjait intézi, átmásolja a telefonszámokat a régi naptárakból az újakba, megszervezi a névnapi felköszöntőket, és gondoskodik az italról.

— Van aztán külön repülőbrigádunk is. Ők kajtatják föl a hiánycikkeket, állnak sorba a szezon végi kiárusításokon és írnak a panaszkönyvekbe; ők tartanak ügyeletet dolgozóink lakásán, ha hozzák a tüzelőt, vagy amikor szerelők ígérkeznek valakihez. Így aztán nincs kárbaveszett munkaidő, pocsékba ment szabadnap: nálunk mindenki nyugodtan végigdolgozhatja a napot, a bedolgozók mindent elintéznek helyette. A legnagyobb trükk az egészben: nem a vállalat fizeti őket. Munkabérük önkéntes átalányból jön össze: azt a havi 13 forint 60-at mind a kétezren boldogan befizetjük. Elvégre mindenki jól jár.

KIÁRUSÍTÁS

— Még csak annyit: mi a biztosíték, hogy az így keletkezett többletidőt mindenki a termelés fokozására fordítja?

— Ezt is elárulom. Mint említettem, a bedolgozók rendszeresítése előtt mindenki 2 óra 40 percet lógott naponta Ez heti két nap. Mi ezt a kétnapi időnyereséget testvériesen megfeleztük dolgozóinkkal. Az egyik napon derekasan ráhajtanak; gondolja el, kétezer ember hetenként egy teljes nappal többet dolgozik a trösztnek!

— Óriási! És mit csinálnak a másik többletnapon?

— Azt csúsztatásnak veszszük. Mondtam, hogy fele-fele. Heti egy napra, jó pénzért, ők mennek el bedolgozni — egy másik vállalathoz...

Kaposy Miklós

ELŐKELŐ ANGOL KLUB

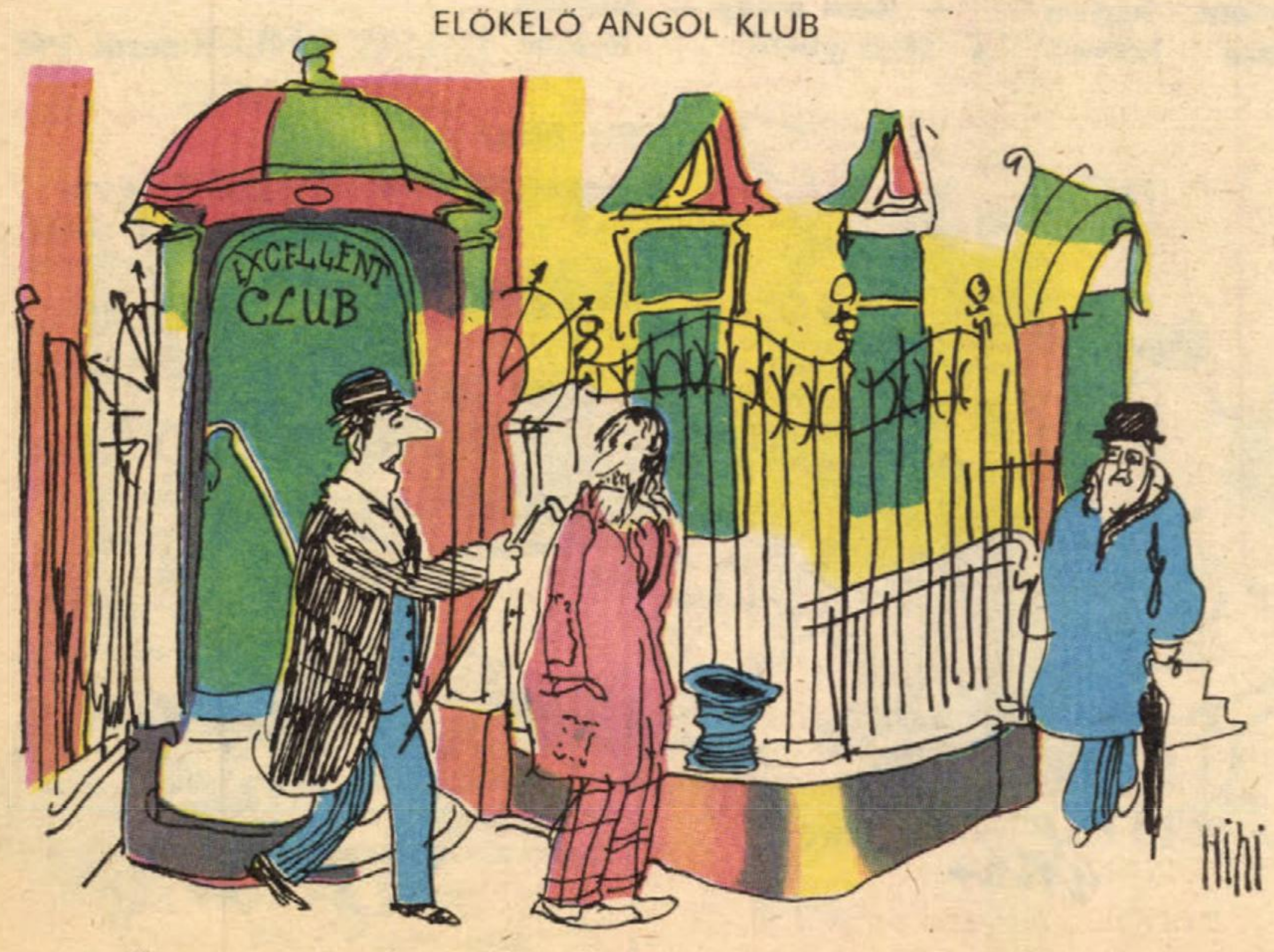

– Ön nem tudja, hogy két ajánló klubtag kell ahhoz, hogy itt koldulhasson?

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA LXXXI.

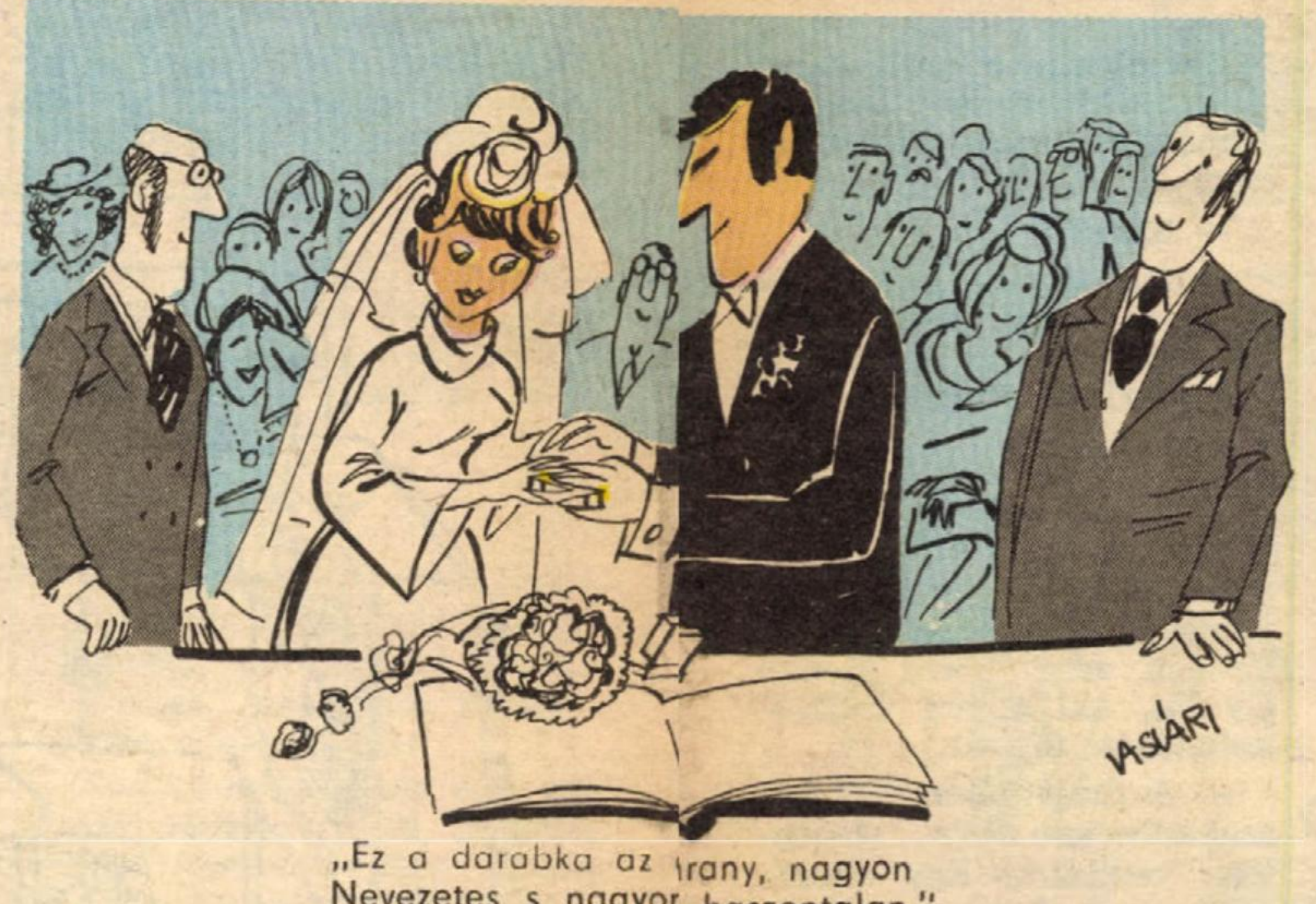

„Ez a darabka az arany, nagyon
Nevezetes s nagyon haszontalan."

(Madách)

A SZÓSZÓLÓ

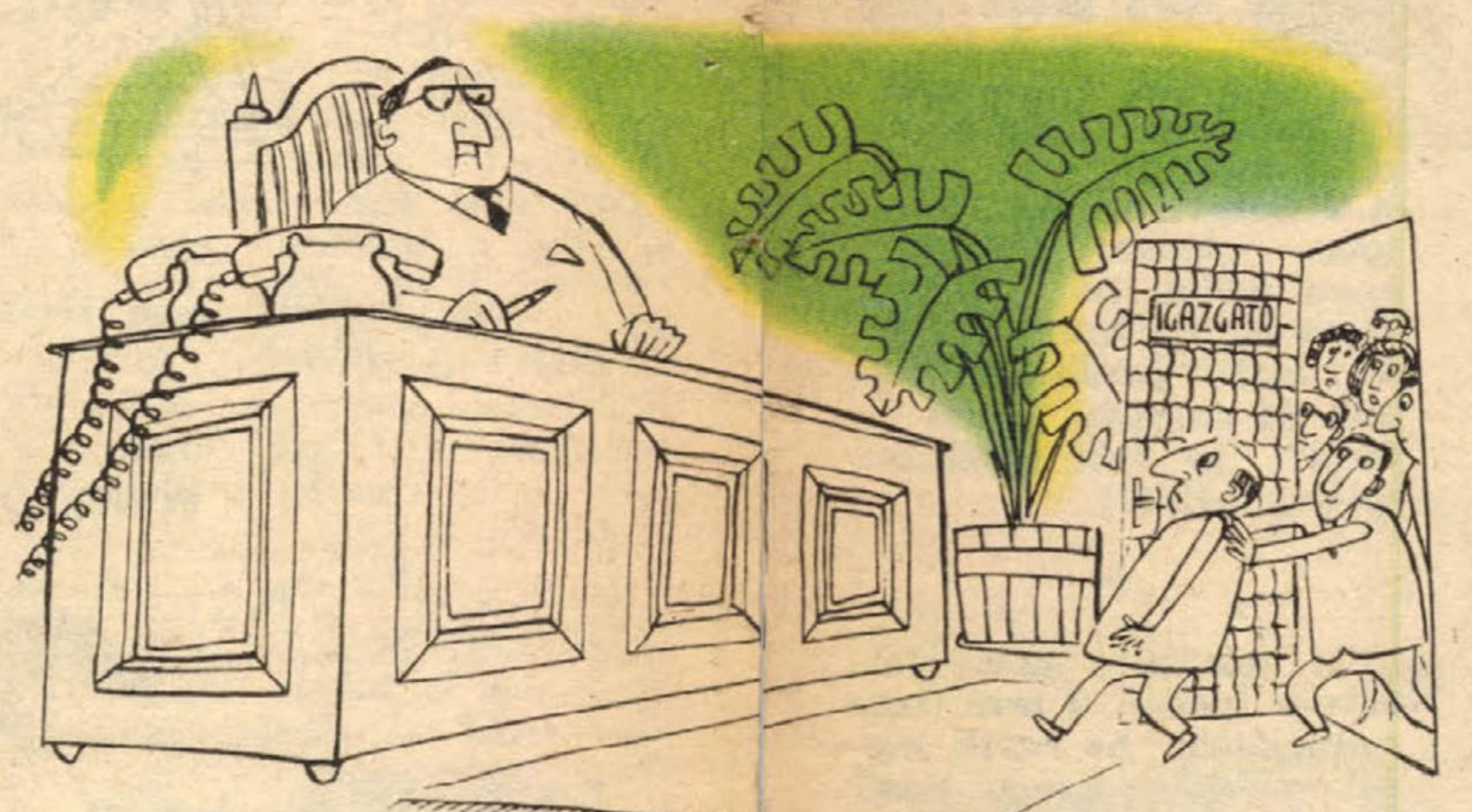

FURCSA ESET

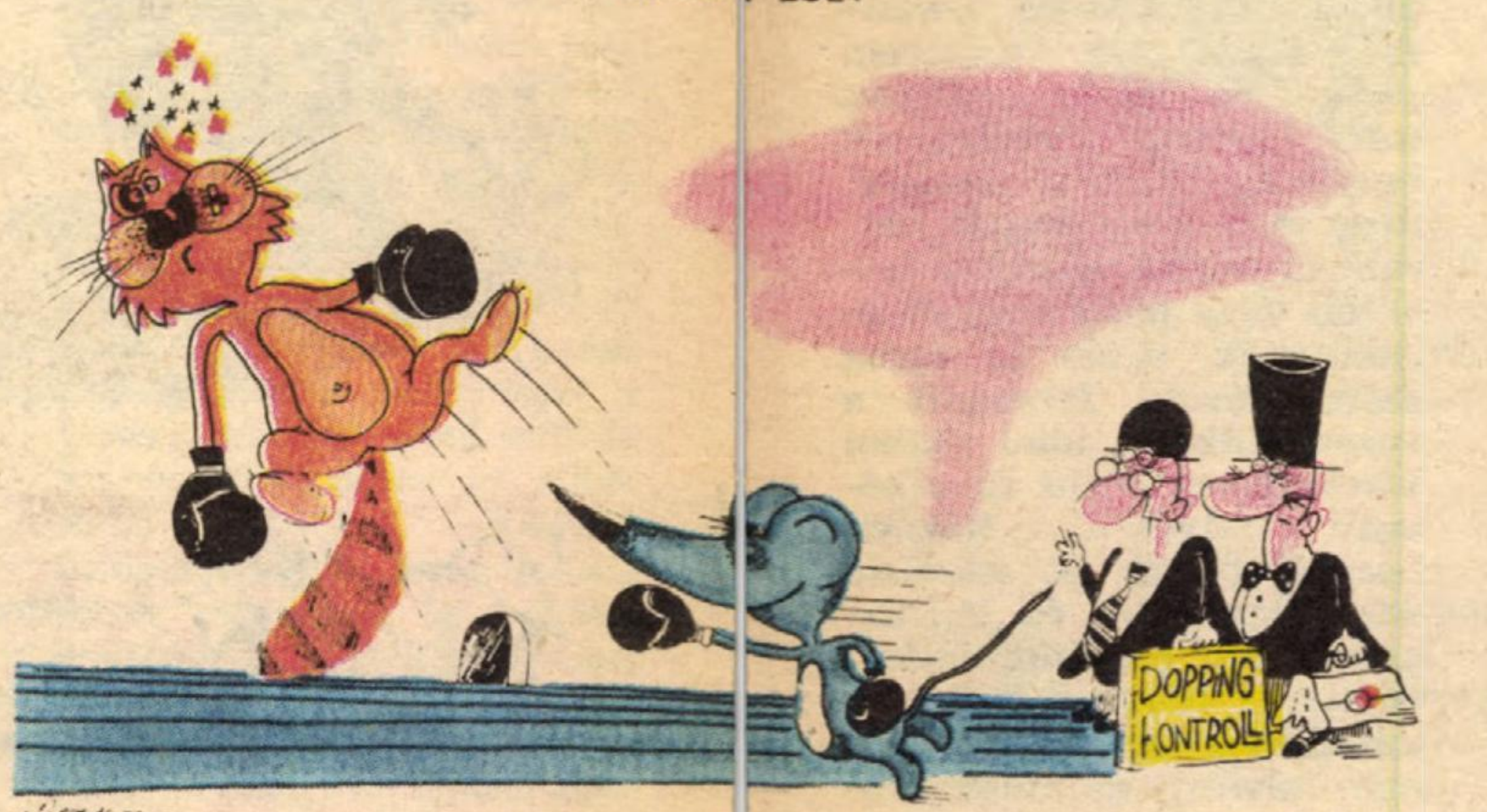

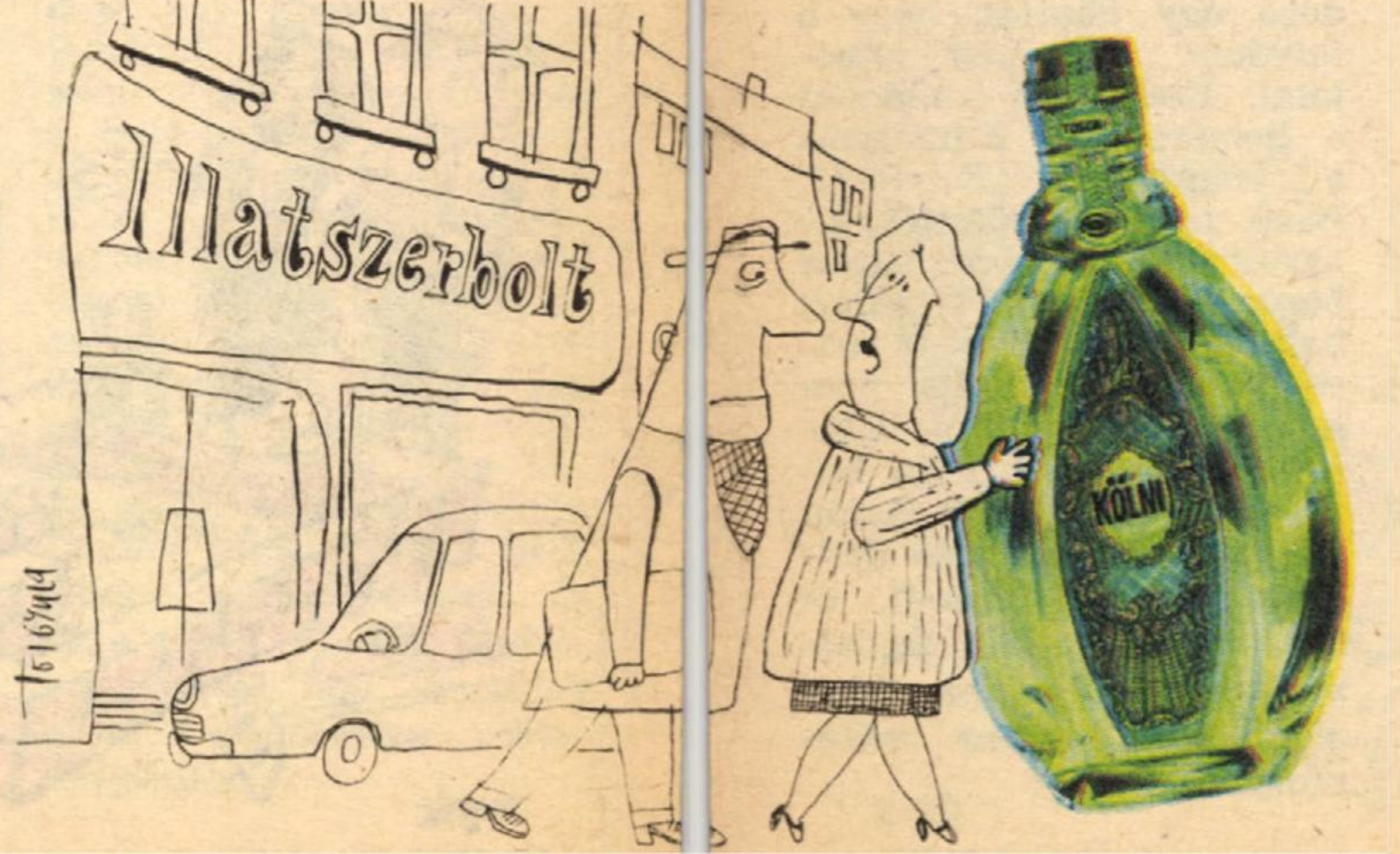

– Miért csodálkozol ezen? Gondolj a hétvégi italvásárlásaidra!

PESSZIMIZMUS

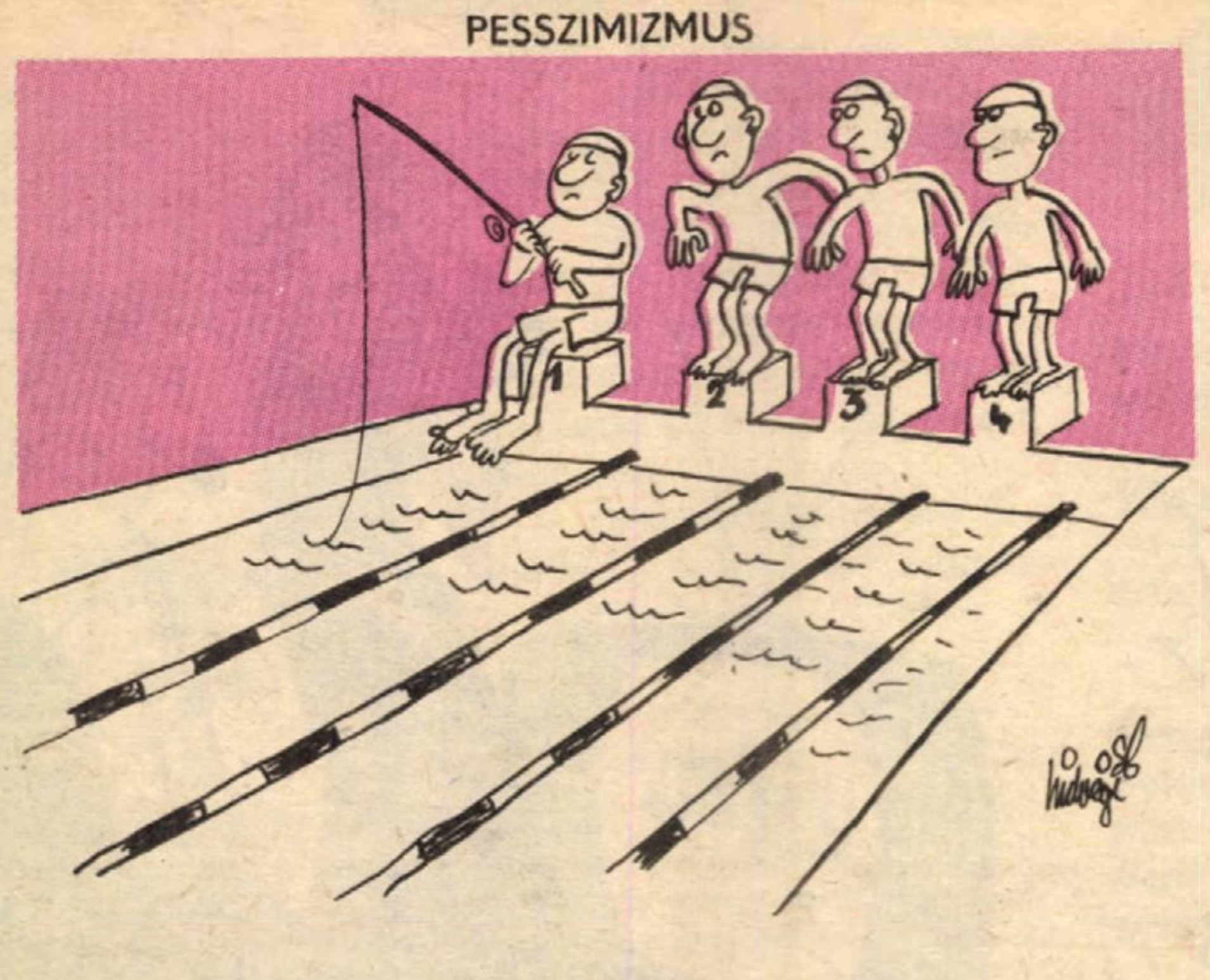

SOK A VETÉLKEDŐ A TÉVÉBEN

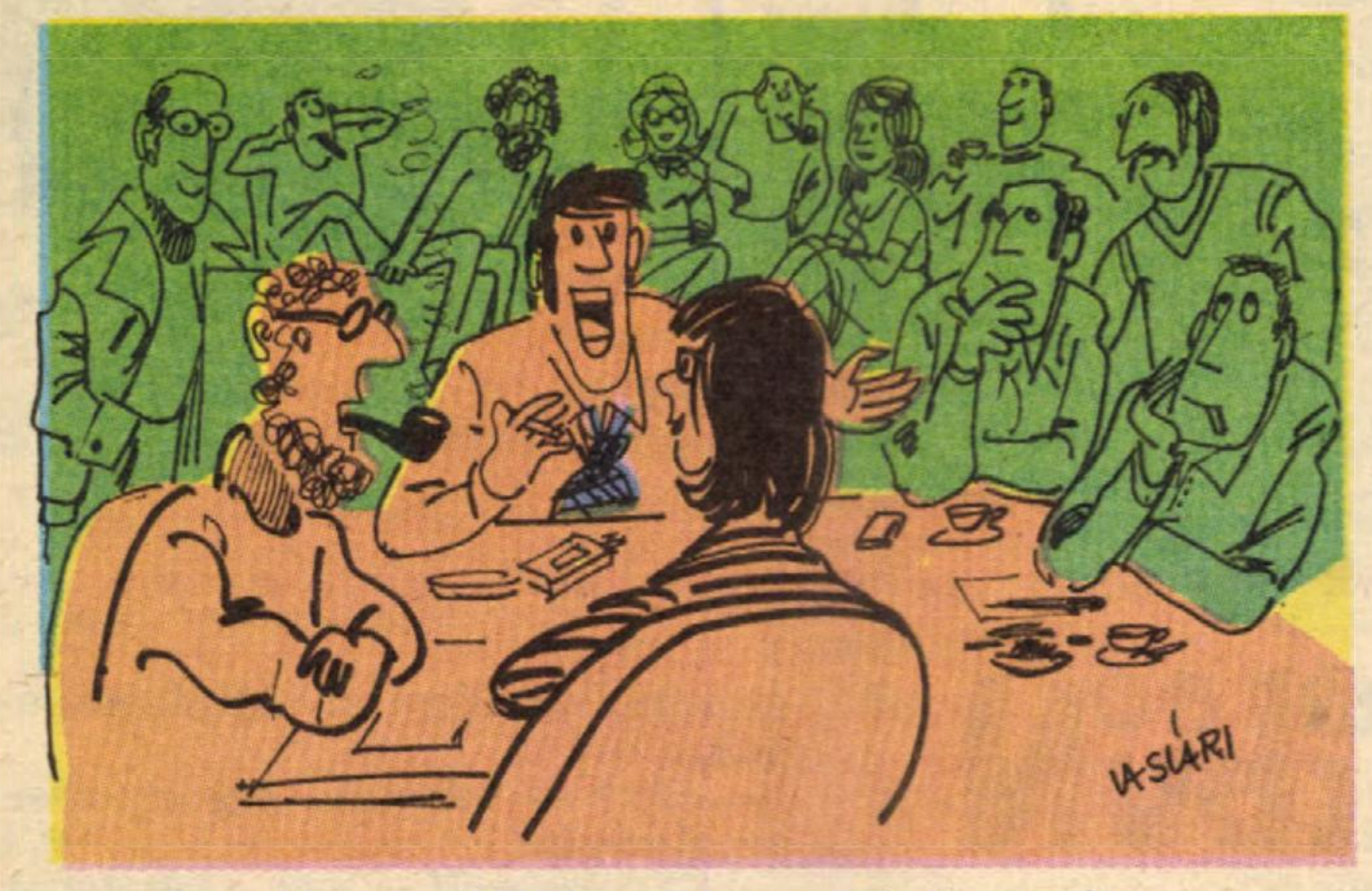

– Gyerekek, rendezzük meg a gyártásvezetők versenyét!...

ÉLELMES FOTÓS

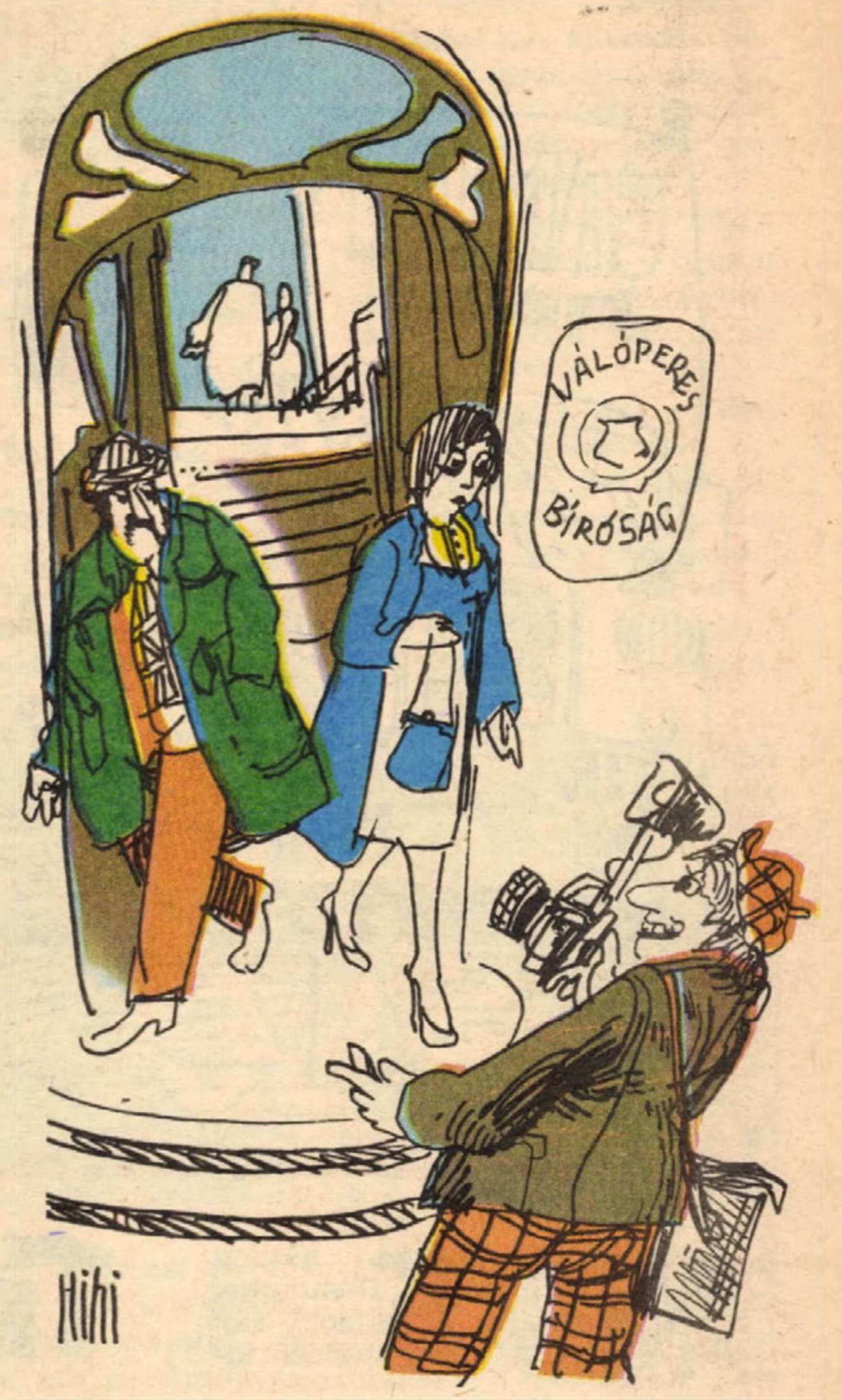

– Egy utolsó közös képet, ha megengedik...

Kivadászat

TSZ ELNÖK: *(az erdészhez)* Sándor, itt ma mindennek stimmelni kell! Egy nagy fejest várok a minisztériumból. Tőle függ, kapunk-e beruházási pénzt a birkahodályhoz. A kedvéért rendeztem ezt a vadászatot. Ebből az alakból ma kivadásszuk a hodályt!

ERDÉSZ: Igenis, értettem. A zsákmány elő van készítve... Nem ő jön ottan?

IDEGEN VÁROSI: *(fényképezőgéppel a vállán)* Ez itt a...

ELNÖK: Ez bizony, drága elvtársam, már nagyon vártuk. Én vagyok az elnök... Ha megengeded, tegezhetnénk egymást... Szervusz!

IDEGEN: *(félénken)* Szervusz! Hát akkor rátérhetnénk a tárgyra?

ELNÖK: Semmi tárgy! Előbb lövünk!

IDEGEN: Micsinálunk előbb?

ELNÖK: *(puskát ragad)* Lövünk!

IDEGEN: *(felemeli a két kezét)* De én... nem csináltam semmit...

ELNÖK: Most azonban fogsz. Tőlünk nem szokás szűzen távozni...

IDEGEN: *(vihog)* No igen... de éppen ma... ma van a huszadik házassági évfordulóm...

ELNÖK: Lári-fári... Kapsz egy puskát és lősz. Megtanulsz vadászni. Sándor barátunk most elmegy és felhajtja a vadat...

IDEGEN: Nem kell erőszakolni... Ha jön — jön, ha nem, az se baj...

ELNÖK: Meglátod, remekül megy majd. Most pedig üljünk le és lessünk. Közben beszélgethetünk egy kicsit. *(gondterhelten)* Tudod, egyre csak a birkák járnak az eszemben...

IDEGEN: Birkát is lövünk?

ELNÖK: Ugyan, ne tréfálj! Szerinted rendben van az, hogy a szegény birkák mindig csak kint legyenek a legelőn?

IDEGEN: Nem is tudom. Szerintem rendben. Jó levegő, mozgás, kocogás. Nem árthat.

ELNÖK: Nézd, én megértem a te szempontjaidat is... Kevés a pénz... Jó... *(indulatosan)* De hodály az csak kell? Nem?

IDEGEN *(óvatosan)*: Ahogy veszszük...

ELNÖK: Ahogy vesszük... Nagy diplomata vagy te... *(izgatottan)* Majd még beszélünk róla... Odanézz, látod azt a rókát... Célozz, aztán húzd meg a ravaszt...

IDEGEN: Ahhoz, hogy meghúzzam, oda kéne mennem hozzá. De amilyen ravasz ez, elszalad.

ELNÖK: *(mutatja a puskán)* Ez a ravasz, ezt húzd meg. Csak úgy piff-puff...

IDEGEN: *(a feje fölött hátrafelé lő)*

ELNÖK: Brávó! Telitalálat... Már hozza is az erdész...

ERDÉSZ: *(belép egy kitömött rókával)* Tessék parancsolni. Egy, azaz egy darab róka. *(elmegy)*

ELNÖK: *(kezét dörzsöli)* Amilyen mázlista vagy, még vaddisznót is lősz!

IDEGEN: *(nekitüzesedve)* Hol az a vaddisznó! Ripityává lövöm!

ELNÖK: Csak rajtad múlik, sikerül-e... Hanem szeretném, ha gondolkoznál ezen a hodály ügyön. *(izgatottan)* Odanézz, ott van!

IDEGEN: A hodály?

ELNÖK: A vaddisznó. Látod?

IDEGEN: Az a baj, hogy ő is lát engem.

ELNÖK: Gyorsan lődd le. Mindegy hogyan, csak lőj már!

IDEGEN: *(kapkodva a levegőbe lő)*

ELNÖK: Gratulálok! Telitalálat! Már hozza is Sándor.

ERDÉSZ: *(madzagon maga után húz egy kerekeken guruló vaddisznót, meg egy őzet, meg egy szarvast)* Jelentem, behoztam a vaddisznót, meg mindazon állatokat, amiket a tisztelt vendég elvtárs ezután lőni fog. Nekem ugyanis lejárt a munkaidőm. *(elmegy)*

IDEGEN: Ezt mind én lőttem?

ELNÖK: Egyetlen lövéssel!

IDEGEN: *(összepakolja a zsákmányt)* Hogy fog örülni a nejem. És éppen a házassági évfordulón. Nagyon köszönöm neked, drága elnök elvtársam!

ELNÖK: Nincs mit. Megtesszük, amit lehet. De én is kérek valamit tőled. Szólj már néhány jó szót a hodályról!

IDEGEN: Nagyon szívesen. Édes hodály, drága hodály, cukros hodály. De most lennél szíves kérlek szépen megengedni néhány felvételt először becses személyedről, aztán engedélyeznéd, hogy a téesztagokat is lefotózzam. 3 darab 6×9-es felvétel mindössze 15 forint...

ELNÖK: Te... Maga... Kicsoda vagy te-maga tulajdonképpen?

IDEGEN: Blende Jenő vándorfényképész, szolgálatodra...

ELNÖK: Csaló! Gazember! Viszsza a zsákmányt!

IDEGEN: *(az elnök kezébe nyomja a gépet)* Ha muszáj. De előbb kérlek szépen csinálj rólam egy felvételt ezekkel az izékkel... Emlékbe... *(beáll a trófeák közé)*

Novobáczky Sándor

ALKALMAZOTT GRAFIKA

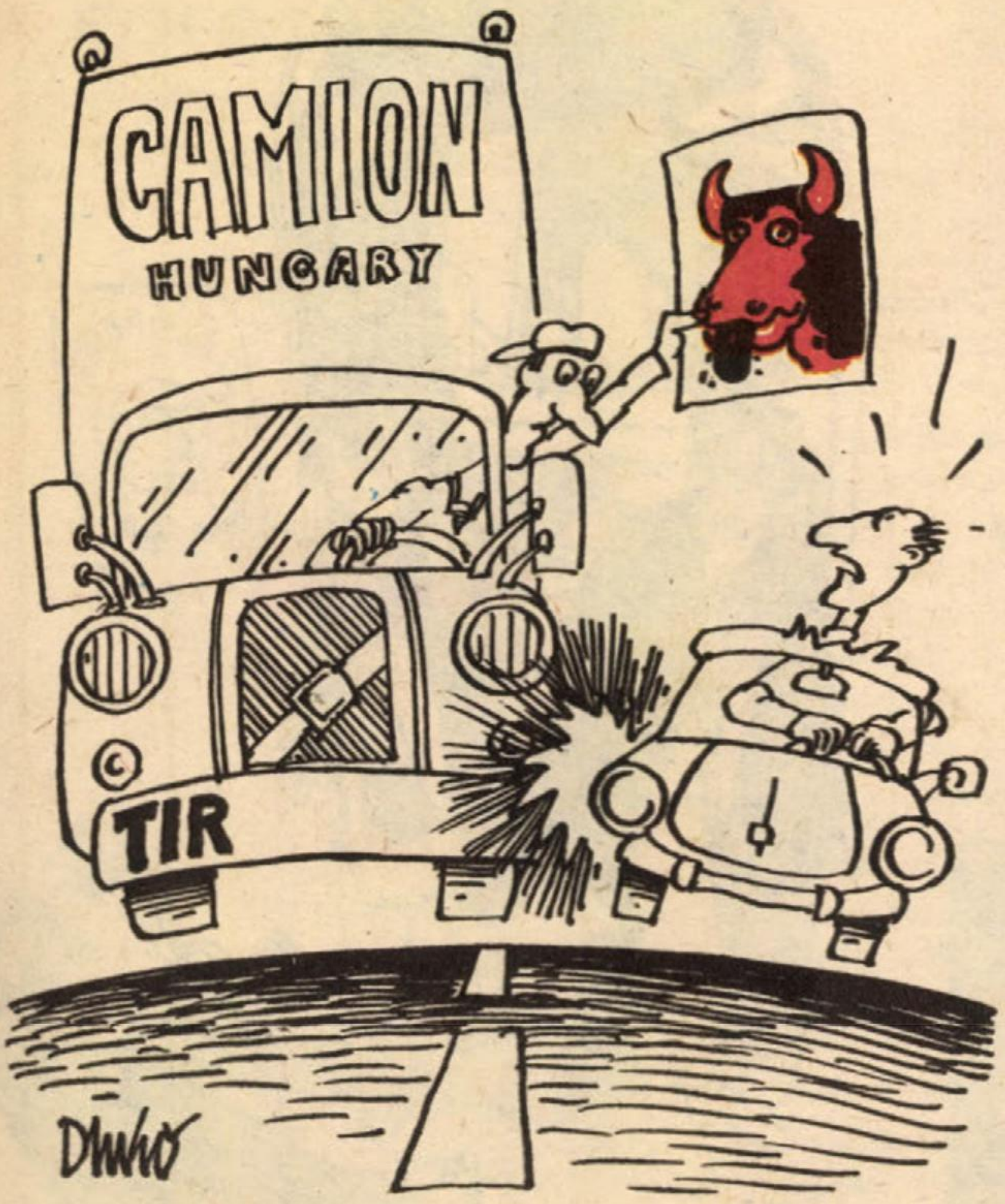

MŰVÉSZFILM

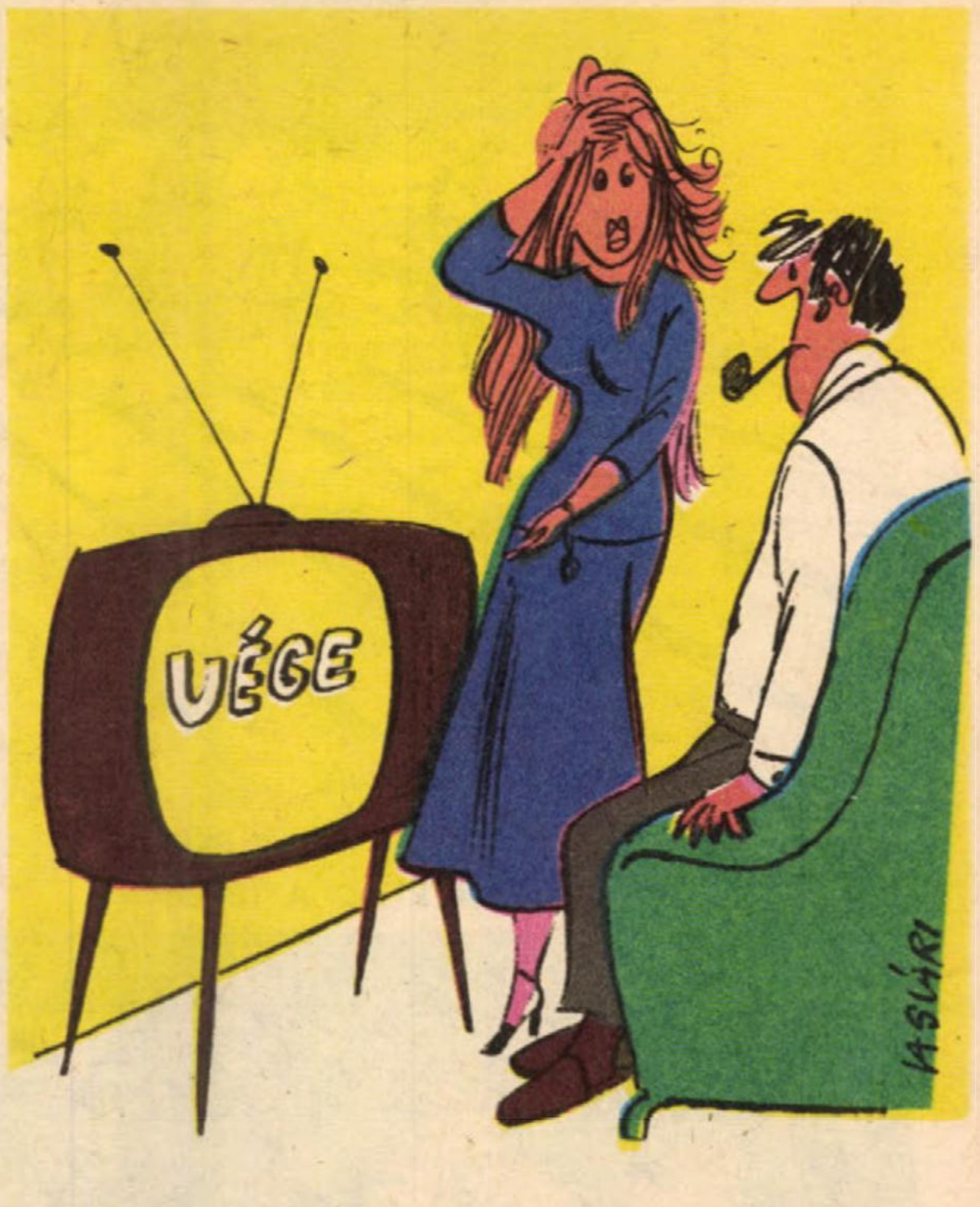

– Mondd, miről szólt?
– Nem tudom. Reggel, kipihenten kellett volna látnom...

TRIBÜN

Könnyelmű játékba kezdett Willi Reimann, a Hamburger SV középcsatára. A bajnoki rajt előtt felajánlotta, hogy minden kihagyott gólhelyzetéért ötszáz márkát ad jótékony célra.

A hetedik forduló óta a barátainál ebédel.

*

Simon Schenk, a langnaui általános iskola rettegett tanítóbácsija múlt szerdán egyetlen rossz szót sem szólt diákjaira. Igaz, jót sem. Simon Schenk ugyanis a La Chaux-de-Fonds jégkorongcsapatának csatára és az edzés során egy klubtársa úgy képen találta az ütőjével, hogy Schenk majdnem kettéharapta a nyelvét.

Hiába, a jégkorong a legszebb sport a világon. Legalábbis a langnaui iskola kisdiákjai szerint.

*

Nagyon egyszerű — mondta Chuck Mills, a Wake Forest edzője. — Én a félidei szünetben mindig szóról szóra ugyanazt a szöveget mondom el a játékosaimnak.

— És? — kérdezte egy riporter. — Használ?

— Okvetlenül. Egy feltétellel. Ha az én játékosaim jobbak, mint az ellenfél játékosai.

*

A weillingboroughi csapat új gyúrója először jelentkezik a tulajdonosnál.

— Mi a neve? — kérdi a főnök.

— Thomas.

— Nem szoktam az alkalmazottaimat a keresztnevükön szólítani. Mi a családneve?

— Darling.

(p. p.)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A hároméves Böbike összekapkodja a holmiját: a maciját és a mesekönyvét, s duzzogva megindul a kapu felé. A kapuban találkozik az éppen hazaérkező apukájával, aki megkérdi tőle:

— Hát te hová indultál, kislányom?

— Anyu mindig veszekszik velem — mondja szepegve a kislány —, ezért úgy döntöttem, hogy visszamegyek a gólyához...

* *

A főnök összehívja a munkatársait:

— Kérem, csak annyit akarok közölni, hogy holnap hosszabb időre elutazom. Van valami kívánságuk?

Csend. Aztán egy hang:

— Nincs. Tökéletesen elég, ha el tetszik utazni...

TETTENÉRÉS

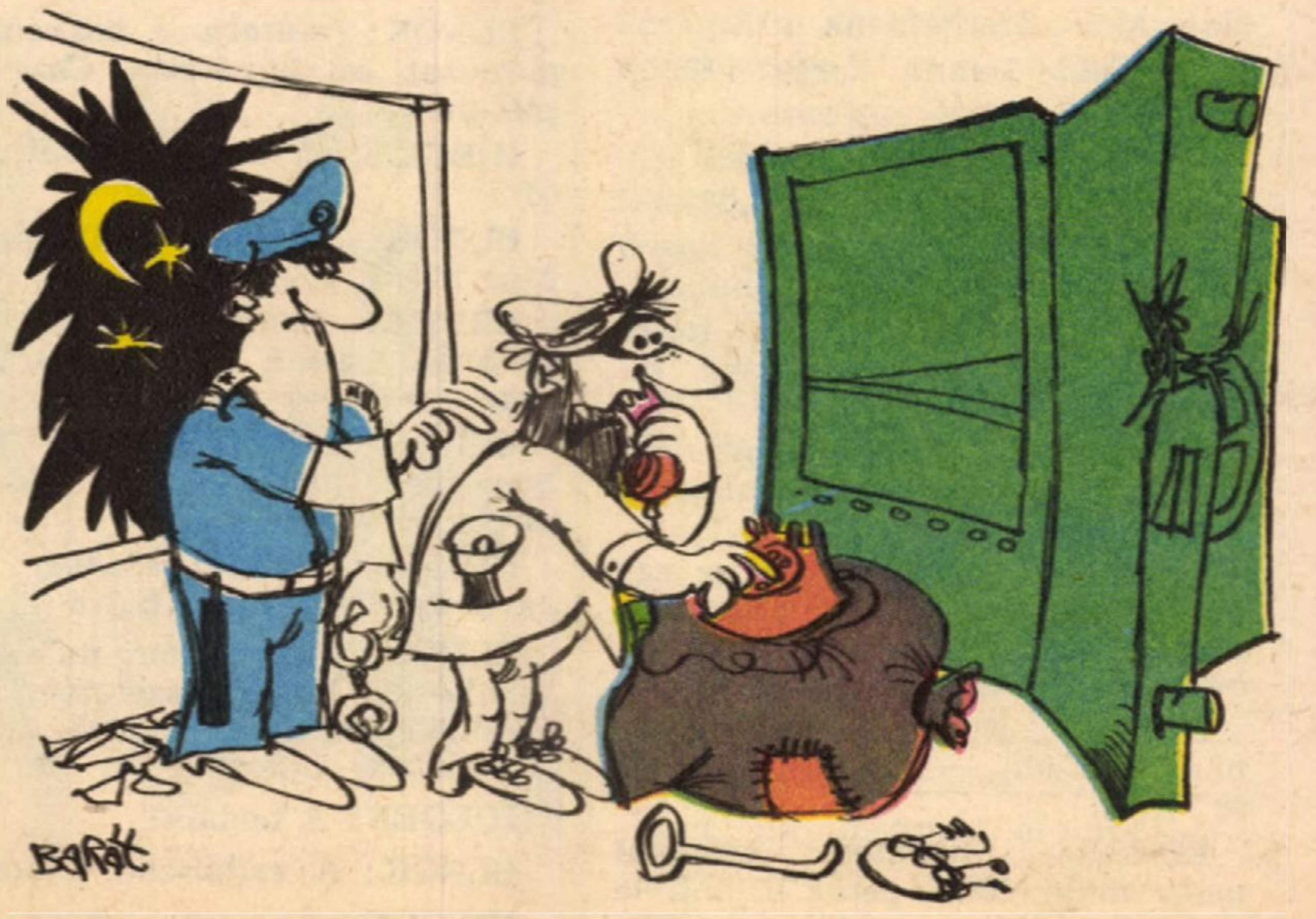

– Halló, jogsegélyszolgálat?

ZSÖLLYE

Beszélgetés a mozi előtt:

— Ezekben a magyar filmekben nincs semmi logika...

— Miért?

— Hát ennek a filmnek is az a címe, hogy „Járvány", aztán az operatőrje mégsem a Ragályi Elemér...

✦

A Pannónia Szinkronfilmgyár büféjében számos kolléga veszi körül Benkő Gyulát, aki éppen vadászkalandját meséli:

— A múlt héten volt két szabadnapom, és elmentem vadászni. Egy eperfa alatt megpihentem uzsonnázni, hát egyszercsak észreveszem, hogy egy bagoly száll a fára. Féltem, hogy elrepül, így hát a puskámmal szép lassan megkerültem a fát. A bagoly észrevett és rámmeredt. Én most már nem álltam meg, mentem a fa körül. A bagoly meg csak fordította utánam a fejét... egész addig, amíg kitekerte teljesen a nyakát... Ettől aztán persze megfulladt és zsuppsz, leesett a fáról! Így kell vadászni, töltény nélkül!

✦

Új televíziós játék felvételei folytak a tévé nagy stúdiójában. Az egyik legnehezebb jelenetben Básti Lajosnak ki kell ugrania egy ablakon, amely a forgatókönyv szerint több emelet magasságban van. Persze, a valóságban az ablak csak kb. két méternyire volt a műterem padlójától, és a díszlet mögé vastag laticelpárnát helyeztetett el a rendező, hogy a művész minél bátrabban ugorhasson. A felvételt vagy háromszor megismételték, aztán az egész szereplőgárda felvonult a vezérlőfülkébe, ahol rögtön vissza lehet nézni az elkészült felvételt. Közben Lausek bácsi, a televízió egyik legrégibb és legközkedveltebb díszletmunkása, bejött a műterembe, és miután látta, hogy nincs már felvétel, az ablak mögé helyezett laticelpárnát elhúzta a stúdió egyik távolabbi sarkába, majd lefeküdt rá, hogy kicsit szunyókáljon. Közben a rendező úgy döntött, hogy a felvételt meg kell ismételni. Ezek után mindenki a helyére állt. Elhangzott a felszólítás: „Felvétel!" Básti nagy lendülettel kiugrott az ablakon! Utána három hatalmas ordítás hallatszott! Először a rendező ordított, hogy nem kellett volna ordítani. Utána Básti ordított, hogy hova vitték a laticelt? Aztán Lausek bácsi ordított ijedtében, mert felébredt, és látta Básti Lajost fájdalmas arccal ülni az ablak alatt a kőkemény műterempadlón.

Rátonyi Róbert

KISEMBER

LEHOCZKI, SAJDIK, HEGEDŰS,
BRENNER, BALÁZS-PIRI, VÁRNAI, DALLOS

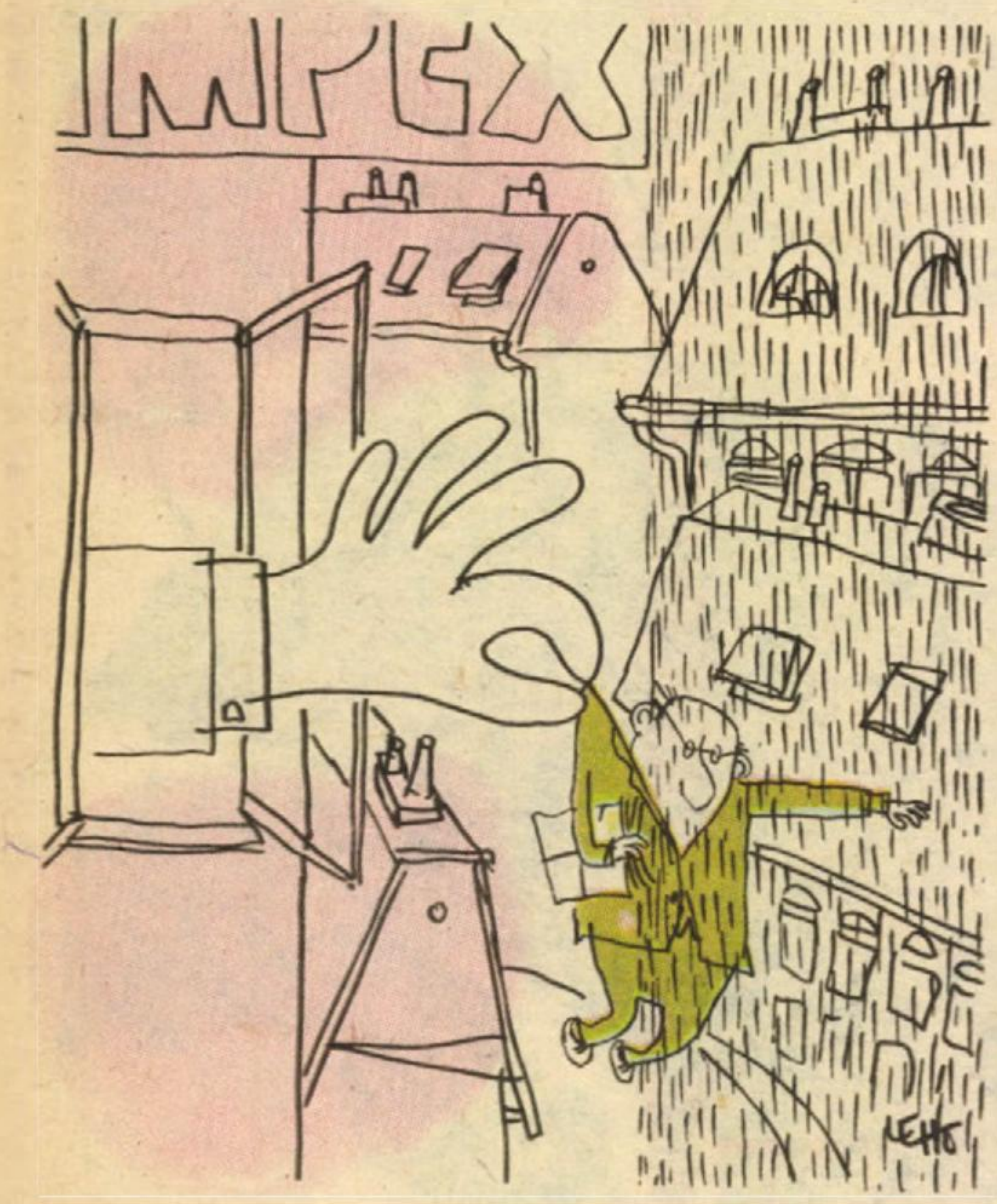

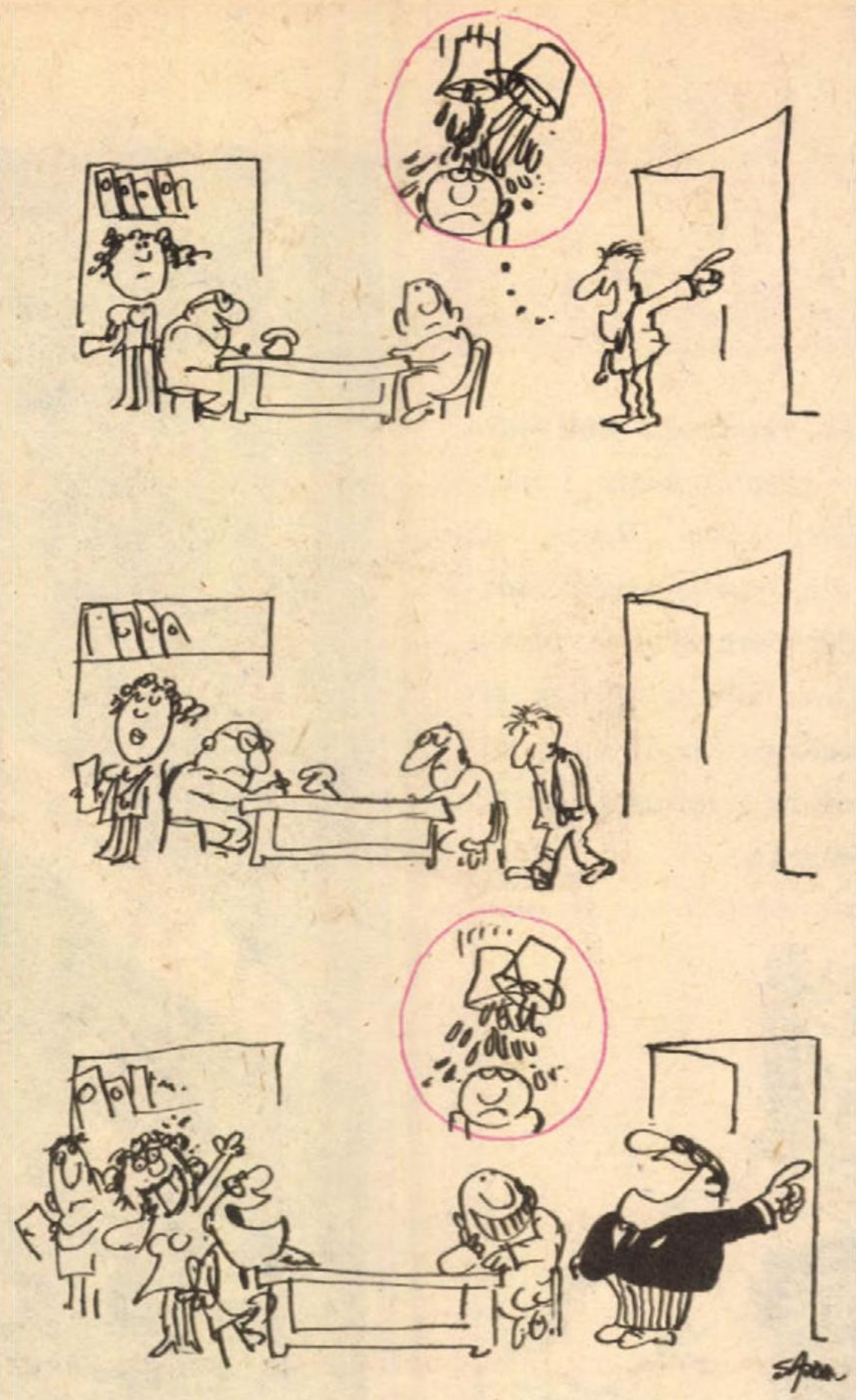

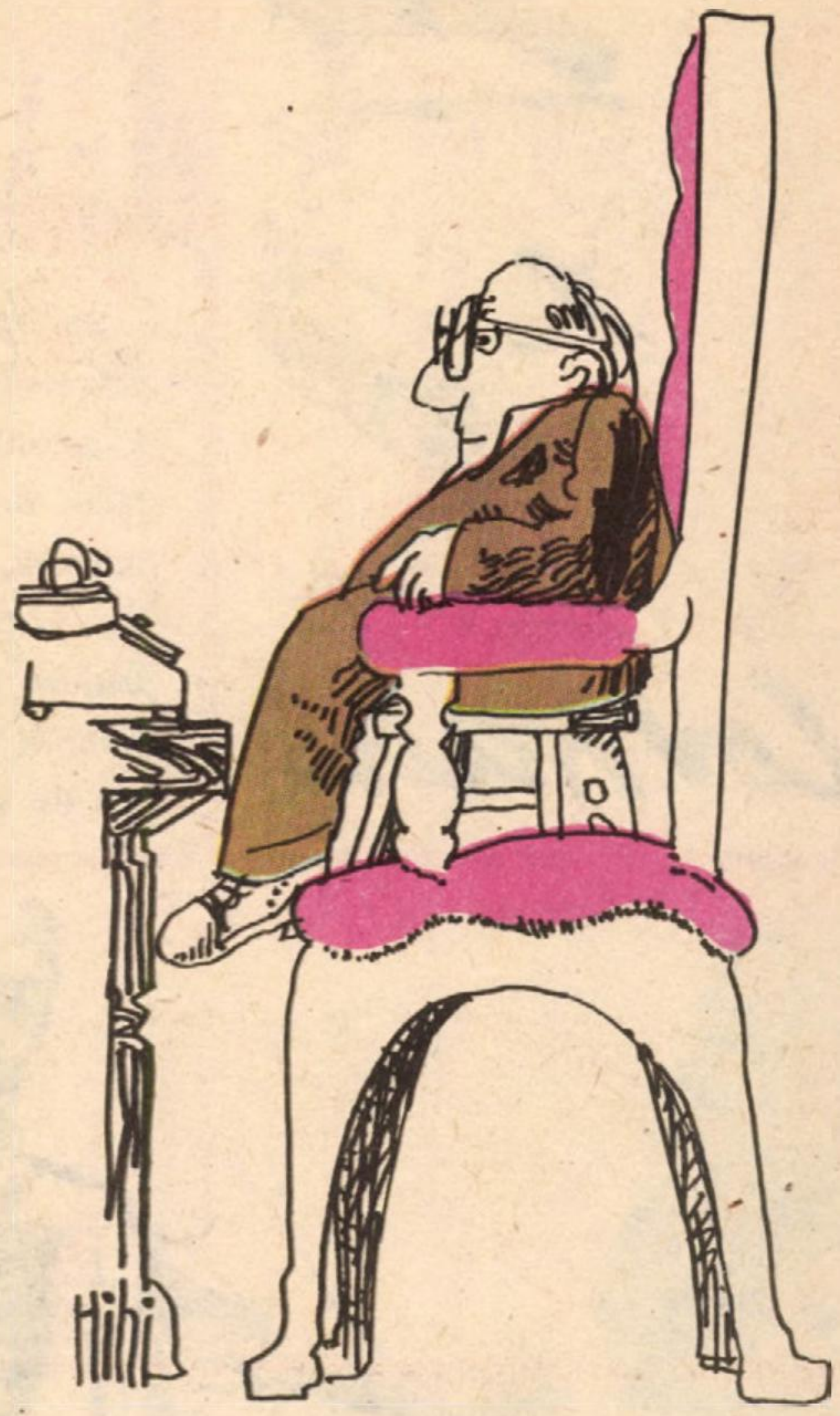

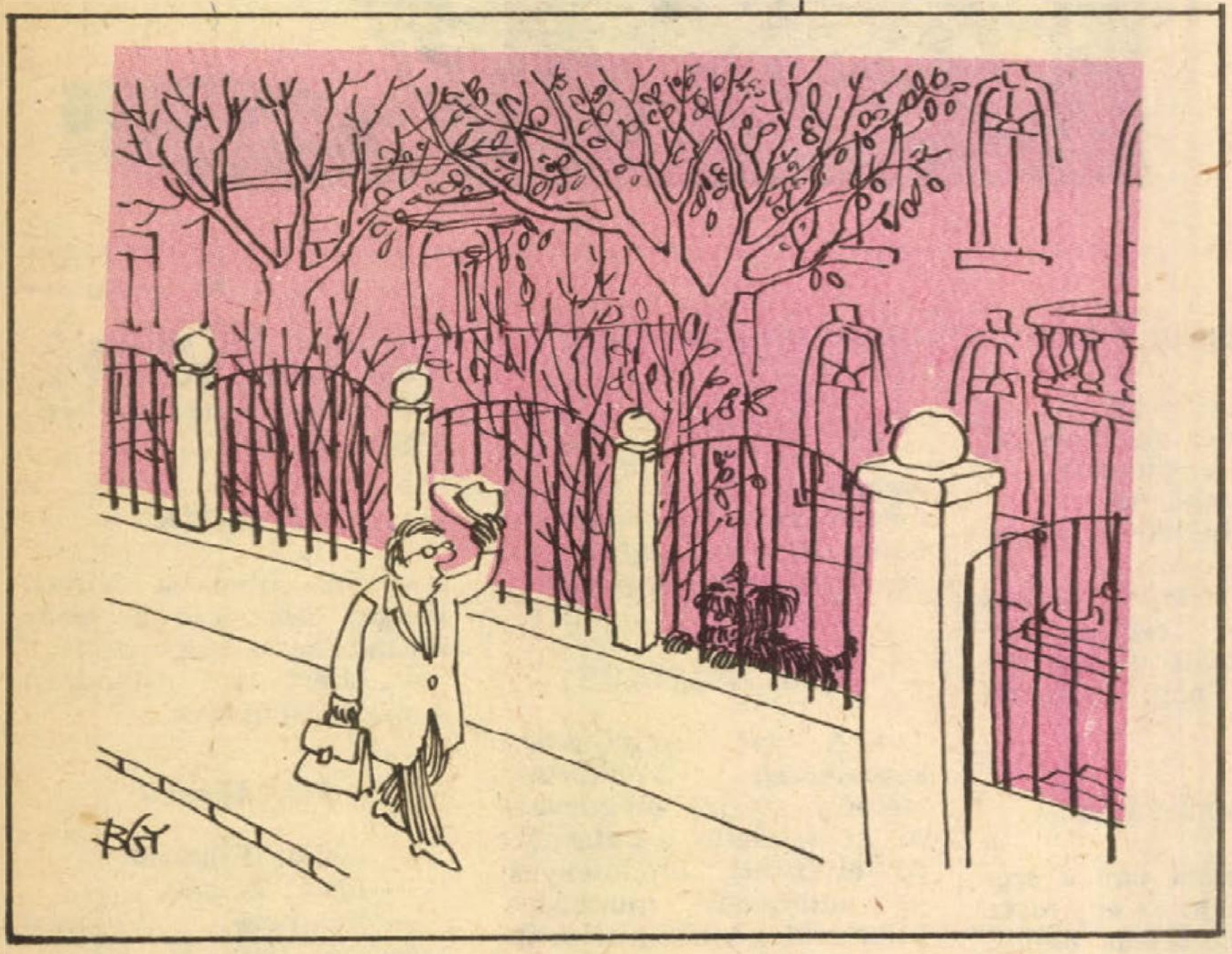

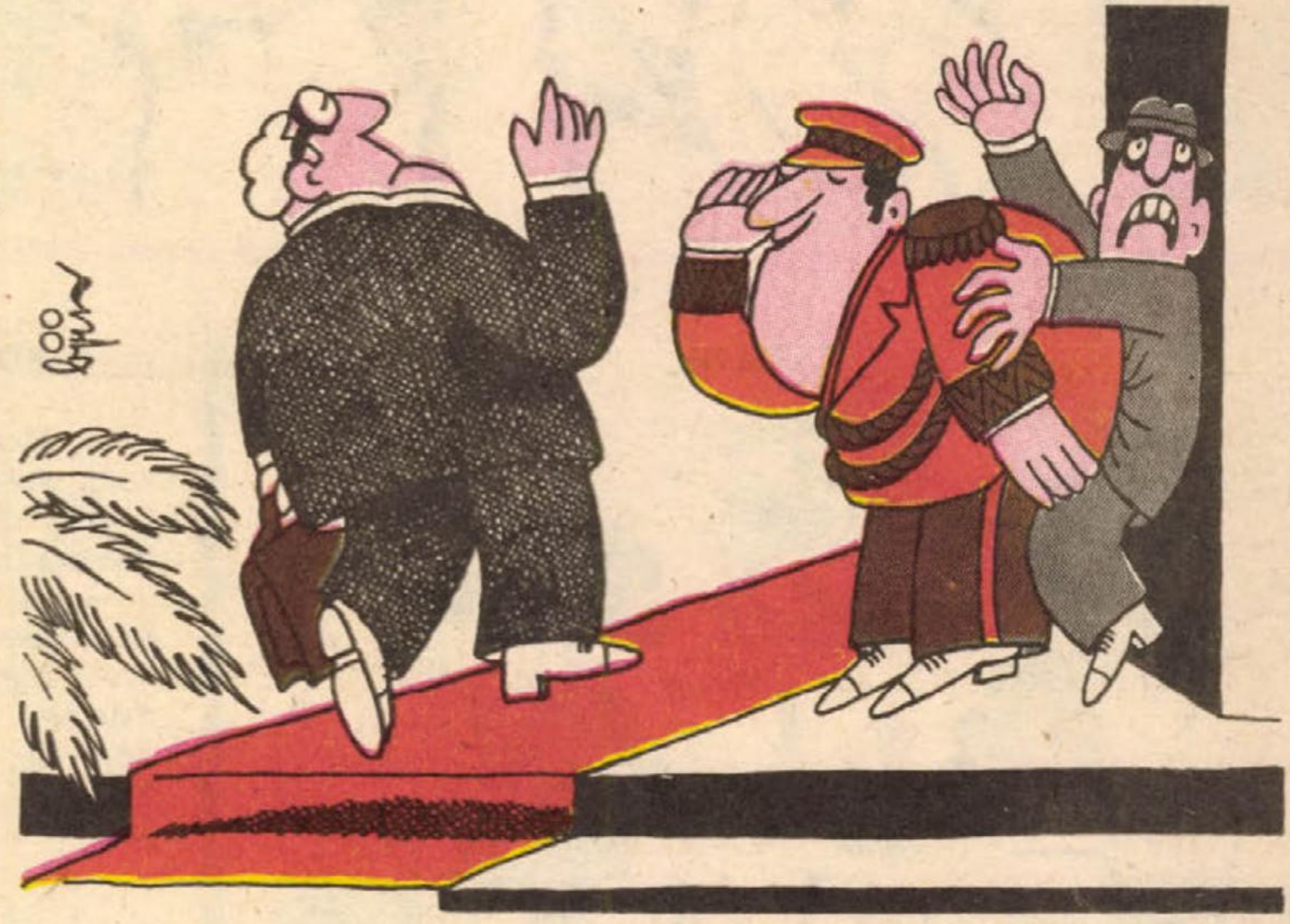

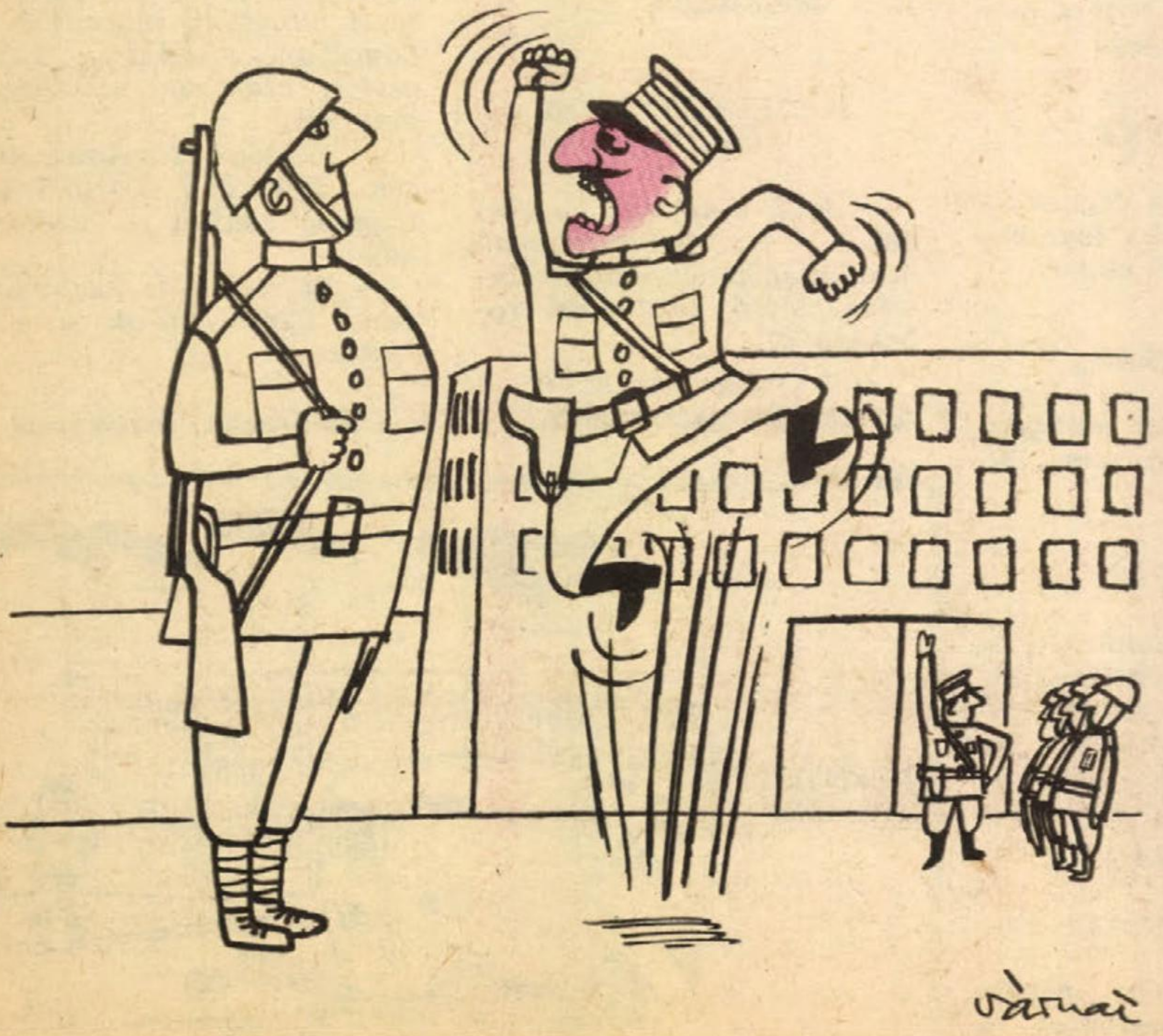

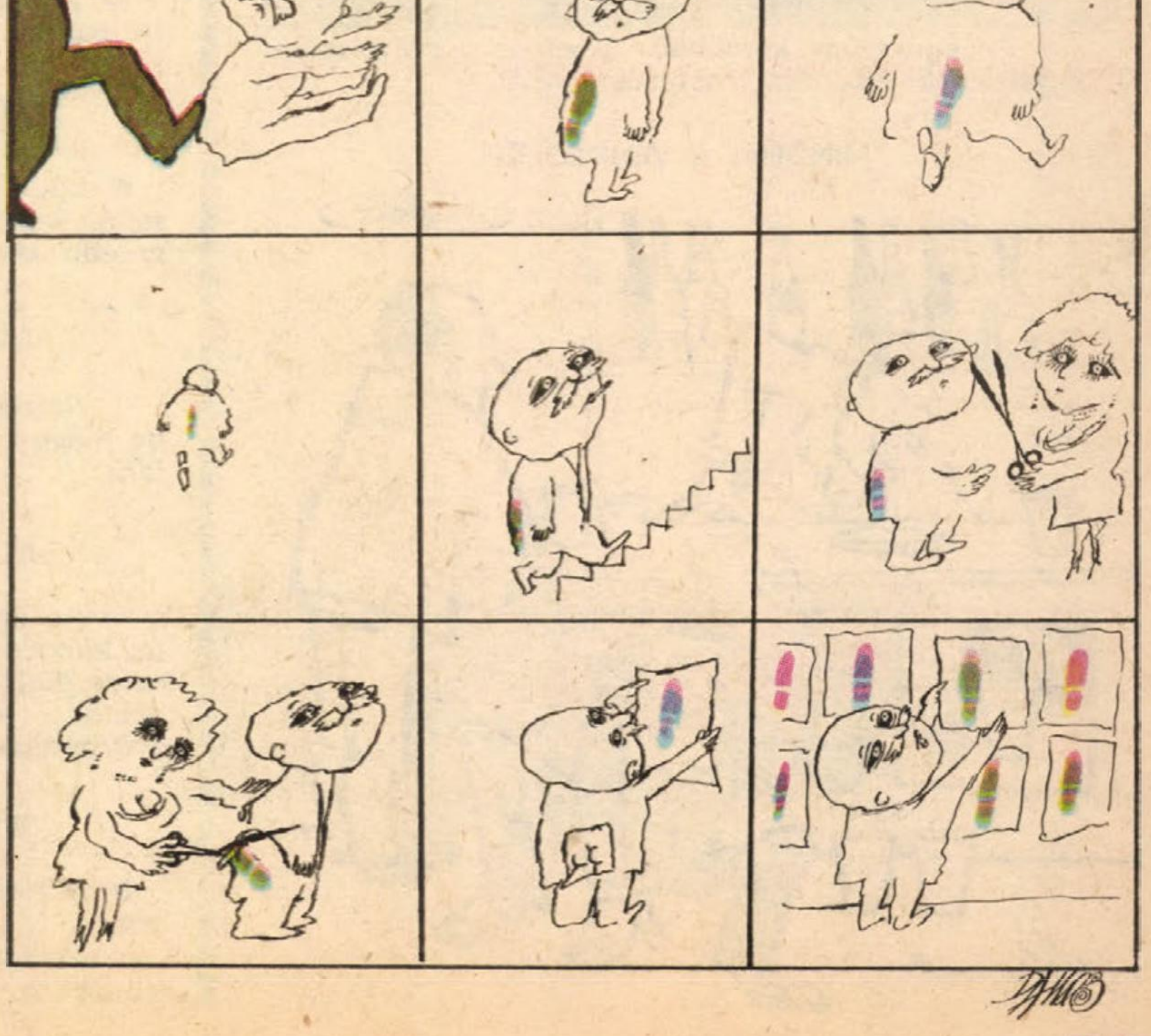

IMPORT HUMOR

ÖNARCKÉP

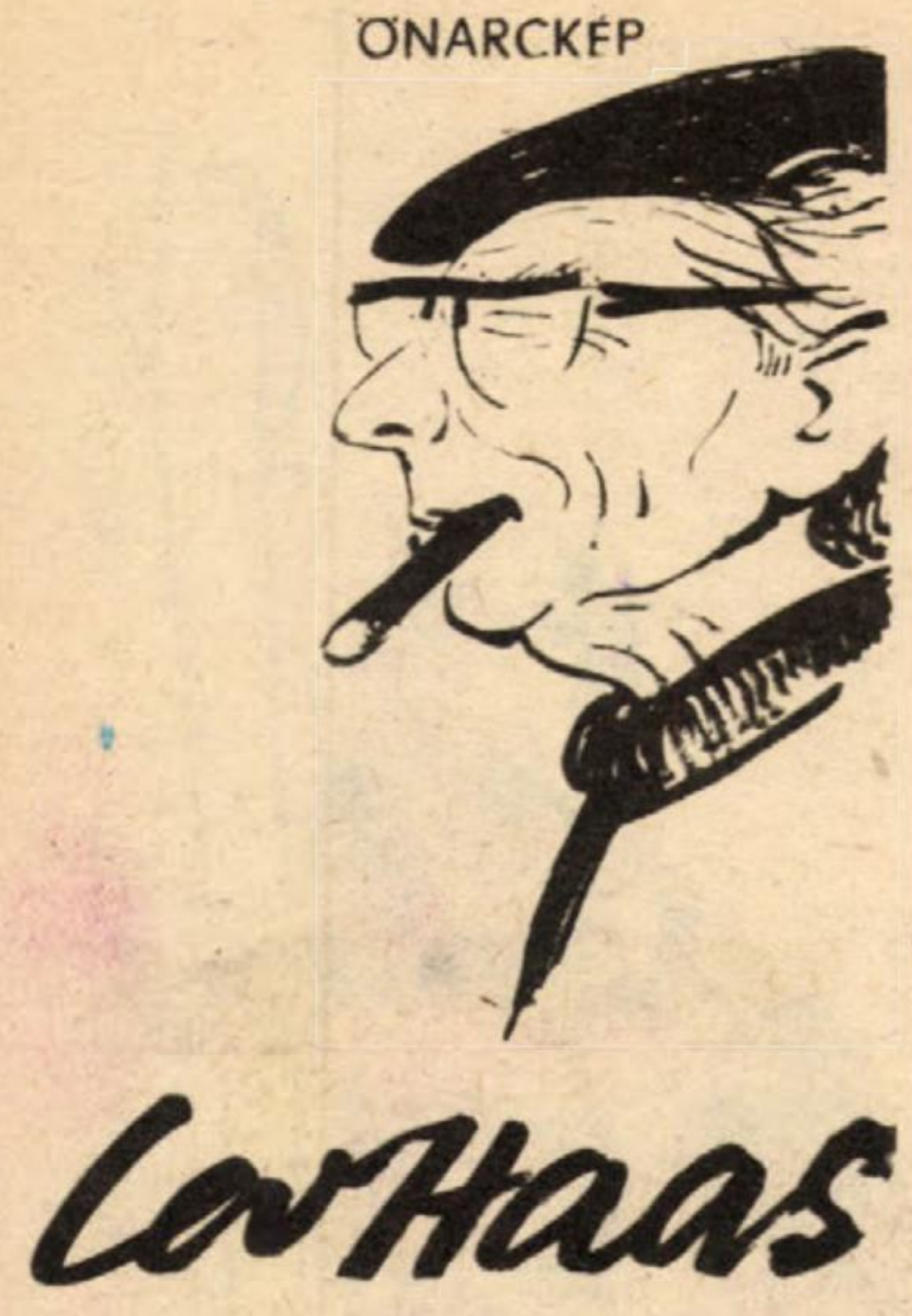

Budapesten rendezett kiállítása alkalmából meglátogatta szerkesztőségünket Leo Haas, az NDK-ban élő, csehszlovák származású, kiváló grafikus, a politikai karikatúra nemzetközileg elismert művelője. Ebből az alkalomból közöljük a művész portréját és két rajzát.

A TÜKÖR

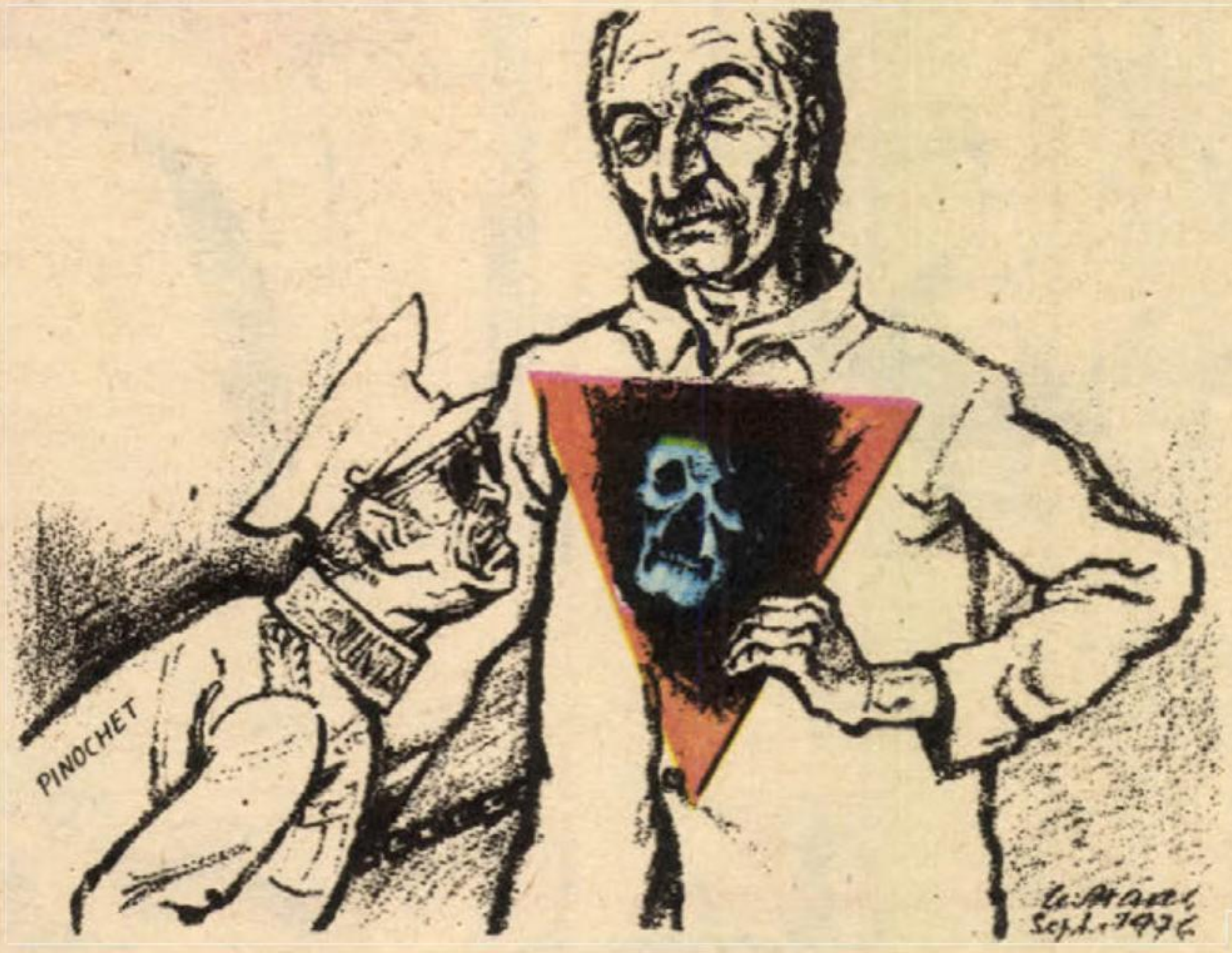

MICSODA KILÁTÁS!

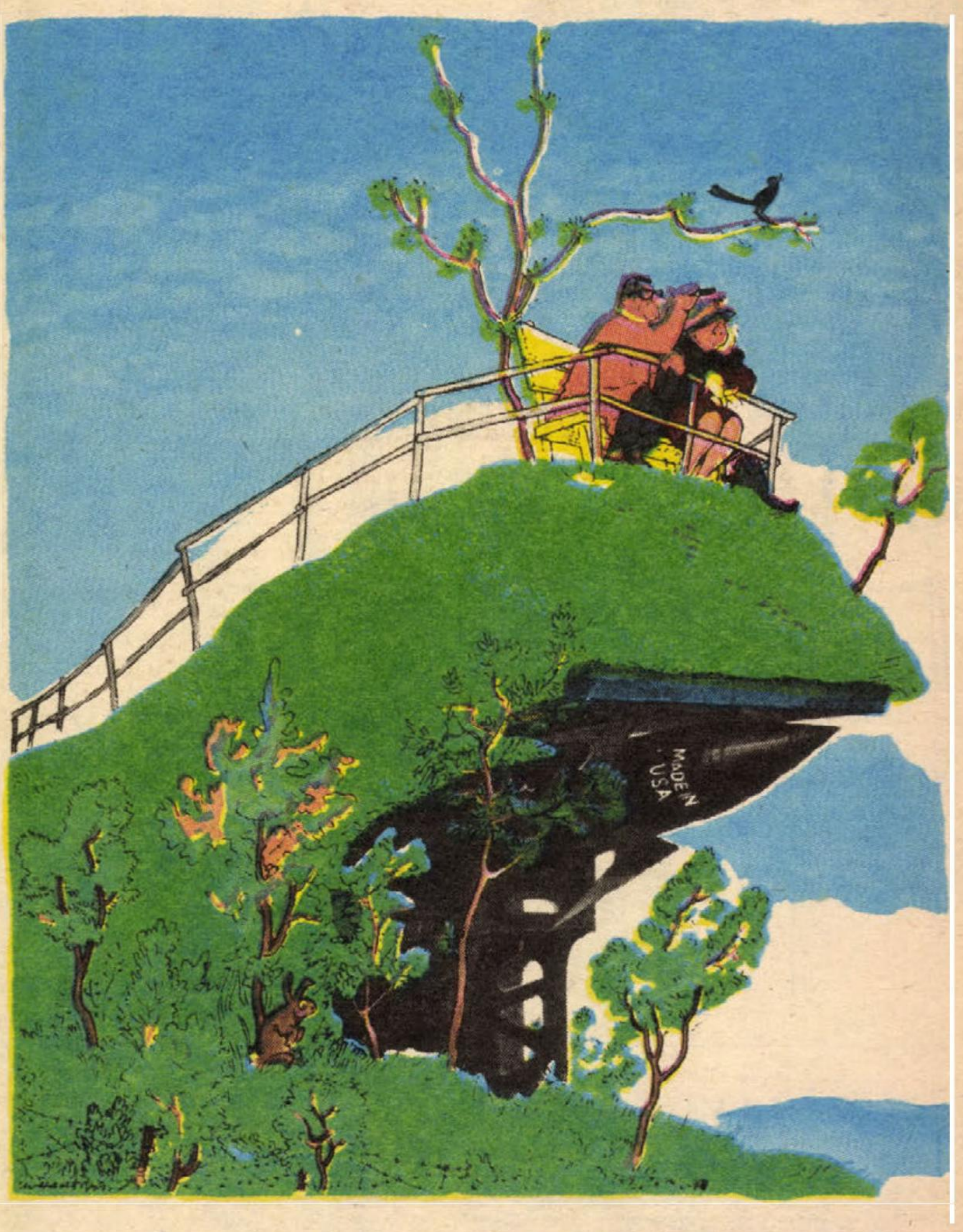

ELŐZMÉNY

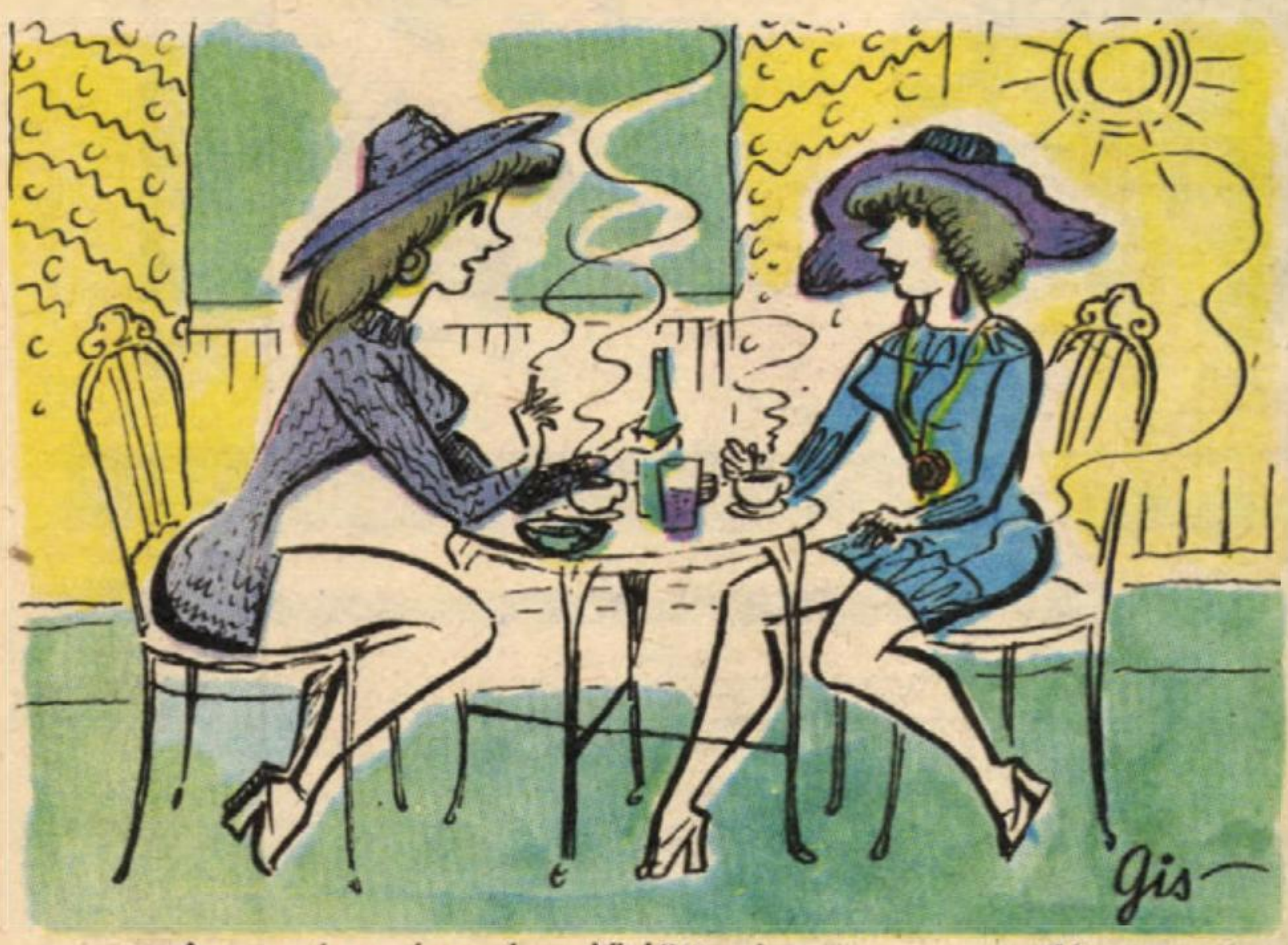

– Az egész úgy kezdődött, hogy az osztályvezetőm egyszercsak elkezdett visszaköszönni . . .

MINDENT A VENDÉGÉRT!

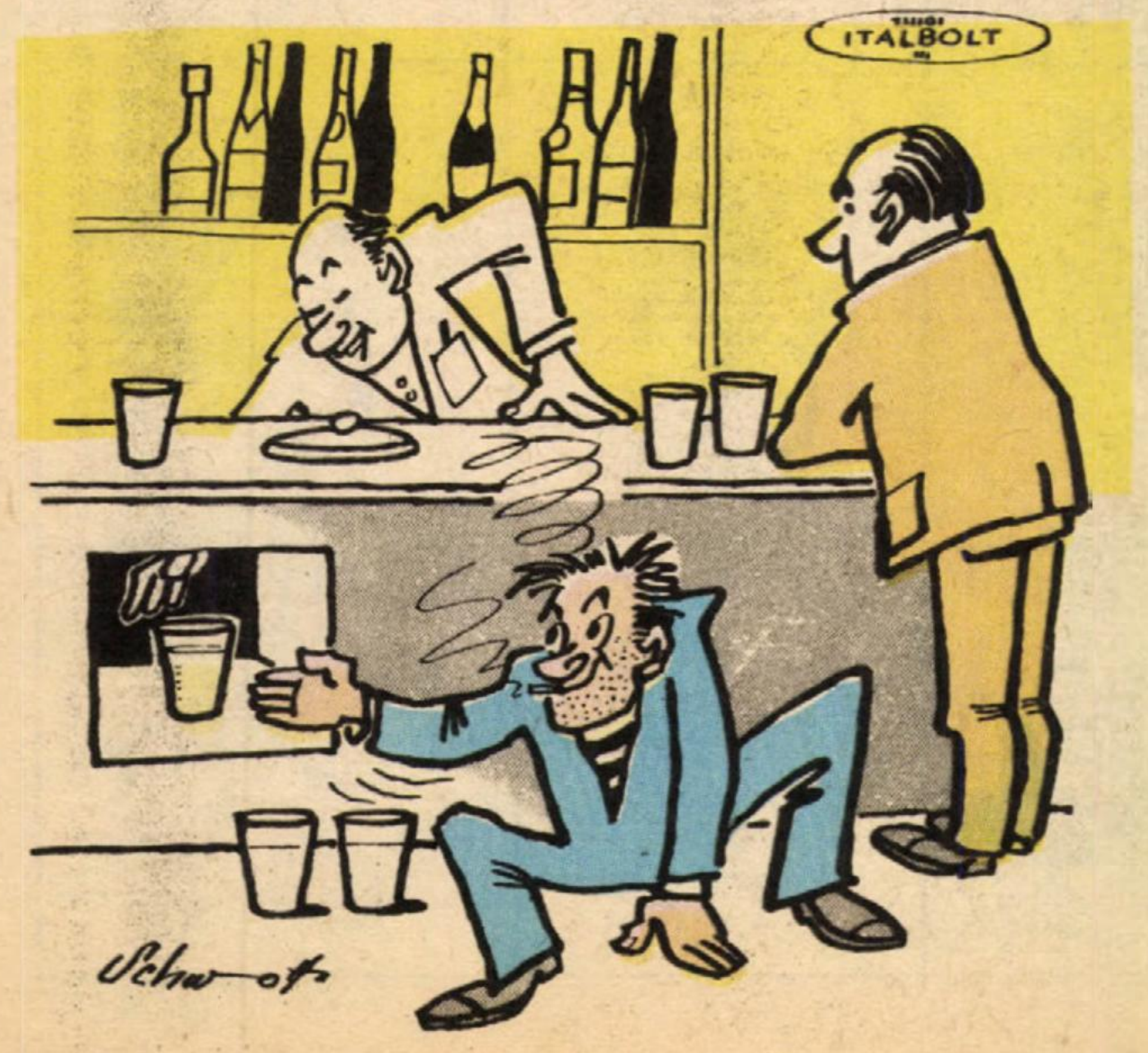

SZILÁNKOK

FŰTÉSI IDÉNY

— Minden reggel egy zsák szenet és egy zsák fát hozok fel a pincéből a harmadik emeletre.

— De hiszen nektek távfűtésetek van.

— Igen. Éppen ezért minden este vissza is hordom a tüzelőt a pincébe. Ez az én napi testedzésem.

MAZOCHISTA

— Két hírem van a számodra. Egy jó és egy rossz. Melyiket mondjam előbb?

— A rosszat! A jóra nem is vagyok kíváncsi.

NÉZŐPONT

A kutyának a legkedvesebb, legokosabb, leghűségesebb társa az ember.

VALLOMÁS

— Rettenetesen hiányzol, ha négy-öt évig nem látlak . . .

BIZTATÁS

— Az én csókomért, Pista, küzdeni, verekedni, harcolni kell, de annyit elárulok: nem vagyok legyőzhetetlen.

MECÉNÁS

Brahovácz büszkén meséli:

— Feladtam a postán ennek a Columbónak a megviselt, kopott ballonja helyett egy vadonatúj kabátot. Kíváncsi vagyok, felveszi-e az új filmjében?

FANTASZTIKUS

— A mi üzemünkben képtelenség konkrétan, személy szerint megnevezni, ki a felelős a határidőre elvégzett, eredményes, jó minőségű munkáért. Mindenki a másikra hárítja a felelősséget.

HÁZIASSZONYOK ÖRÖME

— Íme, elkészült az első darab a háziasszonyok munkáját megkönnyítő, ötletes, olcsó háztartási robotgépből!

— S mikor kerül ez a remek masina a piacra?

— Soha. Ezt az egy darabot fogjuk időnként kikölcsönözni a magyar háziasszonyoknak.

TURISTA

— Ön ebben a fényes, kényes lakkcipőben megy kirándulni a hegyekbe?

— Miért ne? Állandóan a gázpedálon lesz . . .

VONALBAN

— Halló! Központ?

— Igen. Tessék.

— Rémváry Alajossal szeretnék beszélni. Azt tetszett mondani, maradjak a vonalban, mindjárt kapcsolja, csak egy kis türelmet kér.

— Valóban türelmet kérek. Rémváry kartársnak nagyon zsúfolt a szerdai napja.

— De ma már csütörtök van. Azóta várok a vonalban . . .

Galambos Szilveszter

KÖRNYEZETVÉDELEM

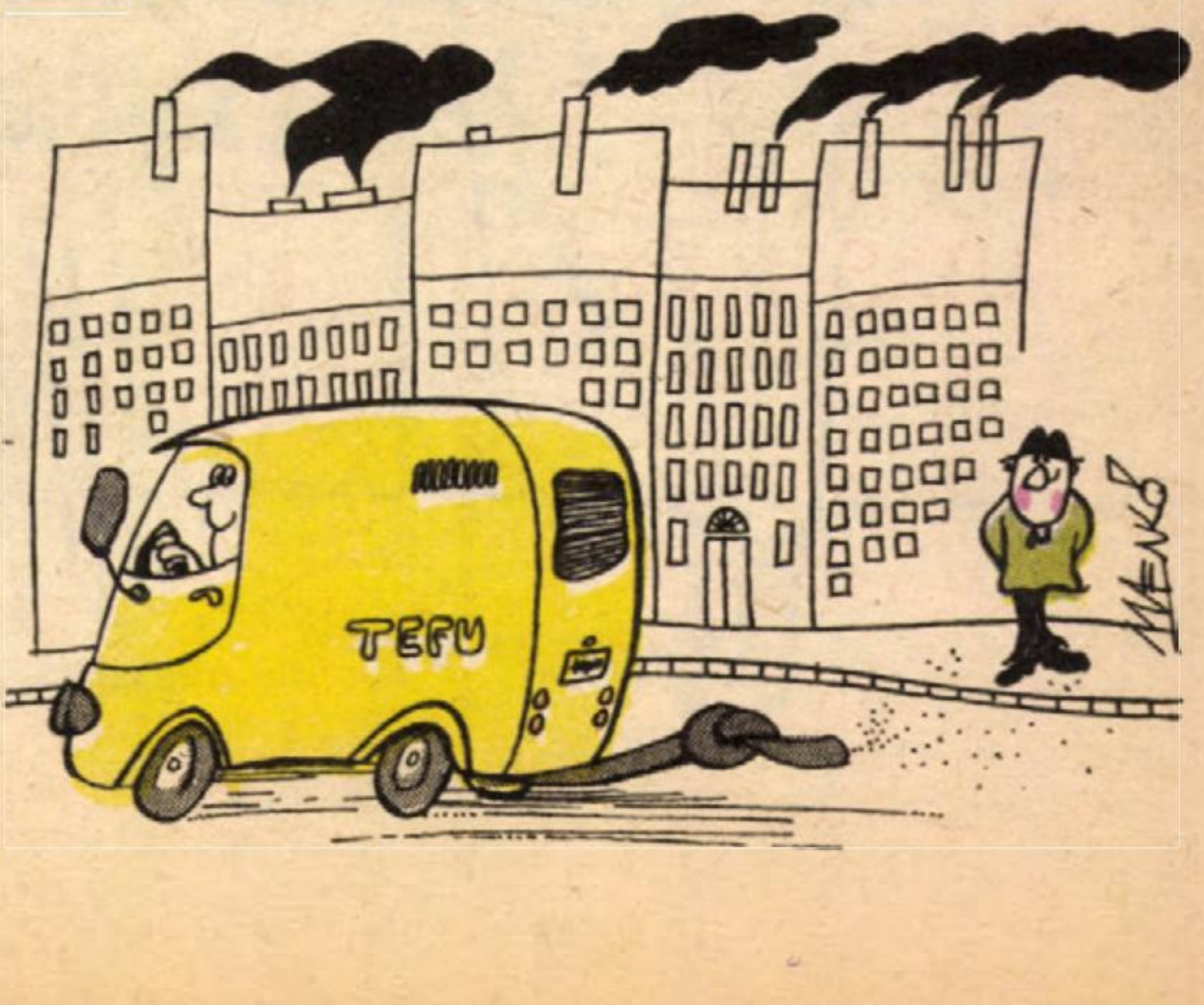

FÖSVÉNY FÉRJ

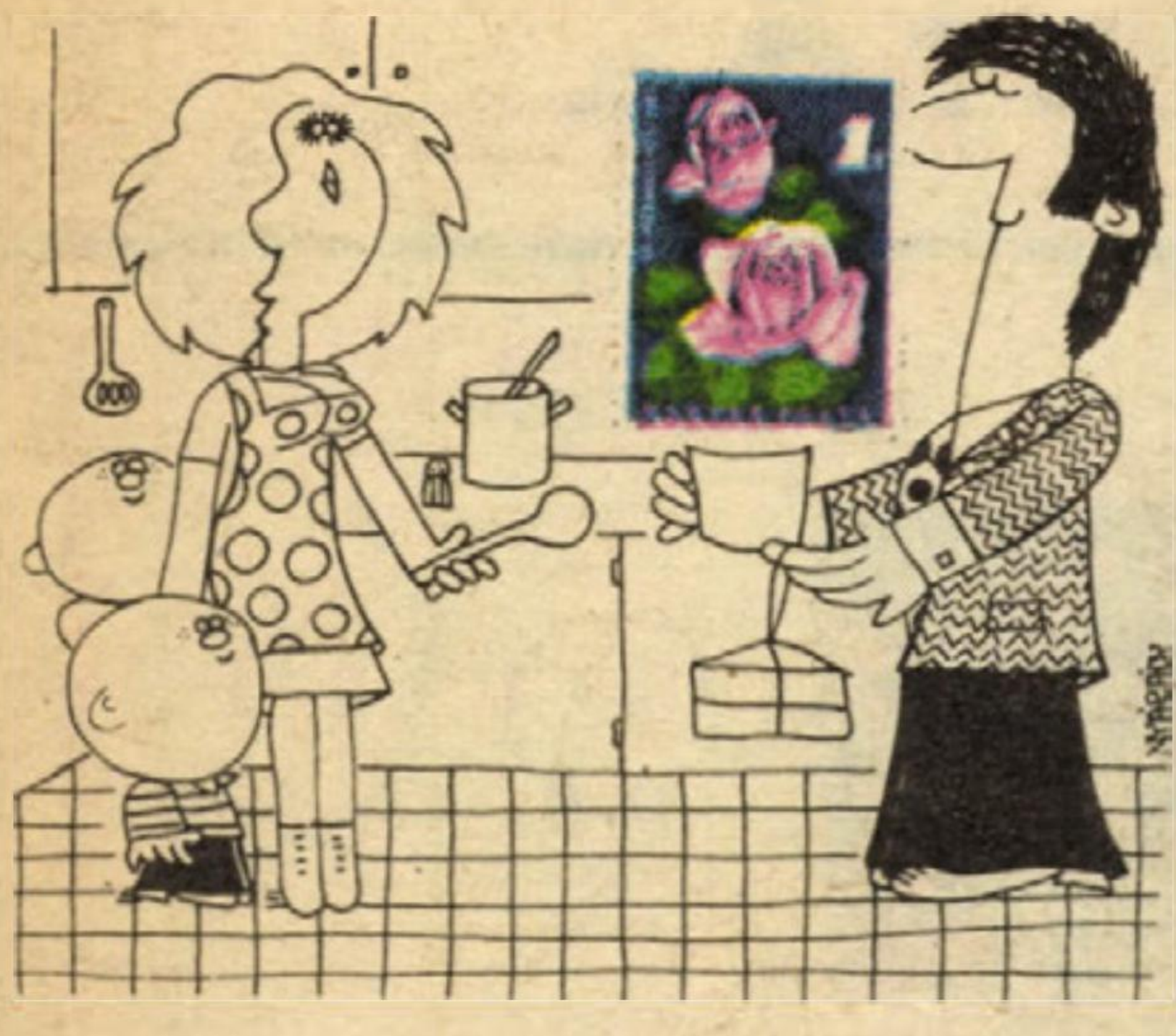

EGY FÜST ALATT

Hangulatos, csöndes környék,
modern házak, füstös falak,
mert a szomszédos gyár korma
rájuk is hull egy füst alatt...

Villámtréfát írt egy író,
s mivel tintája még maradt;
vígjátékot meg egy filmet
írt belőle egy füst alatt...

Pesti bakfis egy svéd úrtól
gyakran kapott füstölt halat,
most gyermeket vár, mert azt is
kapott tőle egy füst alatt...

Szilágyi György

TÜCSÖK és BOGÁR

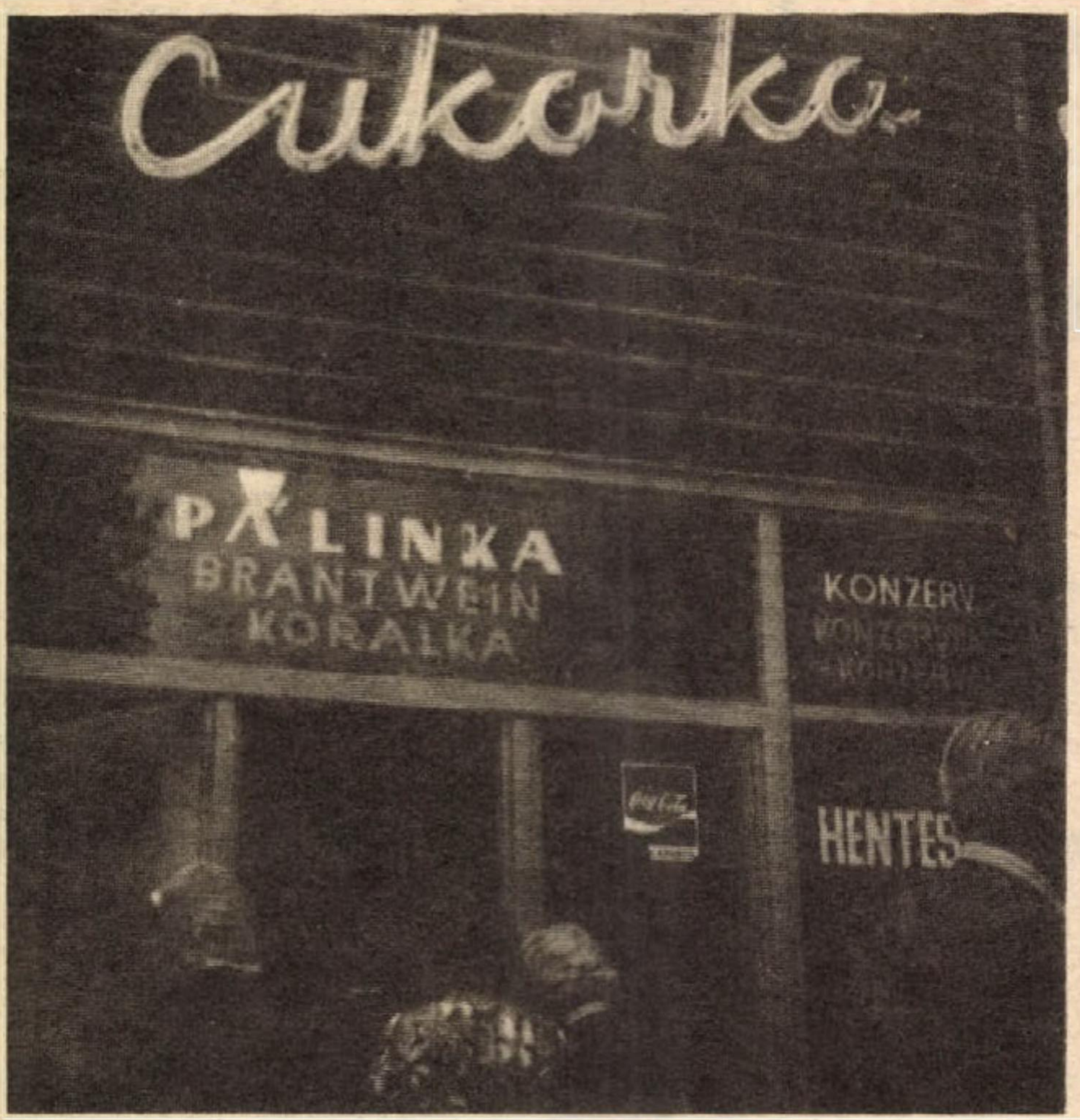

Hát persze, ... veszik, mint a cukrot!

(Tihanyban fotózta Kurucz György)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

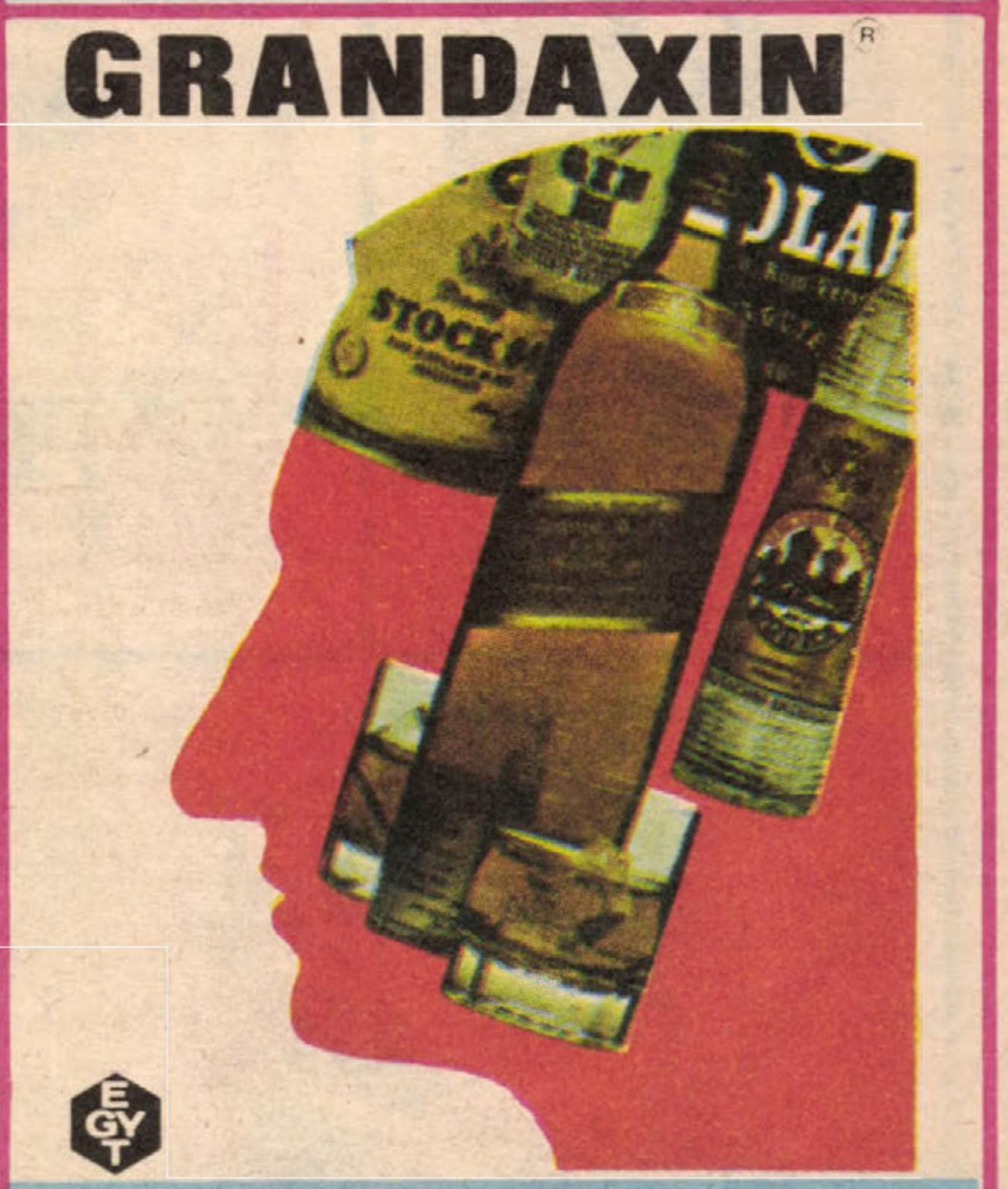

Most mit óhajtunk reklamozni tulajdonképpen? A márkás magyar gyógyszert, vagy a márkás külföldi italokat?

(A Gyógyszervegyészeti Gyár ismertetőjét beküldte dr. Hutter Károly, gyulai olvasónk)

A baromfitenyésztés kevés eredményt ért el abban, hogy a tyúkok eltérjenek a hagyományos alakú tojások rakásától, bár állítólag a kockaalakú tojásnak lennének előnyei, pl. tá-

Világos. A tyúk sem annyira tyúkeszű, hogy szegletest tojjék. Kényelmetlen ...

(A Műszaki Élet c. lapból ollózta Vrabel Ferenc)

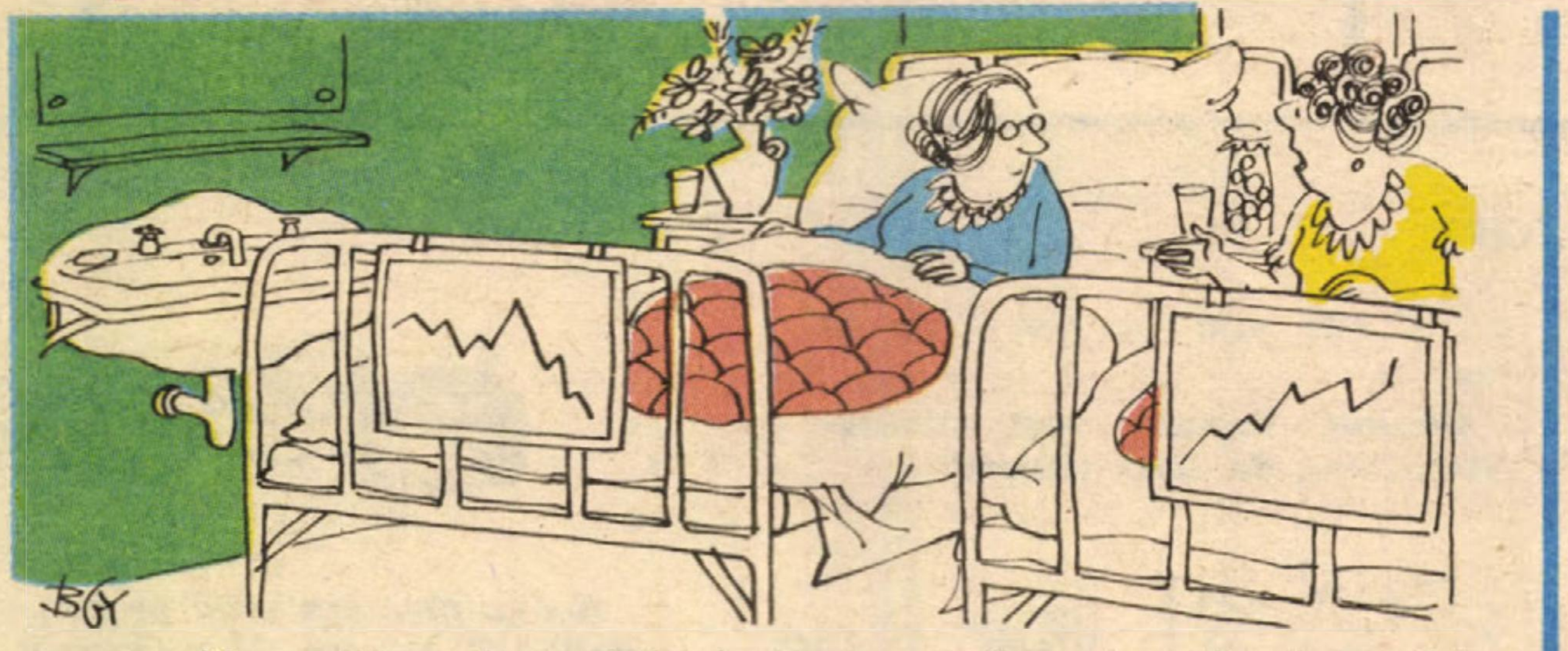

– Maga előre adta a hálapénzt, vagy amikor már tudta, hogy életben marad?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

A feleség, aki egy útirajzot olvas, odafordul a férjéhez:

— Mit szólsz hozzá, szívem! Azt olvasom, hogy a Samoa-szigeteken a mi pénzünkre átszámítva, körülbelül száz forintért lehet vásárolni egy asszonyt.

A férj mély meggyőződéssel mondja:

— Nézd, drágám, egy jó feleség meg is ér annyit...

Aszongyák

hogy Nyugat-Berlinben létesült egy „Asszonyház", amelyben részeges férjük által rendszeresen bántalmazott feleségek laknak.

Na igen, kétségtelenül elviselhetőbb a csendes magány, mint a lármás vagány, de egy „Férfiház" se lenne rossz megoldás, amelyben a részeg férjek feleség híján egymást bántalmaznák, és jobb híján egymás fejét törnék — főleg bunkósbottal — azon a fogas kérdésen, hogy hol rontották el az életüket, és hol és mennyiért ronthatnák el még jobban; s ha kényes, tiszta emberek laknának ebben a férfiházban, sáros időben nemcsak a lábukat, hanem a kezüket is megtörölnék, arra az esetre, ha negykézláb lépnének be a szobájukba, s este ilyenformán vennének búcsút egymástól:

— A viszontlátásra, kolléga úr, megyek be a városba, reggel majd találkozunk a kijózanító szobában, ott majd tovább szidhatjuk a feleségeinket, akik nem tudnak megérteni bennünket.

Egy ilyen férfi — mit csináljak, annak kell neveznem, mert nem találok rá megfelelő szinonimát, s ha embernek nevezném, az még nagyobb hazugság —, hát szóval egy ilyen férfi akkor se jön zavarba, ha megkérdezik tőle, hogy miért kergette el bottal a feleségét a közös lakásból, hanem egyszerűen megmagyarázza:

— Azért kérem, mert úgy berúgtam, hogy duplán láttam őt és féltem, hogy becsuknak bigámiáért.

(gergely)

HIRDETÉS

EGY GONDDAL KEVESEBB!
UTASELLÁTÓ

NE FÁRADJON OTTHON A REGGELI ELKÉSZÍTÉSÉVEL. UTAZÁS, HÉTVÉGI KIRÁNDULÁS ELŐTT
AZ UTASOK KÉNYELMES REGGELIJÉRŐL GONDOSKODIK A PÁLYAUDVARON, A VONATON AZ UTASELLÁTÓ
VEGYE IGÉNYBE SZOLGÁLTATÁSAINKAT!
KELLEMES LESZ AZ UTAZÁSA, HA AZ UTASELLÁTÓ PÁLYAUDVARI ÉTTERMÉBEN, VAGY A VONATON, ÉTKEZŐKOCSIBAN, BISZTRÓKOCSIBAN REGGELIZIK

HIRDETÉS HIRDETÉS

MINDIG A NAGYOBBAT VÁLASSZA!
TOMI

PÉNZT ÉS IDŐT TAKARÍT MEG A NAGY CSOMAGOLÁSÚ MOSÓSZEREK VÁSÁRLÁSÁVAL!

DALLOS JENŐ:

EZ IS VEZETŐ, AZ IS VEZETŐ...

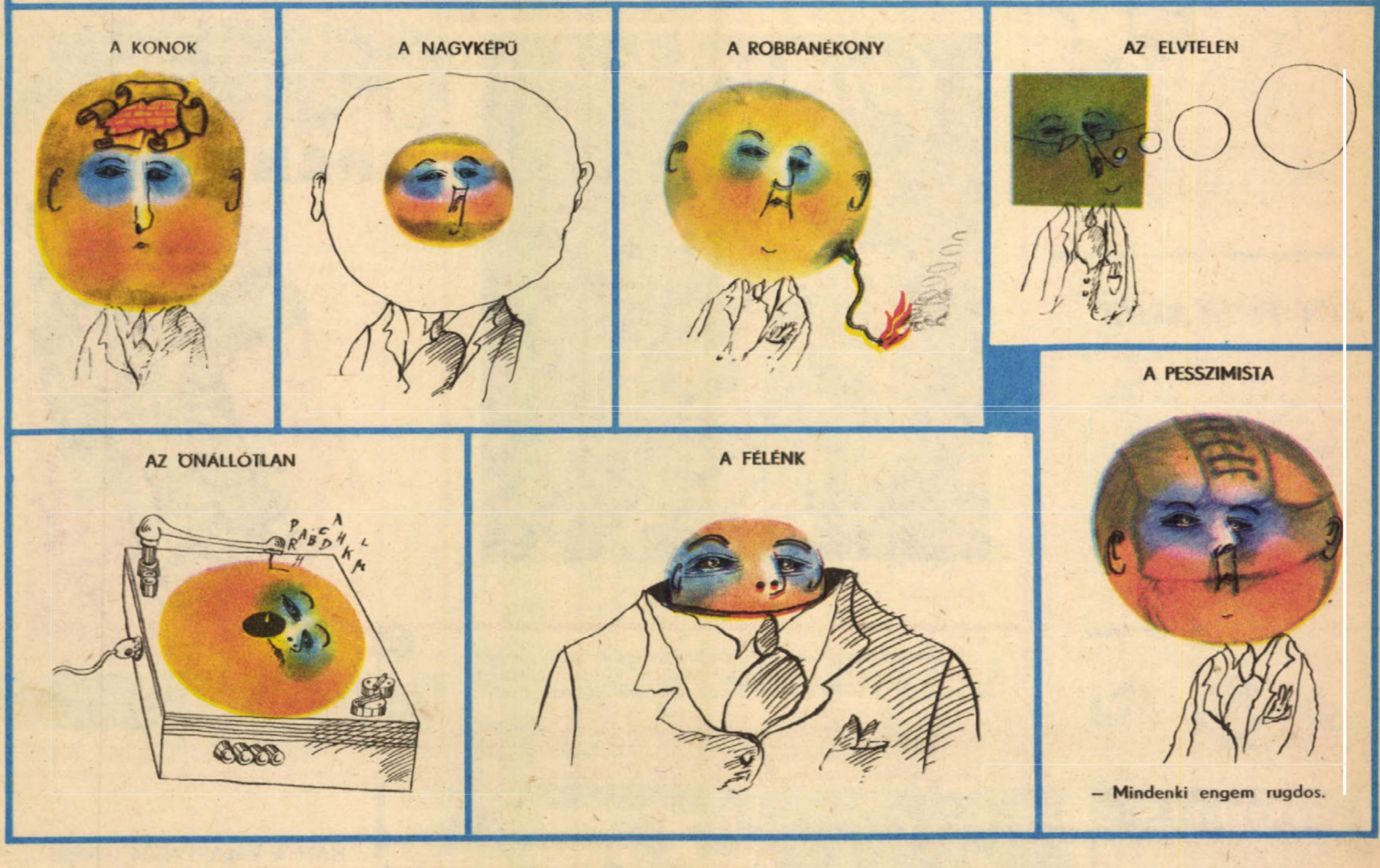

– Mindenki engem rugdos.

KORGOTT

Tolvaj mászott be a sandiegói Üdvhadsereg konyhaablakán. Elvitt két pulykát, két sültcsirkét, hat adag vesepecsenyét kiklopfolva, öt kiló sajtot és hat doboz tojást.

Viszont hagyott egy cédulát: „Sajnálom, de éhes voltam".

IRODALMI KÁVÉHÁZBAN

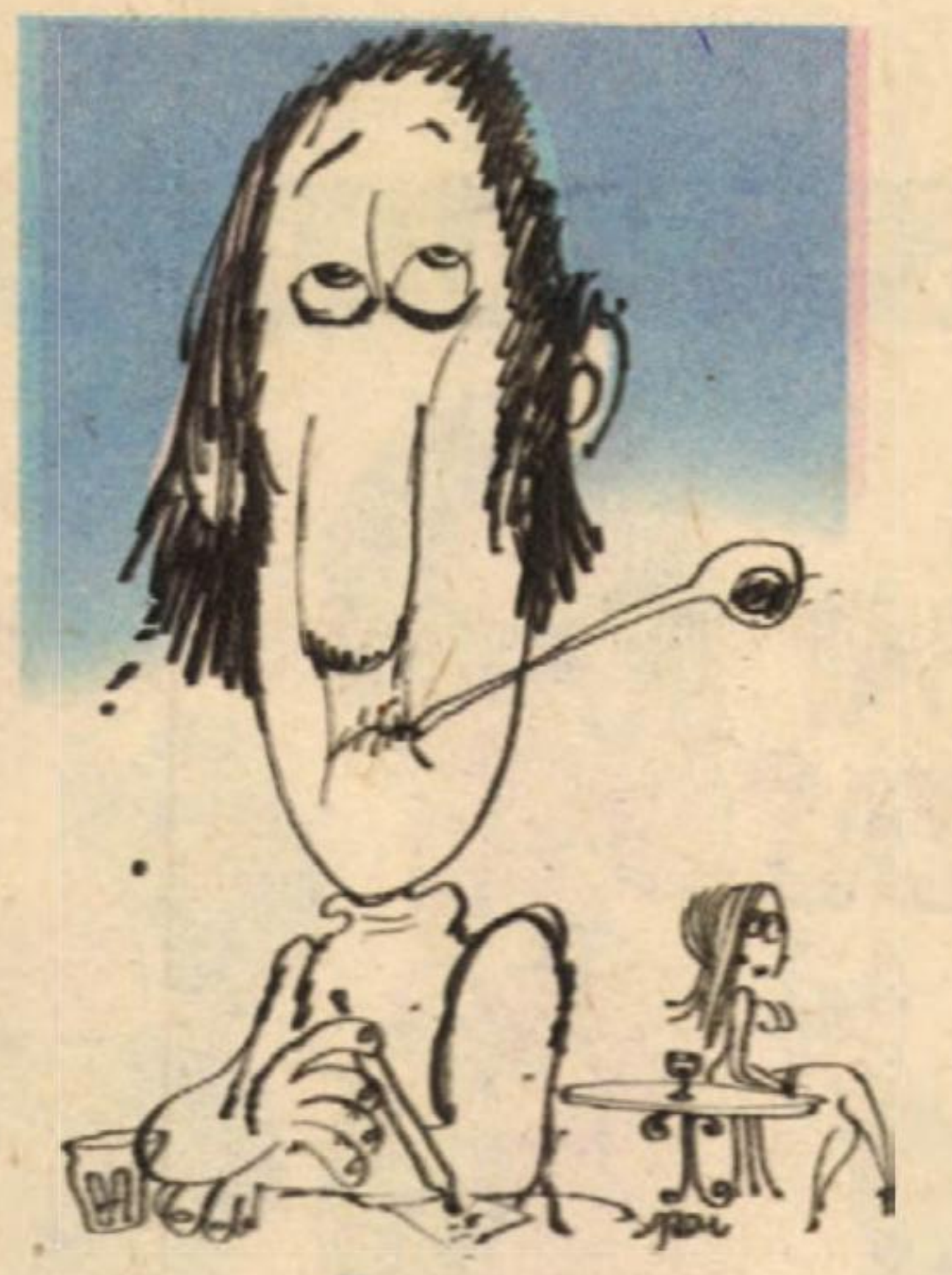

– Ha a feleségem engedné, hogy saját múzsám legyen, sokat javulnának a verseim.

FONT

A londoni Punch munkatársa megkérdezte a borbélyát: hogyan érinti a font romlása?

— Sehogy — mondta a józan iparos. — Hiszen egész héten nem kerestem egy fontot.

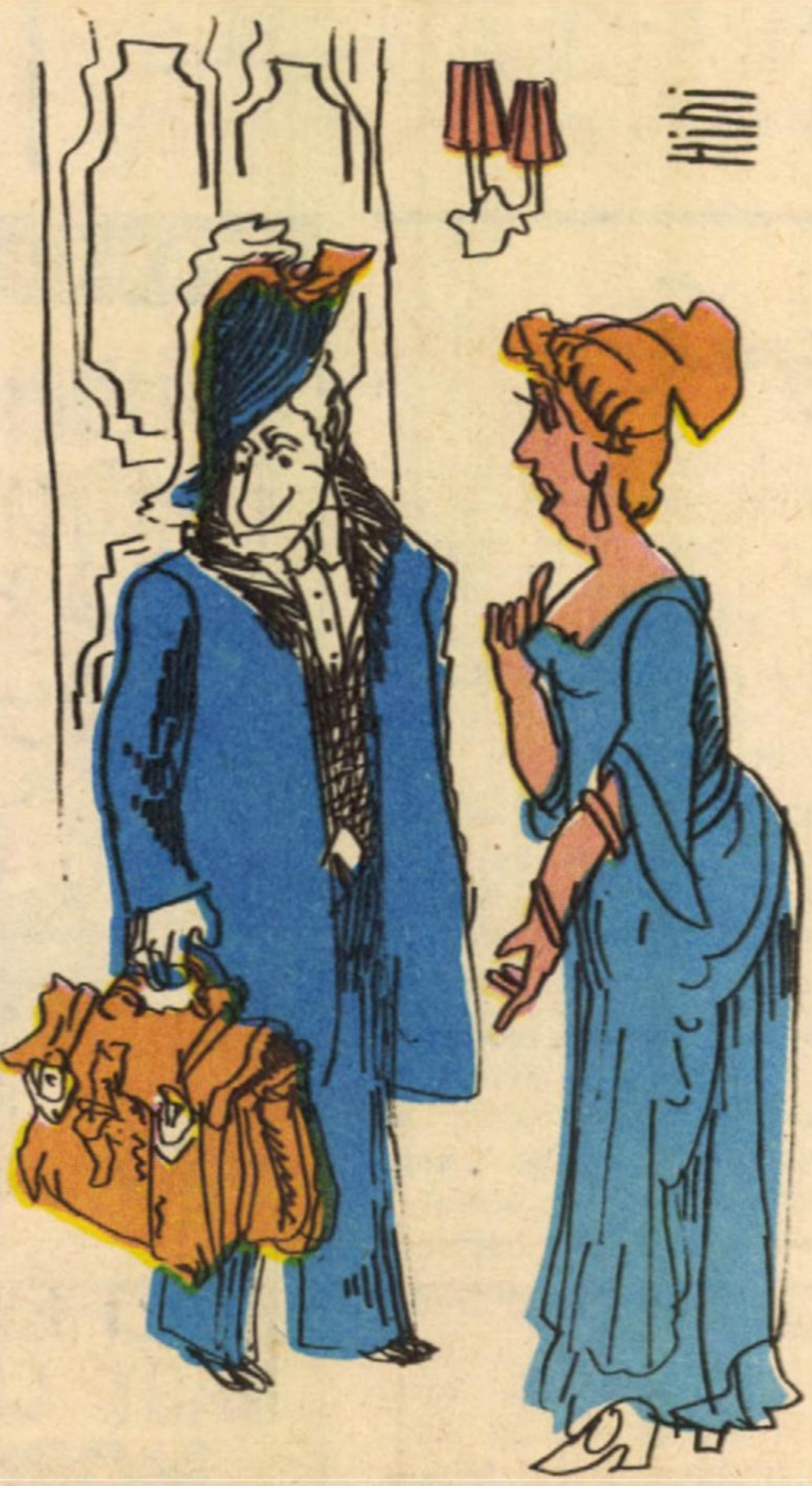

– Igazán vehetnél már egy diplomatatáskát!

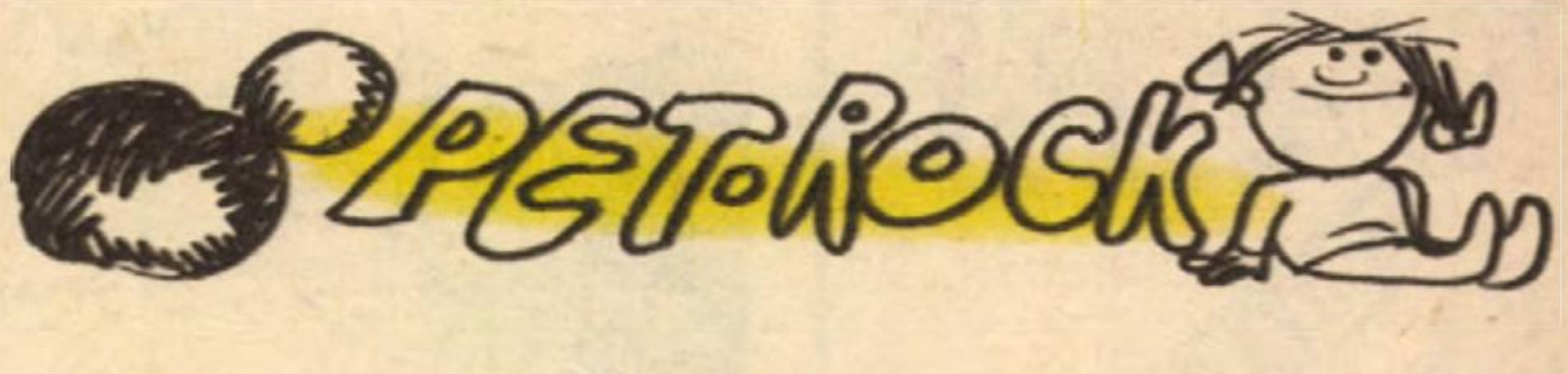

A cím olvasása után ne gondoljanak valami új rockzenei ágazat bemutatására. Nem, a pet-rock egészen mást jelent, azonnal megmagyarázom, ez könnyebb lesz, mint megmagyarítani a szót.

Amerikai furcsaság, új divat-őrület, amelyet az USA-ban tapasztaltam. Feltalálója — könyvet is írt e műfajról —, abból indult ki, hogy az ember magányos lény és szívesen tesz meg minden őrültséget, hogy magányától megszabaduljon: megnősül, családot alapít, kutyát, macskát, kanárit, kis krokodilt tart otthonában. Mindez a múlté — hirdeti a feltaláló —, az új irányzat: a pet-rock. Vásároljon magának egy kedvenc követ, kavicsot, szikladarabkát az üzletekben. Bánjon vele úgy, mintha védelemre, szeretetre, gyöngédségre rászoruló lény lenne. Pet-rock. Ölkavics. Kössön rá kendőcskét! Becézze! A könyv részletes dialógot is közöl, amelyet reggelenként a pet-rockkal lehet folytatni. „Hogy érzi magát az én kis kövecském? Hogy aludt az éjjel? stb." A kedvenc követ el lehet vinni sétáltatni, váltogatni a rákötött masnit. A pet-rock tulajdonosok felhívják egymást reggelenként és gyöngéden megérdeklődik: nem aludt-e nyugtalanul a kavics? A társasági élet fénypontja lehet a pet-rock. „Very nice" — mondogatják a vendégek és megkérdik, szabad-e megsimogatniuk.

Az akkoriban szintén Amerikában tartózkodó Moldova Györgyék hívták fel a figyelmemet erre az őrültségre, vettünk is egy-egy pet-rockot, hogy otthon majd a könyvben leírt dialógok alapján felhívhassuk egymást. Így megtudtam, hogy Moldováék köve az egyik viharos éjszakán gyengélkedett, de kihívattak egy kórházi kő-orvost és minden rendbejött.

Egészen addig, amíg az utóbbi időben született egy gyönyörű kislányuk. Azóta szó nem esik a sima felülete miatt Siminek becézett pet-rockjukról, nem érdeklődnek az én homorú, göcsörtös felülete miatt doktor Pregovácz Edgárnak elnevezett kövecskémről. Folyton a gyönyörű kislányukról beszélnek, indiai zsugorított ingecskét vásárolnak neki, falatka Levi's nadrágot, játékszereket, és bársonyosan sima bőre miatt őt is Siminek hívják. A kövecskét meg talán már ki is dobták.

Ki érti ezt?!

Tardos Péter

VASÁRNAPI ÉLMÉNY

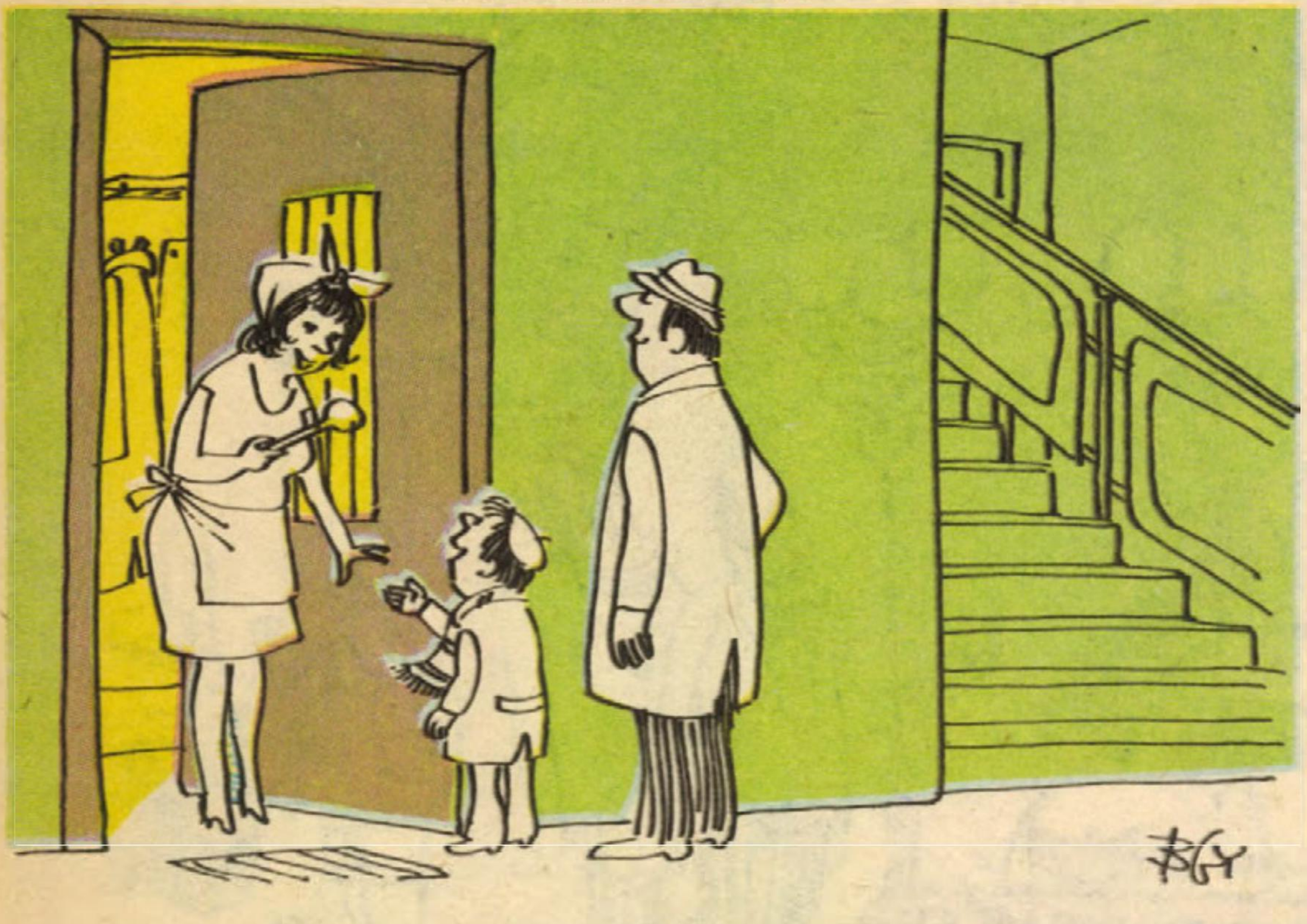

– És az eső elől bemenekültünk a Szépművészeti Múzeumba.

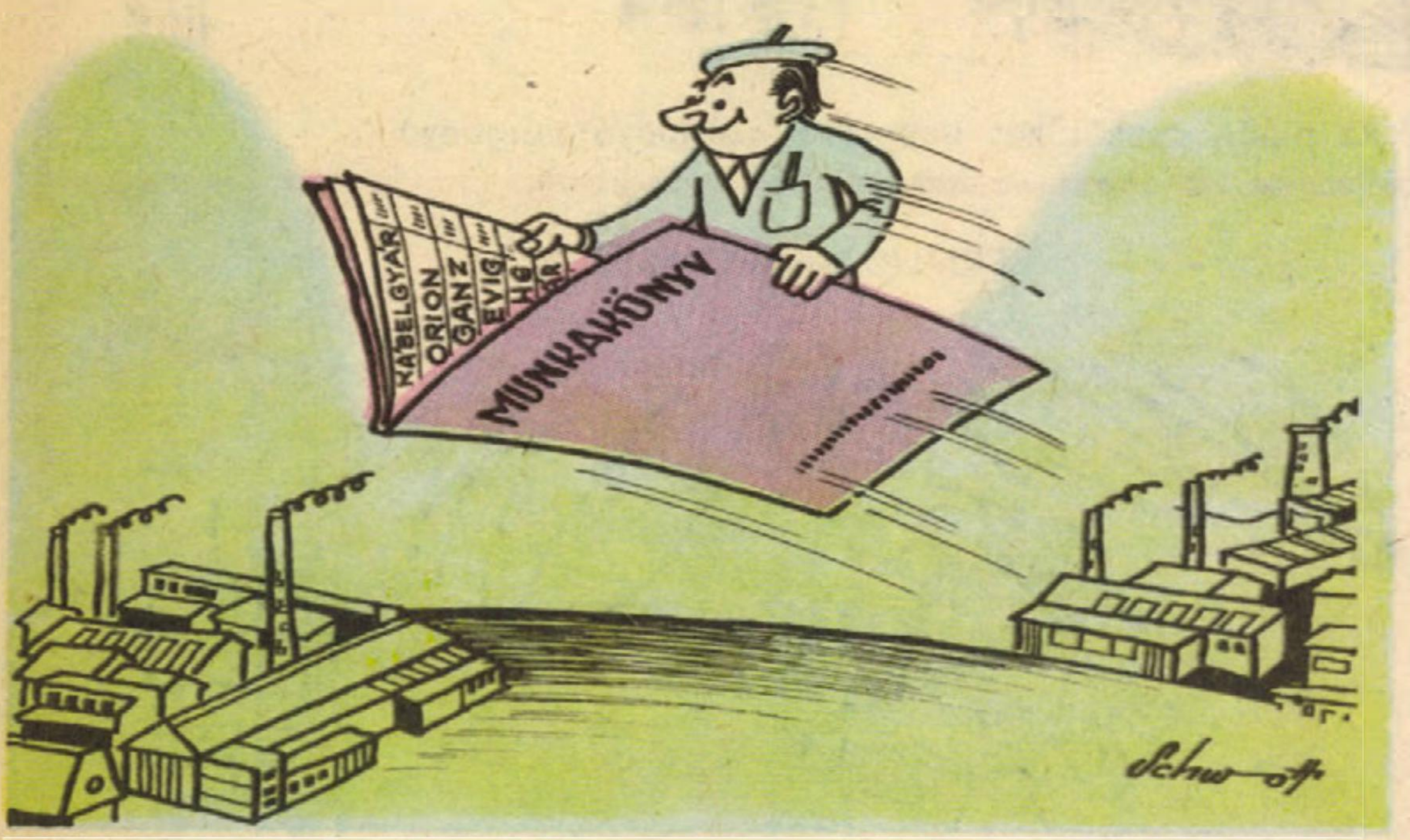

– Na, ide egy pár napra leparkolok …

FEKETE HUMOR

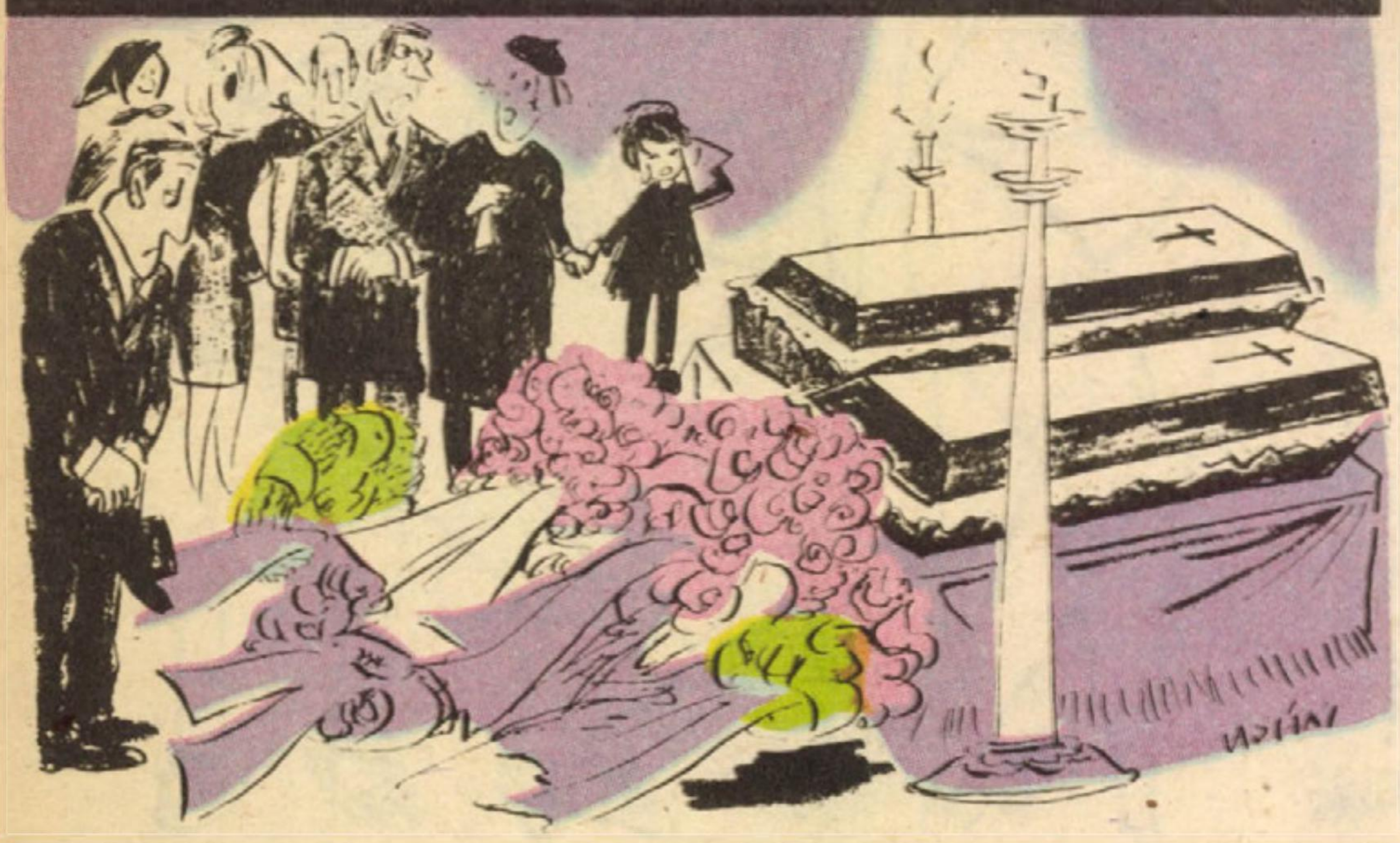

– A kislány akkor este rossz volt. Nem kapott a gombapörköltből!

Az októberi (10. szám) LUDAS MAGAZIN keresztrejtvényének megfejtése:

„… csak az a baj, hogy az embernek elmegy vele az egész délelőttje."

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Péter Károlyné 4921 Kisar, Vöröshadsereg u. 23.

Tóth Tamás 3141 Zagyvaróna, Vajda J. u. 5.

Tölgyesi Lászlóné 1068 Budapest, Benczúr u. 48.

A nyereményeket postán elküldjük.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
*
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában
rotációs ofszetnyomással
76.2308/2-46 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató
INDEX: 25 504

LASSÚ A POSTA

Kapornai esgyszemélyes beutalót kap egy üdülőbe s így a felesége nélkül utazik el két hétre. A féltékeny Kapornainé harmadnap sürgönyt küld a férjének ezzel a szöveggel: Vízszintes 1. Kapornai már másnap válaszol: Függőleges 31. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb november 15-ig, erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Nem valóság
13. Állam Amerikában
14. Kelepcébe ejt — másik két szóval
16. Leghíresebb egykori betyár monogramja
17. Csekélységem
18. Nyers megszólítás
19. Iskola — a gyerekek nyelvén (névelővel)
21. A magyar népzene egyik kiváló művelője
23. Hegy, ahol Noé bárkája végül földet ért
26. Az ilyen vívó kellemetlen ellenfél
28. Autómárka
29. Német magánhangzó
30. I. R. V.
31. Névmás
32. Hideg ellen véd
33. Az első öt betű
35. Igekötő
36. A verseny mezőnyét vezeti
39. Pl. a tornász a nyújtón
41. P. G.
42. Többnyire valamilyen írásmű vége után olvasható
44. I. Y. Y.
45. Összekevert hír
47. A magyar történelemből nevezetes kis patak
48. Énekes madár
50. Harcra fel!
52. L. T.
53. Idegek — egynemű betűi
54. Nyílászáró szerkezet
55. Minden idők egyik legnagyobb zsenijének a keresztneve
57. T. A. I.
58. Ojsztrah keresztneve
60. A varjúfélék egyik faja
62. Az egyik nem
64. Fedd

FÜGGŐLEGES

1. Könnyű, de kellemetlen betegeség
2. Többnyire nyugtalanító sejtelem
3. Előny
4. Mindig történelmi időket él
5. Jogos örökrész
6. „Ez" a szóda üdítőital
7. Róma diktátora volt
8. D. G.
9. Francia utca, de fordítva
10. A kétszeres olimpiai bajnok Viren keresztneve
11. A hisztéria orvosi betűjele
15. Római lírikus költő, Lesbia imádója
17. Álmából könnyen riad fel
20. Homérosz egyik remekműve
22. Mostanáig
24. A. S.
25. Pátosszal szónokol
27. Központi Ellenőrző Bizottság
33. Peer Gynt anyja
34. 150 — római számmal
37. Szőlőfajta
38. Olasz festő a 16-ik században (Michelangelo hatása alatt)
40. Detektívet fölöttébb érdeklik
41. Krémmel töltött bonbon
43. Tolvajok üzletfele
46. Vétség, tévedés
47. Körülbelül annyi, mint a „sipirc"
49. A hal petéje
51. Igen — oroszul
53. Dezoxiribonukleinsav
56. Fordítva: komor, mérges
59. Vissza: a munka fizikai egysége
61. Nagyon öreg
63. Akitől a család származik
65. O. P.

1 N	2 E	3 F	4 E	L	E	5 J	6 T	7 S	8 D	9 E	10 L	11 H	O	G
12 Á	L	Ó	M	■	■	13 U	R	U	G	U	A	I	■	Y
14 T	Ö	R	B	E	15 C	S	A	L	■	16 R	S	■	17 É	N
18 H	É	■	E	■	19 A	S	U	L	20 I	■	21 S	22 E	B	Ö
23 A	24 R	A	25 R	Á	T	■	26 B	A	L	27 K	E	Z	E	S
■	28 Z	S	I	G	U	L	I	■	29 I	E	■	30 I	R	V
31 T	E	■	32 S	Á	L	■	■	33 A	Á	B	34 C	D	■	A
35 Á	T	■	36 É	L	L	37 O	38 V	A	S	■	39 L	E	40 N	G
V	■	41 P	G	■	42 U	T	Ó	S	Z	43 Ó	■	44 I	Y	Y
45 I	46 H	R	■	47 C	S	E	L	E	■	48 R	49 I	G	O	■
50 R	I	A	51 D	O	■	52 L	T	■	53 D	G	K	■	M	■
54 A	B	L	A	K	■	55 L	E	O	N	A	R	56 D	O	■
57 T	A	I	■	58 I	59 G	O	R	■	60 S	Z	A	R	K	61 A
O	■	62 N	63 Ö	■	R	■	64 R	65 O	■	D	■	O	■	G
T	K	É	S	V	E	K	A	P	T	A	M	M	E	G

ABSZURD VICC

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Erre van, kérem, a repülőtér?
— Én a lőporraktárból jövök.

100—100 forintot nyert:

Hubai János, 5130 Jászapáti, Berente u. 11.
Csikós Gyuláné, 8200 Veszprém, Stadion u. 14/a.
Gellért Károlyné, 1034 Bp., Szőlő u. 7.
A nyereményeket postán küldjük el.

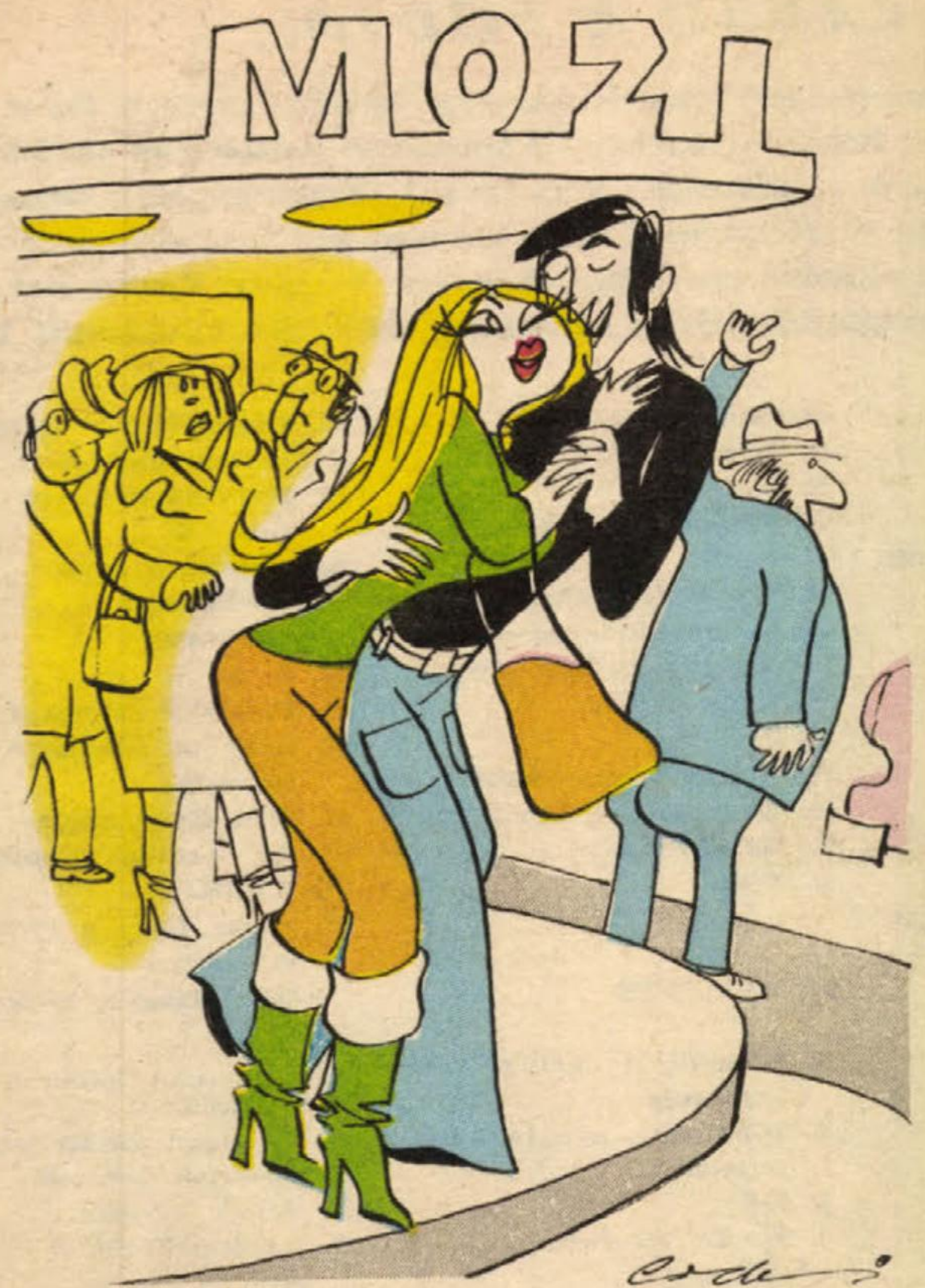

– Ezt a filmet már ötödször nem láttuk...

OSZTÁLYON FELÜLI HELY

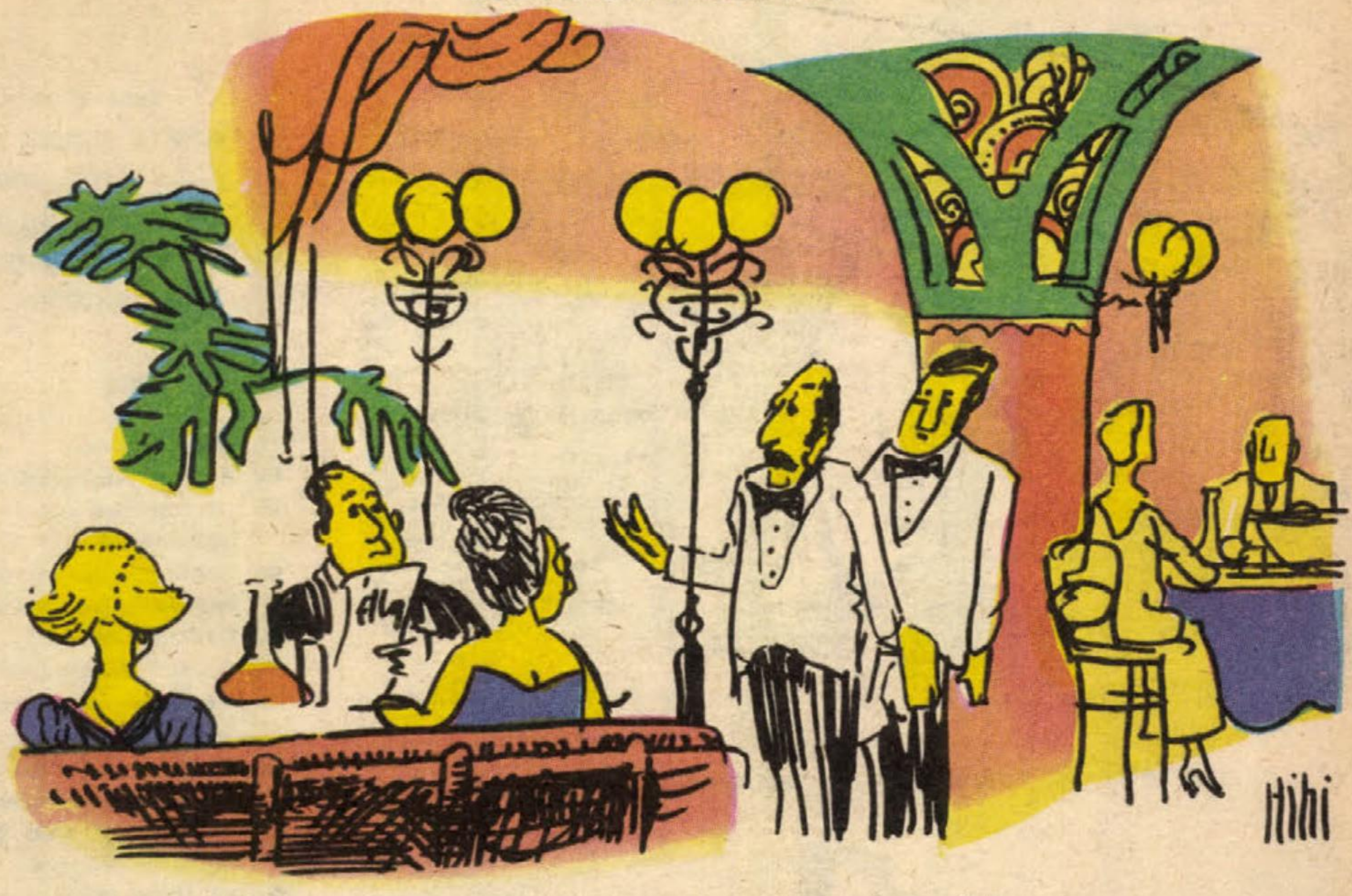

– Krumpli? Az nincs, csak tőkés importból származó burgonya...

BERMUDA-HÁROMSZÖG

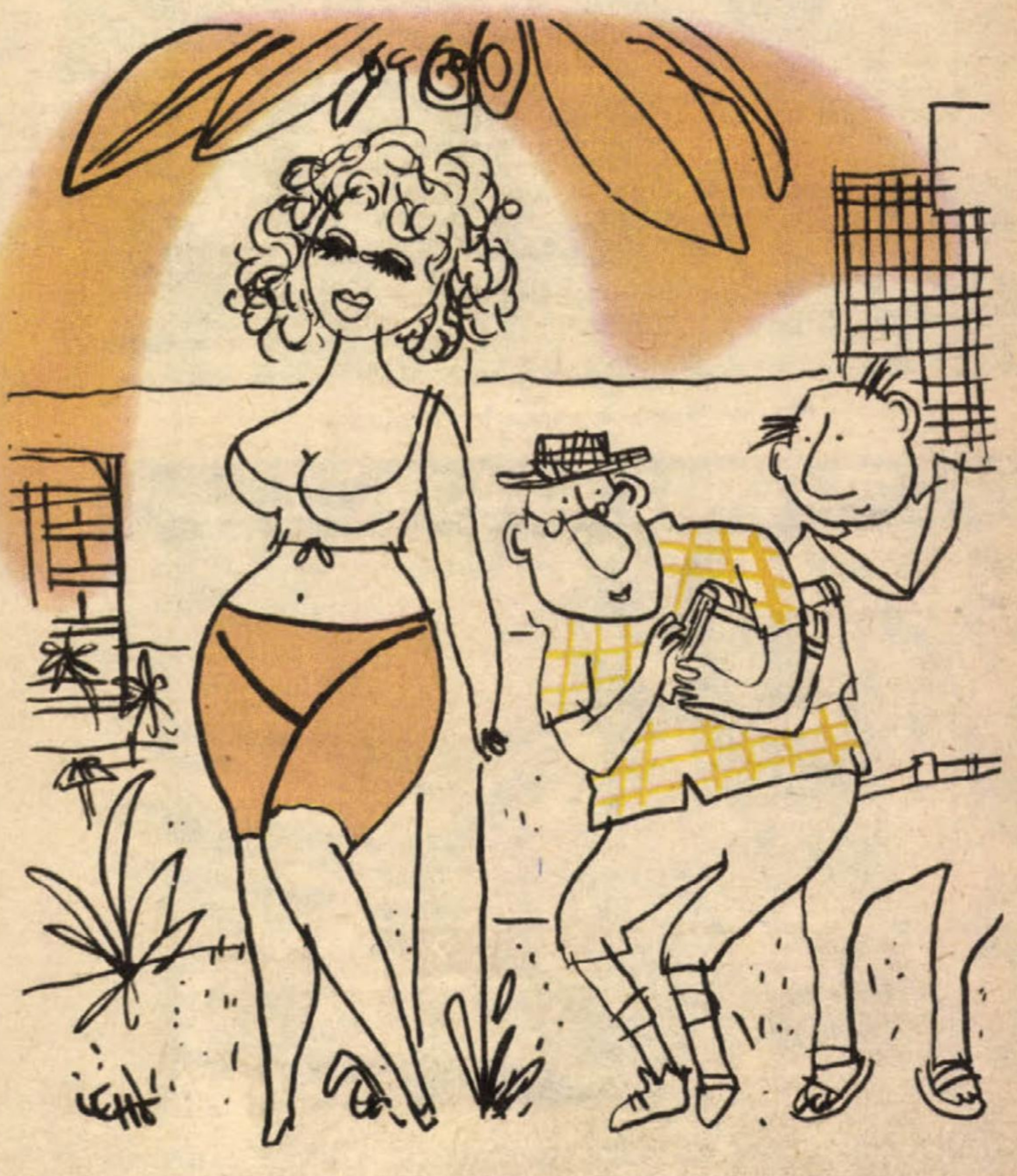

– Azt hiszem, sejtem, hogy hova tűntek a matrózok.

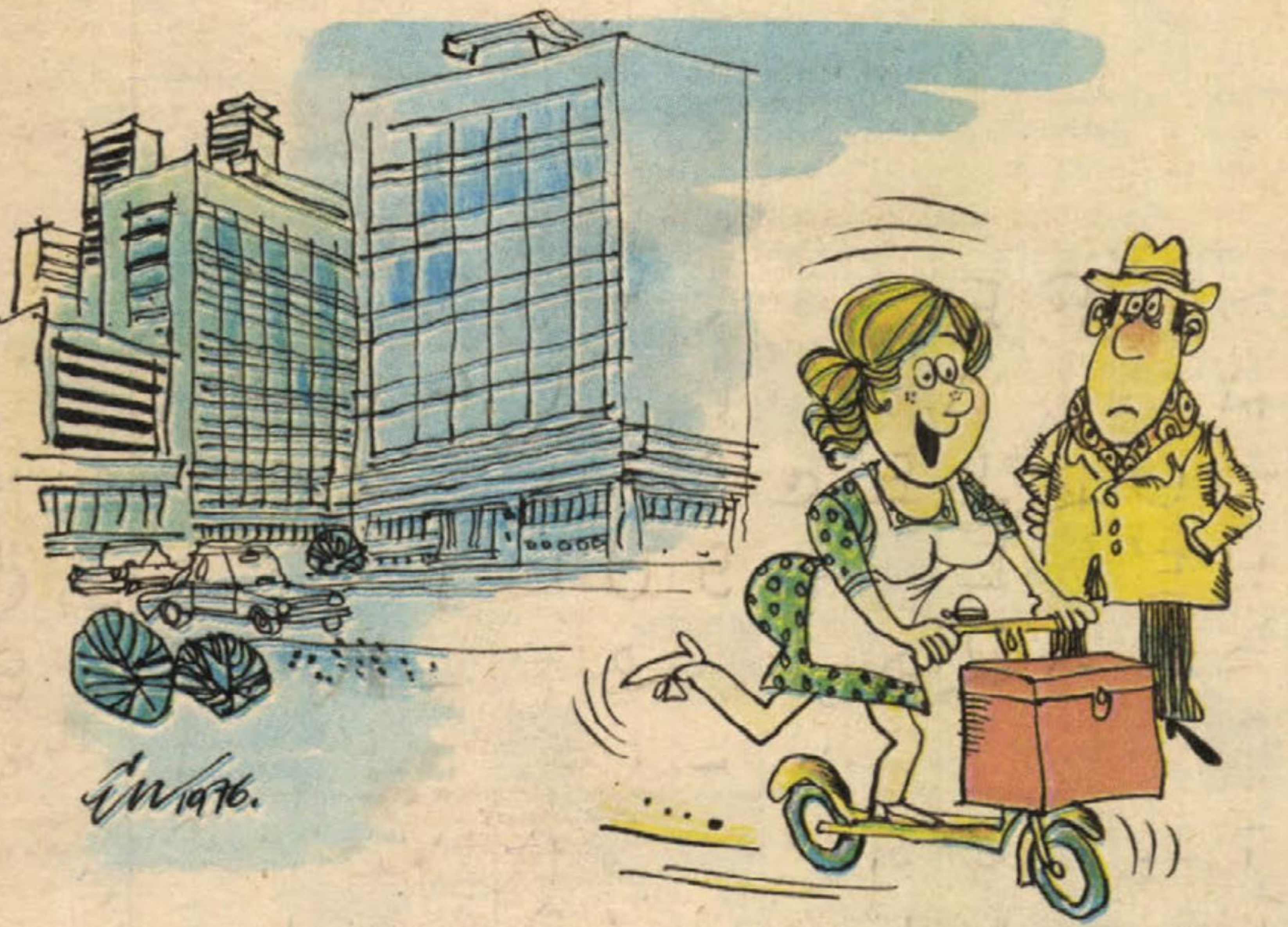

– Közértet ide se épitettek, de minden lakáshoz adtak egy bevásárlórollert...

ANYAGIAS HÖS

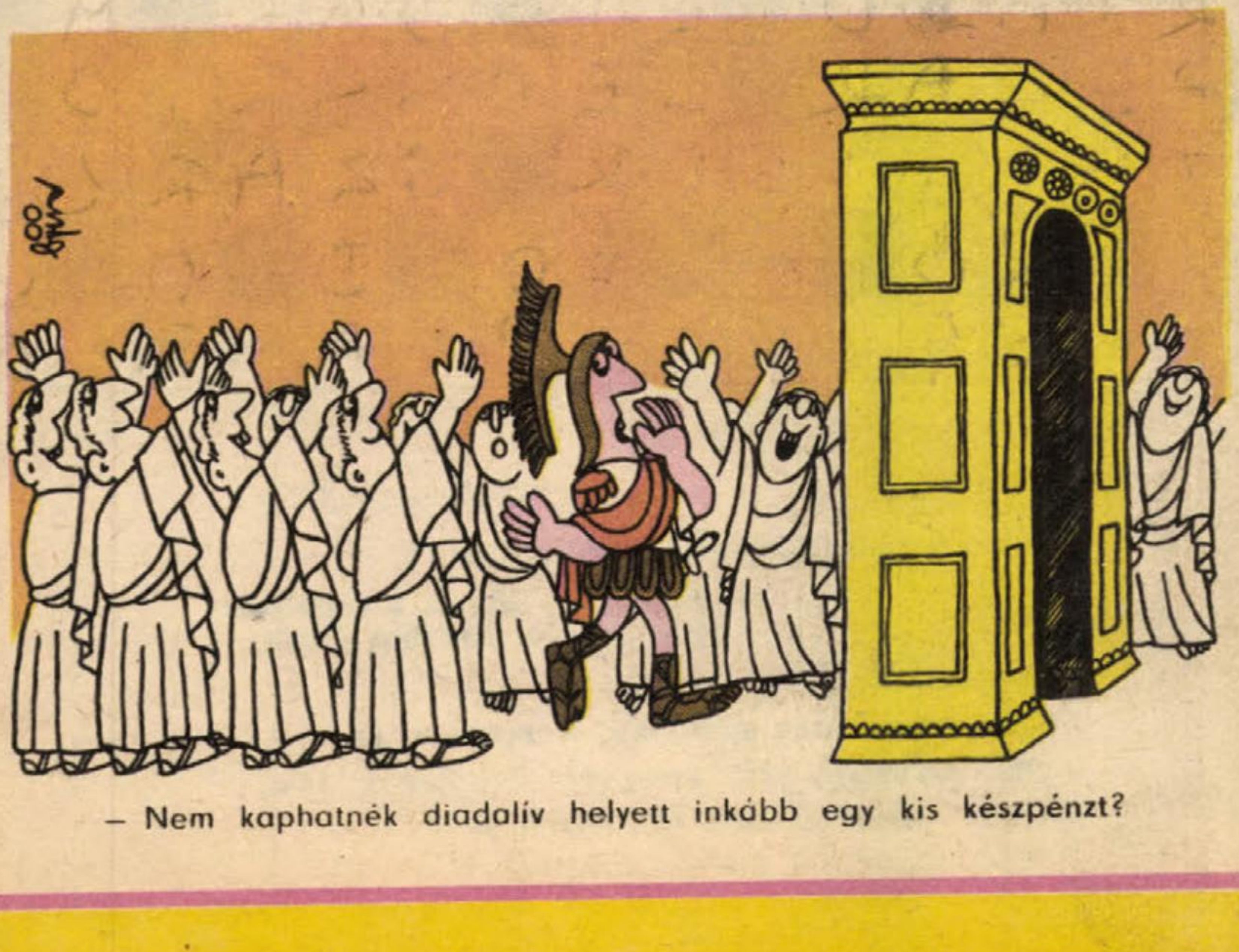

– Nem kaphatnék diadalív helyett inkább egy kis készpénzt?

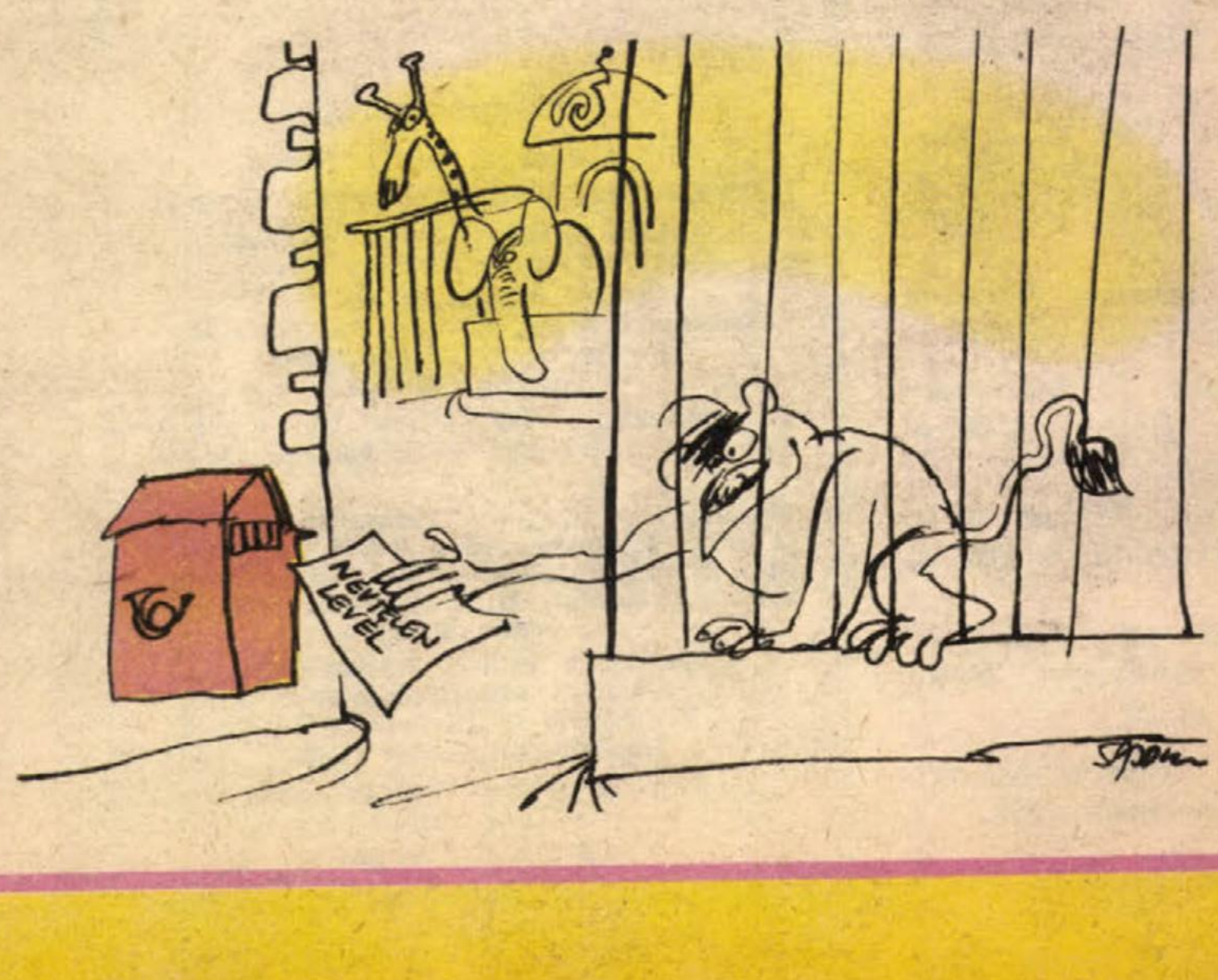ASSZIMILÁCIÓ